

خروج - کتاب تورات - بخش دوم

پیشگفتار

کتاب خروج دومین کتاب از پنج بخش تورات است. ای کتاب د باره بنی اسرائیل استه که د مصر بحیث غلام زندگی موكد و د رنج-و-عذاب بود. امچنان د باره موسی پیغمبر که خدا او ره انتخاب کد تا بنی اسرائیل ره از مصر برو آورده د سرزمین وعده شده پس بیره.

موضوع های برجسته امزی کتاب اینیا استه:

توره گفتون خدا قد موسی از منه بوته سوزان
بلاهای که خداوند د بله سرزمین مصر و مصریا آورد
برو آوردون بنی اسرائیل از مصر
دو شق شدن دریای سرخ
سفر بنی اسرائیل د بیابو
نازل شدن من و بودنه
بنی اسرائیل د کوه سینا

ملاقاتِ خدا قد موسیٰ و ددون ده حکم و نقشه جایگاهِ مقدّس د موسیٰ
جور کدو و پرستش کدون گوسله طلایی و غضبِ خدا
جور شدون جایگاهِ مقدّس و حضورِ خداوند د جایگاه

د آخر امزی کتاب خاننده ها میتنه پی بیره که چی رقم خداوند بنی اسرائیل ره از غلامی
از مصر آزاد کد و چی رقم اونا ره د بیابو هدایت کد و حضور شی د مینکل ازوا بود.

فهرستِ عنوانها

غلامی بنی اسرائیل د مصر (۱:۱)

تولدِ موسیٰ (۱:۲)

موسیٰ دوتا مونه (۱۱:۲)

خداوند از بوته سوزان قد موسیٰ توره موگيه (۱:۳)

خدا د موسیٰ قدرت میدیه (۱:۴)

موسیٰ پس د مصر موره (۱۸:۴)

موسیٰ و هارون د دربارِ فرعون (۱:۵)

شکایتِ موسیٰ د پیشِ خدا (۲۲:۵)

پشتِ نامه موسیٰ و هارون (۱۴:۶)

تیاقِ هارون (۸:۷)

بلاى اوّل (۱۴:۷)

بَلَايِ دَوْم (۱:۸)

بَلَايِ سِوَم (۱۶:۸)

بَلَايِ چَارْم (۲۰:۸)

بَلَايِ پَنجُم (۱:۹)

بَلَايِ شَشُم (۸:۹)

بَلَايِ هَفْتُم (۱۳:۹)

بَلَايِ هَشْتُم (۱:۱۰)

بَلَايِ نُهْم (۲۱:۱۰)

بَلَايِ دَهْم (۱:۱۱)

عِيدِ فَطِيرِ وِ دَسْتُورَايِ شِي (۱:۱۲)

مَرَكِ اَوْلِبَارِي هَايِ مِصْرِيَا (۲۹:۱۲)

وَقْفِ اَوْلِبَارِي هَايِ بَنِي اِسْرَائِيلِ (۱:۱۳)

تَاكِيْدِ مُوسَى بَلَدِه بَرَكْزَارِ كَدُونِ عِيدِ فَطِيرِ (۳:۱۳)

سْتُونِ اَوْر وِ اَتَشِ (۱۷:۱۳)

تِيرِ شُدُو اَزِ دَرِيَايِ سُرَخِ (۱:۱۴)

غَزَلِ وِ سَرُوْدِ مُوسَى وِ بَنِي اِسْرَائِيلِ (۱:۱۵)

اَوِ تَلَخِ شِيْرِيْنِ مُوشِه (۲۲:۱۵)

«مَنْ» وِ بُوْدَنِه (۱:۱۶)

اَزِ قَاْدِه اَوِ جَارِي مُوشِه (۱:۱۷)

- جنگ قد عمالیقی ها (۸:۱۷)
- یَترون دَ دِیدونِ مُوسیٰ مییه (۱:۱۸)
- قاضی ها تعیینِ مُوشه (۱۳:۱۸)
- دَ کوهِ سِینا (۱:۱۹)
- ده حُکم (۱:۲۰)
- قانونای جزا (۱۲:۲۱)
- قانونای اخلاقی و مذهبی (۱۶:۲۲)
- سالِ هفتم و روزِ هفتم (۱۰:۲۳)
- عید های سالانه (۱۴:۲۳)
- وعده ها و احکامِ خُدا (۲۰:۲۳)
- ثابتِ کدونِ عهد و قول (۱:۲۴)
- مُوسیٰ دَ بِلِه کوهِ سِینا (۱۲:۲۴)
- هدیه ها بلده جایگاهِ مُقدَّس (۱:۲۵)
- نقشه صندوقِ شهادت (۱۰:۲۵)
- میزِ نانِ مُقدَّس (۲۳:۲۵)
- چراغدانِ طَلایی (۳۱:۲۵)
- خیمه عبادت (۱:۲۶)
- پوشِ خیمه (۷:۲۶)
- قُربانگاه (۱:۲۷)

- حَوَلَى جَايْگَاہِ مُقَدَّسٍ (۹:۲۷)
- نِگَاہدَا رِی اَز چِرَاغِ هَا (۲۰:۲۷)
- کَالَایِ پِیْشَوَایِو (۱:۲۸)
- مَرَا سِمْ تَعِیْنِ شُدُوْنِ هَا رُوْنِ و بَا چِه هَا ی شِی دَ مَقَامِ پِیْشَوَایِی (۱:۲۹)
- قُرْبَانِی هَا (۱۰:۲۹)
- قُرْبَانِگَاہِ بُوخُوْرِ خُوْشْبُوْیِ (۱:۳۰)
- مَالِیْه بَلَدِہِ جَايْگَاہِ مُقَدَّسٍ (۱۱:۳۰)
- حَوْضِ بَرُوْنَزِیِ (۱۷:۳۰)
- رُوغُوْنِ مَسْحِ (۲۲:۳۰)
- تَرْتِیْبِ بُوخُوْرِ خُوْشْبُوْیِ (۳۴:۳۰)
- اَسْتَادِ هَا و اَسْبَابِ خَیْمِہِ عِبَادَتِ (۱:۳۱)
- رُوْزِ اَرَامِ (۱۲:۳۱)
- گُوْسَلِہِ طِلَّایِیِ (۱:۳۲)
- تِیَا رِی بَلَدِہِ کُوْچِ کَدُوْ اَز کُوْہِ سِیْنَا (۱:۳۳)
- مُوْسِی دَ حُضُوْرِ جَلَالِ خُدَا (۱۲:۳۳)
- لُوْحِ هَا ی نُوْ (۱:۳۴)
- خُدَا قَد بَنِی اِسْرَائِیْلِ عَہْدِ و قَوْلِ خُوْ رِہِ تَا زِہِ مُوْنِہِ (۱۰:۳۴)
- نُوْرَانِی شُدُوْنِ چِہْرِہِ مُوْسِی (۲۹:۳۴)
- قَانُوْنِ رُوْزِ اَرَامِ تَا کِیْدِ مُوْشِہِ (۱:۳۵)

- هدیه ها بلده جایگاه مُقَدَّس (۴:۳۵)
- أسبابِ لازمِ بلدهِ جایگاهِ مُقَدَّس (۱۰:۳۵)
- هدیه های مردُم و کارای اُستاد ها (۲۰:۳۵)
- اُستاد ها بلدهِ کارِ جایگاهِ مُقَدَّس (۳۰:۳۵)
- شُرُوعِ کارِ جایگاهِ مُقَدَّس (۲:۳۶)
- تَرْتیبِ کار (۸:۳۶)
- جورِ کدوِنِ صندُوق (۱:۳۷)
- جورِ کدوِنِ میزِ نانِ مُقَدَّس (۱۰:۳۷)
- جورِ کدوِنِ چراغدان (۱۷:۳۷)
- جورِ کدوِنِ قُربانگاهِ بُخورِ خوشبُوی (۲۵:۳۷)
- جورِ کدوِنِ قُربانگاهِ بلدهِ قُربانی های سوختنی (۱:۳۸)
- جورِ کدوِنِ حَولیِ جایگاهِ مُقَدَّس (۹:۳۸)
- مَوادِ و حِسابِ جورِ کدوِنِ جایگاهِ مُقَدَّس (۲۱:۳۸)
- جورِ کدوِنِ کالایِ پیشوایو (۱:۳۹)
- ایستلجی کدوِنِ جایگاهِ مُقَدَّس (۱:۴۰)
- جلالِ خُداوند (۳۴:۴۰)

غُلَامی بَنیِ إِسْرَائیلِ دَ مِصر

۱ اینمی نام ها از باچه های اسرائیل آسته که هر کدم شی قد خانوار خو قد یعقوب د مصر آمدد: ۲ رئوبین، شمعون، لاوی و یهودا؛ ۳ یساکار، زبولون و بنیامین؛ ۴ دان، نفتالی، جاد و آشیر. ۵ تمام اولاده یعقوب که از پشت ازو پیدا شدد، هفتاد نفر بود. مگم یوسف از گاه د مصر بود. ۶ پس یوسف و برارای شی قد تمام امزو نسل فوت کد. ۷ لیکن اولاده اسرائیل بارور بود و کلو شده یگ قوم کته و بزرگ جور شد، د اندازه که سرزمین مصر ازوا پر شد.

۸ پسانتر یگ پادشاه نو د مصر د سر قدرت آمد که او یوسف ره نمینخشید. ۹ او د مردم خو گفت: ”اونه، مردم بنی اسرائیل از مو کده کلو و زورثو شده. ۱۰ بیید که قد ازوا هوشیارانه رفتار کنی. اگه نه، تعداد ازوا ازی کده کلو موشه و د وخت جنگ اونا قد دشمنای مو یگجای شده د ضد ازمو جنگ مونه و ازی ملک دوتا مونه.“ ۱۱ پس مصری ها د سر بنی اسرائیل سرکارگرا ره تعیین کد، تاکه اونا ره قد کارای اجباری آزار-و-آذیت کنه. و بنی اسرائیل شارای فیتوم و رعسس ره بلده فرعون جور کد تاکه ازوا د عنوان ذخیره گاه کار بگیره. ۱۲ لیکن هر چی کلوتر اونا د سر بنی اسرائیل ظلم و ستم موکد، تعداد ازوا کلو شده مورفت و اونا د سرزمین مصر زیادتر تیت موشد و مصریا ازوا وحشت موکد. ۱۳ پس مصریا بنی اسرائیل ره د زور ظلم د غلامی اندخت. ۱۴ اونا زندگی بنی اسرائیل ره تلخ کد و اونا ره د زحمت های سخت مثل گل کاری و خشت سازی و دیگه کارا د اطراف مجبور کد. خلاصه، مصریا د تمام کارای سخت خو ظالمانه از بنی اسرائیل

کار می‌گرفت. ^{۱۵} پس پادشاه مصر دایه‌های عبرانی که یگ شی شفره و دیگه شی فوعه نام دشت گفت: ^{۱۶} ”غیتیکه بلده خاتونوی عبرانی د وخت زیدو دایی‌گری مونیید، توخ کنیید که اگه باچه بود، او ره بکشید و اگه دختر بود، او ره زنده نگاه کنیید.“ ^{۱۷} مگم دایی‌ها از خدا ترس م‌خورد و از آید پادشاه مصر نم‌وشد، بلکه باچه‌ها ره ام زنده نگاه م‌وكد. ^{۱۸} اوخته پادشاه مصر دایی‌ها ره طلب کده دزوا گفت: ”چرا ای کار ره کدید و باچه‌ها ره زنده ایشیتید؟“ ^{۱۹} دایی‌ها د فرعون گفت که ”خاتونوی عبرانی مثل خاتونوی مصری الی نییه. اونا قوی آسته و پیش از رسیدون دایی خودون شی میزیه.“ ^{۲۰} خدا قد دایی‌ها خوبی و مهربانی کد و تعداد مردم عبرانی کلو شد و اونا غدر قوی شد. ^{۲۱} و ازی که دایی‌ها از خدا میترسید، خدا دزوا مهربانی کد و اونا خودون شی صاحب خانواده شد. ^{۲۲} پس فرعون د پگ مردم خو اینی رقم امر کد: ”ازی پس هر باچه نو پیدا شده عبرانی ره د دریای نیل بندزید، مگم دخترن شی ره زنده بیلیید.“

تولد موسی

^۲ د امزو غیت یگ آدم از خانوار لاوی قد یکی از دخترن قبیله خو توی کد. ^۲ او خاتو حامله شده یگ باچه د دنیا آورد و دید که او یگ باچه نوربند آسته و امزو خاطر او ره تا مدت سه ماه تاشه کد. ^۳ لیکن وختیکه دیگه او ره تاشه کده نتنست، یگ تُکری از نی جور کده ره بلده شی گرفت و دزو قیر لیش کد. بعد ازو باچه خو ره د مینه شی ایشت و

تُکری ره دَ بَینِ نِزار دَ لِبِ درِیای نِیل ایله کد. ^۴ مگم خوارِ نِلغه از دُور توخ مُوکد که دَ سرِ ازو چی واقع موشه. ^۵ اوخته دُخترِ فِرَعون بِلده غُسل کدو دَ لِبِ درِیای نِیل آمد. دَ حالیکه کِنیزای شی دَ بَعْلِ دریا میگشت، چیم شی دَمز و تُکری اُفتد و اویکی از کِنیزای خُو ره رِبی کد تاکه اُو ره گِرِفته بیره. ^۶ اُو تُکری ره واز کده نِلغه ره دید و باچه دَر و ویس مُوکد. دِل شی دَ حالِ ازو سوخت و اُو گُفت: ”ای یکی از باچه‌های عبرانیا آسته.“ ^۷ دَ اُو غَیت خوارِ نِلغه پیشِ دُخترِ فِرَعون آمده گُفت: ”آیا میخاهی بورم و یکی از خاتونوی شیرتوی عبرانی ره بیرم تاکه ای نِلغه ره بِلده ازتو شیر بدیه؟“ ^۸ دُخترِ فِرَعون دَز و گُفت: ”آره، بورو.“ پس امو دُختر رفت و آبه نِلغه ره کوی کد. ^۹ اوخته دُخترِ فِرَعون دَز و خاتو گُفت: ”ای نِلغه ره بَر و ای ره بِلده ازمه شیر بدی. حق تُو ره ما دَز تُو میدم.“ پس اُو خاتو نِلغه ره بُرد و دَز و شیر دد. ^{۱۰} وختیکه نِلغه کته شد، آبه شی اُو ره پیشِ دُخترِ فِرَعون بُرد و اُو امو باچه ره دَ فرزندِ خُو گِرِفت و اُو ره موسی نام ایشت، چُون اُو گُفت: ”ما ای ره از مننه آو کشیدم.“

موسی دوتا مونه

^{۱۱} زمانیکه موسی کته شد، اُو یگ روز دَ دِیرِ قومای خُو رفت و چیم شی دَ کارای سخت ازوا اُفتد. دَ امزو غَیت اُو یگِ مصری ره دید که یگِ عبرانی ره، یعنی یکی از قومای شی ره دَر و میزنه. ^{۱۲} موسی ای سو-و-اوسو ره توخ کد و ازی که کسی ره دَ اُونجی ندید،

اُمُو مِصری ره زده کُشت و اُو ره دَ زیرِ ریگ تاشه کد. ^{۱۳} روزِ دِیگه شی وختیکه بُرو
 رفت، اُو دُو نفرِ عبرانی ره دید که قد یگدیگه خُو جنگ مونه. اُو از آدمِ جنگره پُرسان
 کد: ”چرا پرار خُو ره میزنی؟“ ^{۱۴} اُو آدمِ گُفت: ”تُو ره کی دَ سرِ ازمو حاکم و قاضی
 تعیین کده؟ آیا قصدِ دری که مَره ام بُکُشی، رقمیکه اُمُو مِصری ره کُشتی؟“ پس مُوسیٰ
 ترس خورده قد خُو گُفت: ”واقعاً ای توره برَملا شُده.“ ^{۱۵} وختیکه فرعون ازی توره خبر
 شُد، اُو قصد کد که مُوسیٰ ره بُکُشه. لیکن مُوسیٰ از دِستِ فرعون دوتا کده دَ سرزمینِ
 مدیان رفت و دَ اُونجی دَ پالوی یگ چاه شِشت. ^{۱۶} پیشوایِ مدیان صاحبِ هفت دُختر بُود
 و اونا دَمزُو غیت دَ سرِ چاه اَمَد تا اُو بُر کنه و آخورا ره پُر آو کده رَمه آته خُو ره آو بدیه.
^{۱۷} لیکن چوپونو اَمده اونا ره هَی کد. پس مُوسیٰ باله شُده دَ کومکِ دُختر و رسید و رَمه
 ازوا ره سیر آو کد. ^{۱۸} وختیکه اونا پیشِ آته خُو رعُوئیل پس اَمَد، اُو پُرسان کد: ”چطور
 شُد که امروز ایقَس زود اَمدید؟“ ^{۱۹} اونا گُفت: ”یگ آدمِ مِصری مو ره از دِستِ چوپونو
 نجات دَد و بلده مو از چاه آو کشیده رَمه ره ام آو دَد.“ ^{۲۰} اوخته اُو از دُخترن خُو پُرسان
 کد: ”آلی اُمُو نفر دَ کُجا یه؟ چرا اُو ره دَ جای خُوایله کدید؟ بورید اُو ره کوی کُنید که
 یگ لُغمه نان بُخوره.“ ^{۲۱} و مُوسیٰ راضی شُد که قد ازو آدمِ بشینه، و اُو دُختر خُو صَفورا
 ره دَ مُوسیٰ دَد. ^{۲۲} و صَفورا یگ باچه دَ دُنیا اُورد و مُوسیٰ اُو ره جِرشوم نام اِشت، چُون
 اُو گُفت: ”ما دَ سرِ زمینِ خارجِ یگ بیگنه اَسْتِم.“

^{۲۳} دَ امزُو زمان، وختیکه روزای کلو تیر شُد پادشاهِ مِصر فَوْت کد و بنیِ اسرائیل دَ سَبَبِ

غلامی آه-و-ناله کشیده فریاد موكد. ازی كه اونا سخت دَ چنگِ غلامی بُود ناله های ازوا
دَ درگاهِ خُدا رسید^{۲۴} و خُدا داد-و-فریادِ ازوا ره شنید؛ چُون عهدی ره كه خُدا قد ابراهیم،
اسحاق و یعقوب كُدد، دَ یاد شی بُود. ^{۲۵} پس خُدا دَ سرِ قومِ اسرائیل نظرِ آندخته حالتِ
ازوا ره پی بُرد.

خُداوند از بوټه سوزان قد موسی توره موگيه

۳ دَ امزُو زمانِ موسی مَشغُولِ چَرندونِ رَمِه خُسِرِ خُو پیترون^۲ بے بلغه ملایكه خُداوند دَ
الَنگِه آتِش از مَنه بوټه دَزُو ظاهر شد. موسی تُوخ كد كه از مَنه بوټه دَرَوِ الَنگِ آتِش بُر
مُوشه و لیكن بوټه نَموسوزه. ^۳ اوخته موسی قد خود خُو كُفت: ”ما باید سُونِ ازی بورم و
امی چیزِ عجیب ره تُوخ كنم كه چرا ای بوټه نَموسوزه؟“ ^۴ وختی خُداوند دید كه موسی
پیش میبه تاكه امو بوټه ره بنگره، خُدا از مَنه بوټه كوی كد: ”موسی، موسی!“ او
جواب دد: ”امر كو صاحب.“ ^۵ خُدا كُفت: ”دَ اینجی نزدیك نشو! كوشره خُو ره از پای
خُو بُر كو، چُون دَ جایی كه ایسته شُدے، او جای مُقَدَّس آسته.“ ^۶ و او بسم كُفت: ”ما
خُداي بابه كلونای تو، یعنی خُداي ابراهیم، خُداي اسحاق و خُداي یعقوب آستم.“ اوخته
موسی رُوی خُو ره تاشه كد، چُون ترس خورد كه سُونِ خُدا تُوخ كنه. ^۷ خُداوند كُفت: ”ما
مُصِيبَتِ قومِ خُو ره دَ مصر دیدم و ناله ازوا ره از دِستِ ناظرای ازوا شنیدم. از رَنج-و-
تَكْلِيفِ ازوا باخبر آستم.“ ^۸ پس ما امدیم تاكه اونا ره از چنگِ مصریا خلاص كنم و اونا ره

اَزُو سرزمی بُرو اُورده دَ سرزمینِ پِراخ و حاصِلتو بُبُرْم که دَ اُو سرزمی شِیر و عَسَل جاری
 آسته و فِعلاً دَ اُونجی کِنعانیا، حِتّیا، اَموریا، فِرِزیا، حِوِیا و یُبوسیا زندگی مُونه.^۹ اونه،
 ناله بَنی اِسرائیل دَ گوش مه رسیده و ظَلَمی که مِصریا دَ بله ازوا مُونه، ما اُو ره دیدیم.
^{۱۰} پس آلی تُو ره پیشِ فِرَعون رِی مُونم تاکه قوم مه، یعنی بَنی اِسرائیل ره از مِصر بُرو
 بیرِی. ”^{۱۱} لیکن مُوسی دَ خُدا کُفت: ”ما کی اَسْتُم که پیشِ فِرَعون بورم و بَنی اِسرائیل ره
 از مِصر بُرو بیرم؟“^{۱۲} خُدا بسم کُفت: ”ما قد ازتو اَسْتُم و نشانی ازی که واقعاً ما تُو ره
 رِی کدیم، اینی یه: وختیکه بَنی اِسرائیل ره از مِصر بُرو اُوردی، شُمو دَمزی کوه مَره
 عِبادت مُونید.“^{۱۳} پس مُوسی دَ خُدا عرض کد: ”خو، فرض کُو که ما پیشِ بَنی اِسرائیل
 بورم و دَزوا بُگم که ’خُدا ی بابَه کلونای شُمو مَره دَ دِیر از شُمو رِی کده،‘ و اونا از مه
 پُرسان کُنه که ’نامِ اَزُو چی آسته؟‘ پس ما دَزوا چی بُگم؟“^{۱۴} و خُدا دَ مُوسی کُفت: ”ما
 اَسْتُم اُمُو که اَسْتُم. دَ بَنی اِسرائیل اینی رقم بُگی: «ما اَسْتُم» مَره پیشِ شُمو رِی کده.“
^{۱۵} خُدا بسم دَ مُوسی کُفت: ”امی رقم ام دَ بَنی اِسرائیل بُگی که ’خُداوند، یعنی خُدا ی
 بابَه کلونای شُمو، خُدا ی اِبراهیم، اِسحاق و یعقوب، مَره پیشِ شُمو رِی کده.‘ اینمی نامِ
 دایمی مه آسته و از نسل تا نسل دَ اینمی نام مَره یاد کُنید.^{۱۶} بورُو و پگِ کُنه کلونای
 مردُمِ اِسرائیل ره جَم کُو و دَزوا بُگی: ’خُداوند، خُدا ی بابَه کلونای شُمو، خُدا ی اِبراهیم،
 اِسحاق و یعقوب دَز مه ظاهر شُدِه کُفت که ”ما دَ فِکِرِ از شُمو اَسْتُم و از کارای که اونا دَ
 مِصر سرِ از شُمو کده، خبر دَرُم.“^{۱۷} و ما کُفتیم که شُمو ره از رَنج-و-سختی های که دَ مِصر
 میکشید بُرو میرم و شُمو ره دَ سرزمینِ کِنعانیا، حِتّیا، اَموریا، فِرِزیا، حِوِیا و یُبوسیا

مُوبْرَم، دَ سرزمینی که شیر و عَسَل جاری آسْتَه. ^{۱۸} و کتِه کَلونایِ اِسْرَائیلِ توراِی تُو ره قَبُول مُونَه. پس تُو قد ازوا پیشِ پادشاهِ مِصر بورُو و دَزُو بُگی که 'خُداوند، خُداِیِ عِبْرانیا، دَز مو ظاهر شُدَه. و آلی، آی پادشاه، مو ره بیل که دَ اندازِه سِه روزه راه دَ بیابو بوری و دَ اُونجی بلده خُداوند، خُداِیِ خُو قُرْبانِی کُنِی. ^{۱۹} لیکِن ما مِیدَنُم که پادشاهِ مِصر شُمو ره نَه میله که بورید، حتی که دِستِ زور تُو ام او ره مجبور کَنه. ^{۲۰} پس ما دِستِ خُو ره دِراز مُونُم و مِصر ره قد تمامِ قُدرتِ خُو مِیزَنُم و کارایِ عَجیبِ دَ بَینِ ازوا مُونُم. بعد ازُو پادشاهِ شُمو ره هَی مُونَه. ^{۲۱} و ما ای قوم ره دَ نظرِ مِصریا مُحترَم جور مُونُم و غَیْتیکه از اُونجی بُر موشید شُمو دِستِ خالی نَمورید، ^{۲۲} بلکه هر خاتونِ اِسْرَائیلی از همسایه خُو و از هر خاتونِ که دَ خانِه شی بَشَه، چیزای نُقرهیی، زبوراتِ طِلائی و کالا بَطَلَبه و او چیزا ره دَ باچه ها و دُخترن خُو بپوشَنه. دَمزی رَقم شُمو مِصریا ره غارت مُونید.

خُدا دَ مُوسِی قُدرتِ مِیدیه

^{۱۴} بعد ازُو مُوسِی دَ جوابِ خُداوند کُفت: "و اگه بنیِ اِسْرَائیلِ دَز مه اِعتبار نَکنه و دَ توراِی مه گوش نَدیه و بُگه: 'خُداوند دَز تُو ظاهر نَشُدَه! ما چی کَنم؟' " اوخته خُداوند از مُوسِی پُرسان کد: "دَ دِستِ تُو چی آسْتَه؟" او کُفت: "تِیاق." ^۳ پس خُداوند کُفت: "او ره دَ رُوی زمی پورته کُو!" و مُوسِی او ره دَ زمی پورته کد و تِیاق دَ مار تَبَدیل شُد و مُوسِی از پیشِ ازُو دُوتا کد! ^۴ خُداوند بسمِ دَ مُوسِی کُفت: "دِستِ خُو ره دِراز کُو و دُم شی

ره پگير. "پس موسىٰ دست خور ره دراز كده دم مار ره گرفت و مار د دست شي دوباره د
 تياق تبديل شد! ^۵ اوخته خداوند گفـت: "اي كار ره بگو تا اونا باور كنه كه خداوند،
 خدای بابه كلونای ازوا، یعنی خدای ابراهيم، اسحاق و يعقوب دز تو ظاهر شده. " ^۶ و
 خداوند بسم دزو گفـت: "دست خور ره د تي جيلك خو بگو!" موسىٰ دست خور ره د تي
 جيلك خو كد و امی كه او ره از تي جيلك بر كد، ديد كه دست شي د اثر مرض كولى
 برف وری سفید شده. ^۷ و خداوند گفـت: "آلى دست خور ره باز د تي جيلك خو بگو." و
 موسىٰ امطور كد و دست خور ره پس كشيده ديد كه دوباره صحيح و سالم مثل باقى جان
 شي وری جور شده. ^۸ اوخته خداوند د موسىٰ گفـت: "اگه مردم نشانى اول ره قبول نكد و
 دز تو گوش ندد، اونا دوّمنه ره قبول مونه. ^۹ ليكن اگه اونا هيچ كدم ازى دو نشانى ره
 قبول نكد و د تورای تو گوش ندد، اوخته از او دريای نيل پگير و او ره د روى خشكى
 شيو گو. و امو او ره كه از دريای نيل كشيده د روى خشكى د خون تبديل موشه!"
^{۱۰} موسىٰ د خداوند گفـت: "يا مولا! ما هرگز توره گوى خوب نبوديم؛ نه د سابق و نه د اى
 وخت كه قد بنده خو توره گفـتے؛ ما كم توره و كند زبو استم. " ^{۱۱} و خداوند دزو گفـت:
 "كى استه كه د انسان زبو دده؟ و كى استه كه انسان ره كر يا گنگه، بينا و يا كور جور
 كده؟ آيا ما كه خداوند استم، امی كارا ره نكدم؟ ^{۱۲} و آلى بورو، ما قد از تو استم و د
 زبون تو قدرت بيان ميدم، و ما تو ره ياد ميدم كه چي بايد بگى. " ^{۱۳} مگم موسىٰ گفـت:
 "يا مولا، خاهش مونم، يگو كس ديگه ره ربي گو. هر كسى ره كه ربي موكنى. " ^{۱۴} پس
 خداوند د بله موسىٰ قار شده گفـت: "برار تو هارون از قبيله لاوى، او توره گوى خوب

آسته. او امی آلی د راه آسته و مییه که تُو ره بِنگره و از دیدون تُو دل شی خوش موشه.
^{۱۵} تُو قد ازو توره بگی و پیغام ره دزو بدی و ما د زیون هر دوی شمو قدرت بیان میدم و
 دز شمو نشو میدم که چی باید بکنید. ^{۱۶} او بلده تُو توره گوی جور موشه و د جای تُو قد
 مردم گپ میزنه. و تُو بلده ازو مثل خدا آلی جور موشی و هر چیزی ره که او باید بگه، تُو
 دزو بیان کو. ^{۱۷} ای تیاق ره د دست خو بگیر و قد ازی امو نشانی ها ره د مردم ظاهر
 کو.

موسیٰ پس د مصر موره

^{۱۸} بعد ازو موسیٰ پیش خسر خو یترون پس آمده دزو گفت: ”مره بیل که پس د مصر بورم
 و بنگرم که قومای مه زنده آسته یا مرده.“ یترون گفت: ”بورو، بخیر بوری.“ ^{۱۹}
 خلاصه، وختی موسیٰ هنوز د سرزمین مدیان بود خداوند دزو گفت: ”پس د مصر بورو،
 چون تمام کسای که میخواست تُو ره بکُشه، فوت کده.“ ^{۲۰} اوخته موسیٰ خاتو و اولادای
 خو ره گرفته د بله خر سوار کد و پس سون سرزمین مصر ربی شد. او امچنان تیاق ره که
 خدا دزو ددد، د دست خو گرفته قد خو برد. ^{۲۱} خداوند د موسیٰ گفت: ”وختیکه د مصر
 رسیدی، توخ کو که تمام معجزه های ره که قدرت انجام ازوا ره د دست تُو ددم، د پیش
 فرعون ظاهر کنی. لیکن ما دل فرعون ره سخت مونم تا که بنی اسرائیل ره ایله نکنه.
^{۲۲} پس د فرعون بگی: ’خداوند اینی رقم موگه: ’اسرائیل، باچه اولباری مه آسته. ^{۲۳} ازی

۵ بعد ازی چیزا مُوسَىٰ و هَارُونَ پیشِ فِرْعَوْنَ رفت و دَزُو کُفت: ”خُداوند، خُداى اِسْرَائِيل اِینى رِقْمِ مُوگه: ’قَوْمِ مَرِه ایلِه کُو تاکه اُونَا دَ بیابو بوره و دَ اُونجى مَراسِمِ عیدِ ره دَ اِحْتِرَامِ ازمه نِگاهِ کُنه.‘ ” ۲ فِرْعَوْنَ کُفت: ”خُداوند کِی اَسْتِه که ما دَ تورای شی گوش بَدَم و اِسْرَائِيل ره ایلِه کُنم؟ ما خُداوند ره نَمِینَخْشَم و اِسْرَائِيل ره ام ایلِه نَمُونَم. ” ۳ مُوسَىٰ و هَارُونَ کُفت: ”خُداى عِبْرانیا دَز مو ظاهِر شُدِه. لُطْفاً مو ره بیل که سِه روزه راه دَ بیابو سَفَرِ کُنِی تا دَ اُونجى بَلدِه خُداوند، خُداى خُو قُرْبَانِی کُنِی. نَشْنِه که او مو ره دَ وَسِیلِه مَرَضِ و یا جنگِ نَابُودِ کُنه. ” ۴ پادشاهِ مِصرِ دَ مُوسَىٰ و هَارُونَ کُفت: ”چرا بَنِی اِسْرَائِيل ره از کارای شی بیکار مُونید؟ بورید پس دَ وَظِیفِه خُو! ” ۵ فِرْعَوْنَ بَسْمِ کُفت: ”اونه، تعدادِ مَرْدُمِ شُمُو آلی دَ مُلکِ کَلو شُدِه و شُمُو میخاهید که اُونَا دِست از کارای خُو بکشه. ” ۶ دَمَزُو روزِ فِرْعَوْنَ دَ ناظِرایِ مِصرِی و سرکارگرا مَرْدُمِ عِبْرانِی اِینى رِقْمِ اَمْرِ کد: ”دِیگه دَ مَرْدُمِ بَلدِه جور کدونِ خِشتِ کاه نَدید! بیلید که خودون شی رفته بَلدِه خُو کاه جَمِ کُنه. ” ۷ ”دِیگه دَ مَرْدُمِ بَلدِه جَمِ کُنه. ” ۸ مگم تعدادِ خِشتایِ که اُونَا تِیار مُونِه، اَمُو تعدادِ سَابِقِ بَشِه. تعدادِ خِشتایِ شی ره هیچ کم نَکُنید، چُون اُونَا تُمبِلِ اَسْتِه. امزى خاطر اُونَا فَرِیادِ مُونِه و مُوگیه: ’مو ره بیل که بورى تا بَلدِه خُداى خُو قُرْبَانِی کُنِی.‘ ۹ کار ره بَلدِه امزى نفرا سَخْتِ تَر کُنید تاکه اُونَا دَ وَظِیفِه خُو مِصرُوفِ بَشِه و دَ تورایِ دروغى تَوَجُّه نَدَشْتِه بَشِه. ” ۱۰ پس ناظِرَا و سرکارگرایِ اَزوا دَ بَرُو رفته دَ مَرْدُمِ کُفت: ”فِرْعَوْنَ امى رِقْمِ مُوگه: ’ازى پس ما دَز شُمُو کاه نَمِیدَم.

۱۱ خودون شمو بورید و از هر جای که موشه کاه جم کنید. و کار شمو ام باید پوره

بشه. ۱۲ پس بنی اسرائیل د سراسر مصر تیت پرک شد تا که پلال ره از زمی د جای کاه

جم کنه. ۱۳ و ناظرًا اونا ره زفنده موگفت: ”کار روزانه خو ره پوره کنید، مثل وختای که

بلده شمو کاه دده موشد. ۱۴ و ناظرای مصری که د وسیله فرعون تعیین شد،

سرکارگرای بنی اسرائیل ره میزد و موگفت: ”چرا کارای روزانه خو ره مثل سابق، دیروز

و امروز پوره نکدید؟“ ۱۵ سرکارگرای بنی اسرائیل د پیش فرعون رفت و شکایت کده

گفت: ”چرا قد غلامای خو ای رقم رفتار مونی؟ ۱۶ بلده غلامای تو هیچ کاه دده نموشه و

موگیه، خشت جور کنید! اونا غلامای تو ره میزنه، د حالیکه گناه از ناظرای تو آسته.“

۱۷ مگم فرعون گفت: ”شمو تمبل آستید، د حقیقت شمو کلو تمبل آستید! ازی خاطر شمو

موگید: ’مو ره بیل که بوری تا بلده خداوند قربانی کنی.‘ ۱۸ آلی بورید د سر کار خو،

مگم کاه دز شمو دده نموشه و تعداد خشتا ام باید د اندازه سابق جور شنه.“

۱۹ سرکارگرای بنی اسرائیل دید که اونا بد د چنگ افتده، چون فرعون دزوا گفت: ”از

حساب روزانه خو د جور کدون خشتا هیچ کم نکنید.“ ۲۰ وختیکه از پیش فرعون برو

میمد، اونا قد موسی و هارون که منتظر ازوا بود، روی د روی شد. ۲۱ و سرکارگرا دزوا

گفت: ”خداوند شمو ره بنگره و د بله شمو قضاوت کنه، چون شمو مو ره د نظر فرعون و

نفرای شی بد کدید تا اونا ازمو نفرت داشته بشه. و شمو د دست ازوا شمشیر دید تا که

اونا مو ره بکشه.“

شکایتِ موسیٰ دَ پیشِ خُدا

^{۲۲} پس موسیٰ دَ حُضُورِ خُداوند اَمَدِه کُفت: ”یا مَولا! چَرا ای بَلا رِه دَ سِرِ امزی قَوم اُوردی؟ و بَچی مَرِه دَ اینجی رَبی کدی؟^{۲۳} از وختیکه دَ دیرِ فرعون رفتُم و پیغام تُو رِه رَسَندُم، اُو دَ بِلِه ازی قَوم ظَلَم مَونه و تُو دَ دادِ قَوم خُو هیچ نَمیرسی.“

۶ اوخته خُداوند دَ موسیٰ کُفت: ”آلی مینگری که ما قد فرعون چی کار مَونُم. اُو بخاطرِ دِستِ زورثوی مه بنی اسرائیل رِه ایله مَونه و بخاطرِ دِستِ پُرقدرت مه اونا رِه از سرزمین خُو بُر مَونه.“

^۲ و خُداوند دَ توره خُو اِدامه دَدِه دَ موسیٰ کُفت: ”ما خُداوند اَسْتُم.^۳ ما دَ اِبراهیم، اِسحاق و یعقوب دَ عِنوانِ خُدايِ قادِرِ مُطلقِ ظاهِرِ شُدُم، مَگم نامِ از خود خُو، یعنی 'خُداوند' رِه دَزوا معلومدار نَکدُم.^۴ امچنان ما قد ازوا عهد بسته کدُم که سرزمینِ کِنعان، یعنی اُمُو جای رِه که اونا دَ اُونجی مِثلِ بیگنه اَلیِ زندگی مُوکد، دَزوا بَخشش کَنم.^۵ دیگه ای که، ما ناله های بنی اسرائیل رِه شَنِیدُم که مِصرِیا اونا رِه دَ غلامی اَندخته، لیکن عهد مه دَ یاد مه اَسْتِه.^۶ ازی خاطر دَ بنی اسرائیل بُگی که 'خُداوند مَوگیه: "ما خُداوند اَسْتُم و شُمُو رِه از زیرِ یُوغِ کارِ اِجبارِ مِصرِیا خلاص کده از غلامی ازوا آزاد مَونُم. ما شُمُو رِه دَ زورِ بازوی قوی و دَ وسیله قضاوت های بزرگ بازخیرید کده نجات میدیم^۷ و شُمُو رِه قَوم

خُو جور كده خُدای شُمو مُوشُم. دَ اُو غَیت شُمو مِیدَنید كه ما خُداوند، خُدای شُمو اَسْتُم كه شُمو ره از زیرِ یُوغِ كارِ اِجبارِ مِصرِیا آزاد كُدم. ^۸ و ما شُمو ره دَ امزُو سرزمی مُوبرُم كه وعده شی ره دَ اِبراهیم، اِسحاق و یعقُوب دَده بُوَدُم و اُو جای ره بَحیثِ مَلَكِیتِ دَز شُمو مِیدُم. ما خُداوند اَسْتُم. ^۹ ” ” پس مُوسی اُمُو رَقَم دَ بَنی اِسرائیل نَقَل كَد، مِگَم اُونا كَم روحیه بُود و بخاطرِ ظَلَم و سِتَمِ مِصرِیا دَ توره مُوسی گوش نَدَد.

^{۱۰} بعد ازُو خُداوند دَ مُوسی اَمَر كَد: ^{۱۱} ” بَسَم دَ پِیشِ فِرْعَوْن، یعنی پادشاهِ مِصرِ بُوَرُو و دَزُو بُگی كه بَنی اِسرائیل ره از مَلَكِ خُو ایله كنه. ^{۱۲} ” لِيَكِن مُوسی دَ جَوَابِ خُداوند كُفت: ” اونه، بَنی اِسرائیل كه دَ كُفتِه مه گوش نَمُوكُنه، پس فِرْعَوْن چَطور از اید مه مُوشه، دَ حالیکه ما یگ سُخِرانِ خُوب نِیَسْتُم؟ ”

^{۱۳} خُلاصه، خُداوند قَد مُوسی و هارُون توره كُفته دَزُوا دَ باره بَنی اِسرائیل و فِرْعَوْن پادشاهِ مِصرِ حُكَم دَد تا بَنی اِسرائیل ره از سرزمینِ مِصرِ بُرو بیره.

پُشتِ نامِه مُوسی و هارُون

^{۱۴} اینیا كُته كَلونای خانوارِ بابِه كَلونای بَنی اِسرائیل بُود:

باچه های رثوبین، باچه كُته اِسرائیل اینیا بُود: حَنوك، فَلُو، حِصرون و كَرَمی. از هر

کُدَم ازیا یِگ اَوْلادِ بابِه جور شُد.

^{۱۵} باچه‌های شِمعون اینیا بُود: یُمُوئیل، یامین، اوهد، یاخین، صوخر و شائول که آبه شائول کِنعانی بُود. از هر کُدَم ازیا یِگ اَوْلادِ بابِه جور شُد.

^{۱۶} و اینیا نام های باچه‌های لاوی دَ تَرْتیبِ تَوَلدِ ازوا بُود: جِرشون، قُهات و مِراوی. لاوی دَ سِنِ یِگ صد و سی و هفت سالگی رسید.

^{۱۷} باچه‌های جِرشون اینیا بُود: لِبْنی و شِمعی که از هر کُدَم ازیا یِگ اَوْلادِ بابِه دَ و جُود اَمَد.

^{۱۸} باچه‌های قُهات اینیا بُود: عَمرام، یصهار، جِبرون و عَزِیئیل. قُهات دَ سِنِ یِگ صد و سی و سِه سالگی رسید.

^{۱۹} باچه‌های مِراوی اینیا بُود: مَحلی و مُوشی. اینیا اَوْلادِ بابِه های لاوی دَ مُطابِقِ نسل های ازوا بُود.

^{۲۰} اوخته عَمرام قد عَمِه خُو یوکاِبِد توی کد و یوکاِبِد بَلدِه شی هارون و مُوسی ره زبید. و عَمرام دَ سِنِ یِگ صد و سی و هفت سالگی رسید.

^{۲۱} باچه‌های یصهار اینیا بُود: قورح، نافج و زکری.

^{۲۲} باچه‌های عَزِیئیل اینیا بُود: میشائیل، ایلصافان و ستری. ^{۲۳} هارون قد

الیشایع، یعنی دُخترِ عَمیناداب و خوارِ نَحشون توی کد. اِلیشایع بَلدِه

هارون چار باچه دَ دُنیا اُورد: ناداب، اَبیهو، العازار و ایتامار.

^{۲۴} باچه‌های قورح اینیا بُود: اسیر، اِلقانه و اَبیاساف. اینمیا اَوْلادِ

بابه های خانوارِ قورح بود.

^{۲۵} العازار باچه هارون قد یکی از دخترانِ فوتیعیل توی کد و اونا صاحبِ یگ باچه د نامِ فینحاس شد. اینمیا کته کلونای خانوارِ بابه کلونای لاویا د مطابقِ اولادِ بابه های ازوا بود.

^{۲۶} هارون و موسی که د باله ذکر شده امو کسای آسته که خداوند دزوا گفتد: ”بنی اسرائیل ره قد تمام طایفه های شی از سرزمینِ مصر برو بیرید.“ ^{۲۷} اونا کسای بود که د پیشِ فرعون پادشاهِ مصر رفت و پیغامِ خداوند ره دزو رسنده گفت: ”بنی اسرائیل ره ایله کو.“ ^{۲۸} و اومو روز بود که خداوند د سرزمینِ مصر قد موسی توره گفت.

^{۲۹} خداوند بسم د موسی امر کده گفت: ”ما خداوند آستم. هر چیزی که ما قد تو موگم، تو د فرعون پادشاهِ مصر بگی.“ ^{۳۰} لیکن موسی د خداوند گفت: ”ما توره گوی خوب نیستم. پس فرعون چطور د تورای مه گوش بدیه؟“

۷ و خداوند د موسی گفت: ”اینه، ما تو ره د نظرِ فرعون خدا الی جور مونم و برار تو هارون مثل پیغمبر وری توره گوی تو موشه. ^۲ هر چیزی که دز تو موگم، د برار خو هارون بگی تا او پگِ تورا ره د فرعون بگیه و او بنی اسرائیل ره از سرزمینِ خو آزاد کنه. ^۳ لیکن ما دل فرعون ره سخت مونم و علامت ها و معجزه ها ره د سرزمینِ مصر کلو ظاهر

مُونَم. ^۴ و ازی که فرعون د تورای شمو گوش نمیدیه، ما دست خو ره د خلافِ مصریا دراز کده اونا ره مجازات مونم و طایفه های قوم خو، یعنی بنی اسرائیل ره د وسیله قضاوت های بزرگ از ملکِ مصر برو میرم. ^۵ وختیکه بنی اسرائیل ره قد دست پر قدرت خو از بین مردمِ مصر برو موبرم، د او غیتِ مصریا موفامه که ما خداوند استم. ^۶ پس موسی و هارون چیزی ره که خداوند امر کدد، انجام دد. ^۷ موسی هشتاد و هارون هشتاد و سه ساله بود که اونا د پیشِ فرعون رفته توره موگفت.

تیاقِ هارون

^۸ اوخته خداوند د موسی و هارون گفت: ^۹ "وختیکه فرعون دز شمو موگه: 'یگو معجزه نشو بدید،' پس د هارون بگی که تیاقِ خو ره د پیشِ روی فرعون د زمی پورته کنه و تیاق د مار تبدیل موشه." ^{۱۰} موسی و هارون د دیرِ فرعون آمده امرِ خداوند ره انجام دد، یعنی هارون تیاقِ خو ره د پیشِ روی فرعون و نفرای شی د زمی اندخت و تیاق د مار تبدیل شد. ^{۱۱} مگم فرعون حکیمما و جادوگرای مصری ره حاضر کد و اونا ام توسطِ سحر و جادوی خو امی کار ره کد. ^{۱۲} هر کدم ازوا تیاقِ خو ره د زمی پورته کد و اونا د مار تبدیل شد. مگم تیاقِ هارون پگ تیاقای جادوگرا ره قورت کد. ^{۱۳} لیکن امو رقم که خداوند گفتد، دل فرعون هنوز ام سخت بود و د تورای ازوا گوش نکد.

^{۱۴} خُداوند دَ مُوسَى گُفت: ”دِلِ فِرْعَوْنِ سَخْتِ اَسْتَه؛ اُو مَرْدُم رِه ایلَه نَمُونَه. ^{۱۵} صَباحِ گاه دَ

پیشِ فِرْعَوْنِ بُوَرُو و غَیْتِیکَه اُو دَ لِبِ اُو مورَه، تُو دَ بَعْلِ دِریایِ نِیلِ ایستَه شو تا قَدِ شِی

رُوی دَ رُوی شُنِی. تِیاقِی رِه کَه دَ مارِ تَبْدِیلِ شُدُد، دَ دِستِ خُو گِرِفْتَه قَدِ خُو بُر. ^{۱۶} اوخته

دَزُو بُگِی: ’خُداوند، خُدايِ عِبرانیا مَرَه دَ پیشِ ازتُو رِی کَدَه. اُو مُوگَه: ”قَوْمِ مَرَه ایلَه کُو

کَه اونا دَ بیابو بوره و مَرَه عِبادتِ کَنه. “ مگم تا آلی رِه تُو از ایدِ شِی نَشُدِی. ^{۱۷} خُداوند

بِسْمِ مُوگَه: ”دَ وَسِیلَه امزِی کار، تُو مُوفامی کَه ما خُداوند اَسْتُم: آلی ما قَدِ امزِی تِیاقِ کَه

دَ دِستِ مَه اَسْتَه، دَ اُو دِریایِ نِیلِ مِیزَنُم و اُو دَ خُونِ تَبْدِیلِ مُوشَه. ^{۱۸} ماهی های دِریایِ نِیلِ

مُومَرَه و اُو دِریا گَنده مُوشَه و مِصرِیا رَغَبَتِ شِی نَمُوشَه کَه از اُو دِریا وُچِی کَنه. “ “

^{۱۹} بعد ازُو خُداوند دَ مُوسَى گُفت: ”دَ هارُونِ بُگِی کَه ’تِیاقِ خُو رِه بِگِیرِ و اُو رِه قَدِ دِستِ

خُو دَ سِرِ تَمامِ اُوهایِ مِصرِ دِرازِ کُو، یَعنی دَ بِلَه پَگِ دِریا ها، جوی ها، نُوَرِها و دَ سِرِ

تَمامِ حَوْضِ های اُو تاکَه اونا دَ خُونِ تَبْدِیلِ شَنه. دَ تَمامِ سِرزمینِ مِصرِ خُونِ بَشَه حَتی دَ مَنَه

ظرفایِ چوبی و دَ کُوزَه های گِلی. “ “ ^{۲۰} پس مُوسَى و هارُونِ اُمُو رَقْمِیکَه کَه خُداوند اَمِرِ

کُدُد، عَمَلِ کَد. هارُونِ دَ حُضُورِ فِرْعَوْنِ و خِدْمَتگاراِی شِی قَدِ تِیاقِ خُو دَ اُو دِریایِ نِیلِ زَدِ

و اُو دَ خُونِ تَبْدِیلِ شُد. ^{۲۱} ماهی های کَه دَ دِریا بُودِ مُردِ و اُو دِریایِ نِیلِ گَنده شُد و مِصرِیا

دِیکَه نَتَنِستِ کَه اُو شِی رِه وُچِی کَنه. دَ سراسِرِ مِصرِ دَ جایِ اُو خُونِ بُود، ^{۲۲} لیکِن

جادوگرای مصر ام قد جادوهای خُو امی کارا ره کد. پس دِلِ فِرْعَوْنِ سخت تر شد و اُو دَ توره هارون و موسی گوش ندد. فقط اُمُو رقم که خداوند گفتد. ^{۲۳} و فِرْعَوْنِ بَدُونِ ازی که کدَم تَوَجُّه کنه، خیال خُو ره ام نه اُورد و پس دَ قصر خُو رفت. ^{۲۴} از اوخته، پگِ مصریا دَ بغلِ دریای نیل چاه میکند، چراکه اونا از آو دریا وُچی نَمِیتِنِست. ^{۲۵} از روزی که خداوند دریای نیل ره زد، هفت روز تیر شد.

بلاى دوّم

۱ پس خداوند دَ موسی گفت: "بورُو دَ پیش فِرْعَوْنِ و دَزُو بُگی که 'خداوند اینی رقم مَوگِیه: "قوم مَره بیل که بوره و مَره عِبادت کنه. ^۲ و اگه از رِبی کدوِنِ ازوا سرپیچی کنی، ما سرزمین تُو ره دَ بلاى قوقری گرفتار مُونم. ^۳ دریای نیل دَ اندازه از قوقری پُر موشه که از آو بُر شده دَ قصر تُو مییه و دَ اُتاق تُو و جاگه خاو تُو هُجُوم مونه، امچنان دَ خانه های خدمتگرای تُو و قومای تُو و حتی دَ تَندُورا و دَ تغاره‌های خَمیرِ دَر مییه. ^۴ قوقریا دَ بله خود تُو، مردُم تُو و تمام خدمتگرای تُو قِرْتک میزنه. " " " " بعد ازُو خداوند دَ موسی گفت: "دَ هارون بُگی که، تِیاق خُو ره قد دِست خُو طرفِ جوی ها، دریا ها و نُوَر ها دِراز کنه تاکه قوقریا از آو بُرو بییه و دَ تمام سرزمینِ مِصر تیت شُنه. " ^۶ پس هارون دِست خُو ره دَ بله آوهای مِصر دِراز کد و قوقریا بُر شده تمام سرزمینِ مِصر ره پُر کد. ^۷ مگم جادوگرا ام قد جادوی خُو امی کار ره کد، یعنی قوقریا ره دَ سرزمینِ مِصر پیدا کد.

^۸ اوخته فرعون موسیٰ و هارون ره طلب کده گُفت: ”دَ حُضُورِ خُداوند دُعا کُنید که ای قوقریا ره از مه و از مردُم مُلک مه دُور کنه و ما مردُم شُمو ره ایله مُونم تاکه اونا بوره و بلده خُداوند قُربانی کنه.“ ^۹ ”موسیٰ دَ جوابِ فرعون گُفت: ”تعیین کدونِ وخت دَ دِستِ خود تُو یه که ما چی غیت بلده خود تُو و بلده خِدمتگاری تُو و قوم تُو دُعا کُنم تاکه قوقریا از پیشِ از تُو و از پگِ خانه‌های تُو دُور شُنه و اونا فقط دَ دریای نیل پیدا شُنه.“

^{۱۰} فرعون گُفت: ”صباح.“ ”پس موسیٰ دَ جواب شی دَد: ”خاهش تُو پوره موشه تا بدنی که هیچ خُدای و جُود ندره مثل خُداوند، خُدای مو.“ ^{۱۱} قوقریا از پیشِ از تُو و از مینه خانه‌های تُو و از خِدمتگارا و از مردُم تُو دُور موشه؛ تنها دَ دریای نیل باقی مومنه.“ ^{۱۲} پس موسیٰ و هارون از پیشِ فرعون بُرو بُر شُد و موسیٰ دَ دَرگاهِ خُداوند از خاطرِ قوقریا که فرعون دُچارِ ازوا بُود، فریاد کده دُعا کد. ^{۱۳} و خُداوند دَ مُطابِقِ دُعای موسیٰ عمل کد و قوقریا از خانه ها، از آغیلا و از زمینا از بین رفت. ^{۱۴} و مردُم اونا ره ٹول ٹول کد و تمامِ جای‌ها ره بُوی بد گِرِفت. ^{۱۵} مگم وختیکه فرعون از شرِ قوقریا آرام شُد، باز ام دِل خُو ره سخت کد و دَ تورای موسیٰ و هارون گوش نَدَد، فقط امو رقمیکه خُداوند گُفتد.

بلایِ سِوم

^{۱۶} بعد ازو خُداوند دَ موسیٰ گُفت: ”دَ هارون بُگی که ’تِیاقِ خُو ره دَ خاکِ زمی بَزَن تاکه خاک دَ سراسرِ مصر دَ لشکرِ پاشه ها تبدیل شُنه.“ ^{۱۷} و اونا امو رقم کد: هارون تِیاقِ ره

قد دِسْت خُو دِرَاز کده خَاکِ زَمی ره زَد و جِسْمِ تَمَامِ اِنَسَانَا و جَانَوَرَا پُر از پاشه شُد، چُون تَمَامِ گَرْد و خَاکِ سِرْزَمِیْنِ مِصرِ پاشه جور شُدَد. ^{۱۸} جادُوگِرا ام قَد قُدْرَت هَایِ جادُوگِری خُو کوشِشِ کد که امی کار ره کنه، مگم اونا نَتَنِست و پاشه ها د بِلَه اِنَسَان و حِیَوَان باقی مَند. ^{۱۹} پس جادُوگِرا د فِرْعَوْنِ گُفت: ”دِسْت خُدا دَزی کار آسْتَه.“ لِيكِن فِرْعَوْنِ باز ام سَنگِدِلِ مَند و د توراى مُوسى و هارون گوش نَدَد، اَمُو رَقْمِيكِه خُداوند پيشگويى كَدَد.

بَلَايِ چَارْم

^{۲۰} بعد ازو خُداوند د مُوسى گُفت: ”صَباحِ گاهِ باله شُو و غَيْتِيكِه فِرْعَوْنِ د لِبِ دِرَبَايِ نِيلِ موره د پيشِ رُوى شى ايسْتَه شُو و دَزْشِي بُوگِي كِه خُداوند ايني رَقْمِ مُوگِه: ”قَوْمِ مَرِه ايله كُو تاكِه اونا بوره و مَرِه عِبَادَتِ كَنه. ^{۲۱} و اگِه اونا ره ايله نَكْنِي، اوخته لَشْكِرِ اوخَلِي ره د بِلَه اَزْتُو و خِدْمَتگَارَايِ تُو، د بِلَه مَرْدُمِ تُو و د خَانَههَايِ تُو رِي مُونْمِ و خَانَههَايِ پِگِ مِصرِيا و زَمِينَايِ اَزُوا پُر از اوخَلِي موشه. ^{۲۲} مگم دَمَزُو روزه ما مَنْطِقَه جوشن ره كه جاي بُود-و- باشِ بَنِي اِسْرَائِيلِ آسْتَه، جَدَا مُونْمِ تاكِه هِيچِ اوخَلِي د اُونجِي نَبَشَه و تا بَدَنِي كه ما خُداوندِ اَمزِي سِرْزَمِي آسْتُم. ^{۲۳} و ما بَيْنِ قَوْمِ اَزْتُو و قَوْمِ از خود فِرْقِ مِيلْمِ. صَباحِ اِي مَعْجَزَه ظَاهِرِ موشه!“ ^{۲۴} و خُداوند اَمُو رَقْمِ كَد: لَشْكِرِ كِئِه اوخَلِي د قَصْرِ فِرْعَوْنِ، د خَانَههَايِ دَرَبَارِيا و تَمَامِ سِرْزَمِیْنِ مِصرِ اَمَد و تَمَامِ زَمِينِ مِصرِ از خَاطِرِ اوخَلِي خَرَابِ شُد. ^{۲۵} پس فِرْعَوْنِ مُوسى و هارون ره كُوِي كَدِه گُفت: ”بوريِد و د مَنَه سِرْزَمِیْنِ مِصرِ د خُدايِ خُو قُرْبَانِي

کُنید! ”^{۲۶} لیکن مُوسیٰ دَ جَوَابِ شِی گُفَت: ”دُرُست نِیِیه که مو امی کار ره بُکُنی، ازی که مو بَلدِه خُداوند، خُداي خُو چِیزی ره قُربانی مُونی که دَ نَظَرِ مِصرِیا زِشت آسْتِه. و اگه مو دَ پِیش رُوی مِردُمِ مِصرِ چِیزی ره قُربانی کنی که اونا بَد مِینگره، آیا اونا مو ره سنگسار نَموکنه؟ ”^{۲۷} مو باید دَ اندازِه سِه روزه راه دَ بیابو سَفر کنی و مُطابِقِ اَمْرِ خُداوند دَ بیابو بَلدِه خُداوند خُداي خُو قُربانی کنی. ”^{۲۸} فِرْعَوْنِ گُفَت: ”ما شُمو ره ایله مُونُم تاکه دَ بیابو بورید و بَلدِه خُداوند، خُداي خُو قُربانی تقدیم کُنید. لیکن کَلو دُور نَشْنید. پس آلی بَلدِه ازمه دُعا کُنید. ”^{۲۹} مُوسیٰ گُفَت: ”ما از اینجی که بُر شُدُم، دَ پِیشِ خُداوند دُعا مُونُم و صَباحِ امی لَشکَرِ اوخلی از تُو، از خِدْمَتگاری تُو و از مِردُمِ مِصرِ دُور موشه. لیکن احتیاط کُو که بسم مو ره بازی نَدی و بَنیِ اِسْرَائِیلِ ره باز ام از رفتو و قُربانی کدو بَلدِه خُداوند مانع نَشْنی. ”^{۳۰} پس مُوسیٰ از پِیشِ فِرْعَوْنِ بُرو رفته دَ حُضُورِ خُداوند دُعا کد^{۳۱} و خُداوند دُعاي مُوسیٰ ره قَبُولِ کده تمامِ اوخلی ره از پِیشِ فِرْعَوْنِ و از خِدْمَتگارا و مِردُمِ شی دُور کد و هیچ کُدَمِ شی باقی نَمند. ”^{۳۲} مِگَمِ فِرْعَوْنِ اِیْمَدَفْعِه باز ام سَنگِدِلِ شُد و مِردُمِ اِسْرَائِیلِ ره ایله نکد.

بَلایِ پَنجَمِ

۹ بعد ازو خُداوند دَ مُوسیٰ گُفَت: ”پِیشِ فِرْعَوْنِ بورُو و دَزُو بُگی که خُداوند، خُداي عِبْرانیا مُوگه، ’قَوْمِ مَرِه ایله کُو تاکه اونا بوره و مَرِه عِبَادت کنه. ”^۲ لیکن اگه اونا ره اِجازِه

ندی که بوره و بسم اونا ره نگاه کنی، ^۳ خُداوند دِست خُو ره دَ بِلَه مالای تُو که دَ بُرو آسته، دِراز مُونه و آسپها، خَرها، اَشْتِرا، گاوو و رمه های تُو ره دَ مَرَضِ وُبا گِرِفْتار مُونه. ^۴ وُلے خُداوند دَ بَینِ مالِ اِسْرائیل و مالِ مِصر فرق میله که حتی یگ حیوان ام از بَنی اِسْرائیل نَمُومِرِه. ^۵ ” پَس خُداوند وختِ امزی کار ره تَعیین کده گُفت: ” ما، خُداوند امی بَلا ره صَباح نازلِ مُونُم. ^۶ ” دَ رُوزِ دِیگِه شی خُداوند چِیزی ره که گُفتُد عملی کد و تمامِ مالا و گلههای مِصرِبا از بَین رفت، لیکِن از چارپایای بَنی اِسْرائیل هیچ کُدم شی نَمُرد. ^۷ اوخته فِرْعَوْن نفرای خُو ره رَبی کد و فامید که از چارپایای بَنی اِسْرائیل حتی یگ شی ام نَمُرده. مگم دِلِ فِرْعَوْن باز سخت شُد و اُو بَنی اِسْرائیل ره ایله نَکد.

بَلای شَشَم

^۸ بعد ازُو خُداوند دَ مَوسای و هارُون گُفت: ” مُشت های خُو ره از دُودِ که بَغلای کوره ره گِرِفْتِه پُر کُنید و مَوسای اُو ره دَ نَظَرِ فِرْعَوْن دَ هَوا پاش بَدیه. ^۹ اوخته اُو دَ بِلَه تمامِ سرزمینِ مِصر مِثِلِ گَرْد-و-خاک تَبیت موشه و دَ جانِ اِنسان و حیوان دانه های رِیمتُو پَیدا مونه. ” ^{۱۰} پَس اونا دُود ره از یگ کوره گِرِفْتِه دَ حُضُورِ فِرْعَوْن ایسته شُد و مَوسای دُود ره دَ هَوا پاش دَد و دُود دَ رُوی جانِ اِنسان و حیوان دانه های رِیمتُو و بیخ کُته پَیدا کد. ^{۱۱} جادُوگرا از خاطرِ دانه ها نَتَنِست دَ پِیشِ مَوسای ایسته شُنه، چُون دانه ها دَ بِلَه جادُوگرا و پَگِ مِصرِبا بُود. ^{۱۲} مگم اُمُو رَقْمیکه خُداوند گُفتُد، اُو فِرْعَوْن ره سَنگدِل کد و فِرْعَوْن از اَیدِ مَوسای و

بلای هفتم

^{۱۳} بعد ازو خداوند د موسیٰ گفت: ”صباح گاه باله شو و د برابر فرعون ایسته شده دزشی بگی که خداوند، خدای عبرانیا موگه، قوم مره ایله کو تا که اونا بوره و مره عبادت کنه. ^{۱۴} اگه نه، ایمدفعه ما تمام بلاهای خوره د سر ازتو و غلامای تو و قوم تو میرم تا بدنی که د تمام دنیا مثل ازمه وری هیچ خدای نییه. ^{۱۵} اگه ما دست خوره د بله ازتو و مردمای تو دراز کده شمو ره د مرض ویا گرفتار موکدم، تا آلی ره شمو از بله زمی پای پاک گم موشدید. ^{۱۶} لیکن تو ره بلده امزی مقصد تا آلی ره زنده نگاه کدم، تا که قدرت خوره دز تو نشو بدیم و تا نام مه د تمام دنیا شنخته شنه. ^{۱۷} مگم تا هنوز ام تو خود ره د برابر قوم ازمه کته کته مونی و اونا ره ایله نمونی. ^{۱۸} دمزی دلیل، صباح دمزی وخت ایطور زاله کته کته از آسمو مبارتم که د طول تاریخ مصر، از بنیاد ملک تا آلی ره دیده نشده. ^{۱۹} و آلی د مردم خو پیغام ربی کو که تمام حیوانا و چیزای ره که د برو دری جم کده د خانه ها بیره. چون وختیکه زاله مباره هر انسان و حیوان که د آغیل و خانه حفظ نییه، بلکه د برو منده، اونا از بین موره. “ ^{۲۰} امو نفرای فرعون که از اخطار خداوند ترس خورد، اونا چارپایای خوره قد خدمتگاری خو د خانه ها و قوتونا آورد. ^{۲۱} مگم او کسای که د کلام خداوند توجه نکد، اونا غلاما و مالای خوره د برو ایله ایشت.

^{۲۲} اوخته خُداوند دَ مُوسى گُفت: ”دِست خُو ره سُون آسمو دِراز کُو تا دَ تمامِ مُلکِ مِصرِ زاله بُباره، دَ بِلَه اِنسان و حَيوان و دَ بِلَه تمامِ گِياه ها دَ پِگ سرزمينِ مِصر.“ ^{۲۳} پس مُوسى تِياق خُو ره سُون آسمو دِراز کد و خُداوند گِرگِردِراغ و زاله رِبي کد و آتِشک ام دَ زمى زَد. دَ امزى رِقْم خُداوند دَ سرزمينِ مِصر زاله بارَند. ^{۲۴} زاله کَلو شَدِيد بارِيد و دَ وختِ بارِيدون زاله آتِشک ام مِيزَد، دَ اندازِه که دَ تمامِ سرزمينِ مِصر از وختِ جور شُدون شى تا او غَيت ره هِيج کس نَدِيدُد. ^{۲۵} دَ سراسرِ مِصر زاله هر چِيزى ره که دَ بَرُو بُود، ام اِنسان و ام حَيوان ره زَد. و زاله هر گِياه ره نَابُود کد و دِرختا ره مِيدَه مِيدَه کد. ^{۲۶} تنها دَ منطقه جوشَن، دَ جاي که بَنى اِسرايِيل بُود، زاله نَبارِيد. ^{۲۷} پس فِرْعون مُوسى و هارُون ره دَ پِيش خُو طَلب کده دَزوا گُفت: ”اِيمَدَفَعَه ما گُناه کُدُم. خُداوند حق آستَه و ما و قوم مه بَدکار آستى.“ ^{۲۸} دَ حُضُورِ خُداوند عُدُر کُنِيد تاکه گِرگِردِراغ و زاله قُوى شَنه، چِراکه امِيقَس بَس آستَه. و ما شُمو ره مِيلُم که بورِيد و دِيگه از رِفتون شُمو مانع نَمُوشُم.“ ^{۲۹} مُوسى دَزُو گُفت: ”امى که از شار بُر شُدُم ما دِستاي خُو ره سُون خُداوند باله مُونُم. اوخته گِرگِردِراغ قُوى مُوشه و زاله دِيگه نَمُوباره تا بُقامى که دُنيا از خُداوند آستَه. ^{۳۰} لِيکِن ما مِيدَنُم که تُو و نَفراي تُو هنوز ام از خُداوند نَمِيتَرَسِيد.“ ^{۳۱} تمامِ بُوئَه‌هاى کتان و جَو خراب شُد، چِراکه جَو خوشه کُدُد و کتان پِيش از بارِيدونِ زاله پُنْدُوق کُدُد. ^{۳۲} مِگم گَنْدُم و شَخَل از بَين نَرَفَت، چِراکه اُونَا دِير رَس آستَه. ^{۳۳} پس مُوسى از پِيش فِرْعون بُر شُد و از شار بُرو رِفته دِستاي خُو ره سُون خُداوند بِلند کد و گِرگِردِراغ و زاله قُوى شُد و بارِش دِيگه دَ بِلَه زمى نَبارِيد. ^{۳۴} وختى فِرْعون دِيد که بارِش و زاله و گِرگِردِراغ قُوى شُد، او و غُلاماي شى بَسَم گُناه کد

و دِلِ ازوا سخت شد. ^{۳۵} و اُمُو رَقْمِ که خُداوند دَ وَسِيْلَهٗ مُوسَىٰ كُفْتُدْ، فِرْعَوْنَ دَ سَنَكْدَلِي خُو اِدَامَهٗ دَدَهٗ بَنِي اِسْرَائِيْل رَهٗ بَا ز ا م ا ي ل ه نَك د .

بَلَايِ هَشْتَمِ

۱۰ بعد ازُو خُداوند دَ مُوسَىٰ كُفْتُ: ”بُورُو دَ پِيْشِ فِرْعَوْنَ. مَا دِلِ ازُو و خِدْمَتْگَارَايِ شِي رَهٗ سَخْتِ كُدْمِ تَا كِهٖ اِي نَشَانِي هَايِ مُعْجَزَهٗ اَمِيْزِ رَهٗ دَ بَيْنِ ازوا ظَاهِرِ كُنْمِ ^۲ و تَا كِهٖ دَ بَچْكِچَا و نَوْسَهٗ گُونِ خُو نَقْلِ كَدَهٗ بَتْنِي كِهٖ چِي رَقْمِ مِصْرِيَا رَهٗ رَسُوَا كُدْمِ و مُعْجَزَهٗ هَايِ خُو رَهٗ دَ مِيْنَكَلِ ازوا ظَاهِرِ كُدْمِ. دَ اِي صُوْرَتِ شُمُو مِيْدَنِيْدِ كِهٖ مَا خُداوند اَسْتَمِ. ^۳ پَسِ مُوسَىٰ و هَارُونِ دَ پِيْشِ فِرْعَوْنَ رَفْتِ و دَزُو كُفْتُ: ”خُداوند، خُدايِ عِبْرَانِيَا اَمِي رَقْمِ مُوْگَهٗ، تَا كِي اَزِ سَرِ خَمِ كَدُو دَ پِيْشِ اَزْمَهٗ اِنْكَارِ مُوْنِي؟ قَوْمِ مَرَهٗ اَيْلَهٗ كُو تَا اُونَا بُورَهٗ و مَرَهٗ عِبَادَتِ كَنَهٗ. چُونِ اَكِهٖ اُونَا رَهٗ اَيْلَهٗ نَكْنِي، بَدَنِ كِهٖ صَبَاحِ مَلَخِ هَا رَهٗ دَ مُلْكِ تُو رِي مُوْنِمِ. ^۴ مَلَخِ هَا رُوِي زَمِي رَهٗ پُوشِ مُوْنَهٗ تَا اِنْدَازَهٗ كِهٖ زَمِي رَهٗ دِيْدَهٗ نَمِيْتَنِيْدِ. اُونَا بَا قِي مَنْدَهٗ گِيَا هَا رَهٗ كِهٖ اَزِ زَالَهٗ خَرَابِ نَشُدَهٗ و پِگِ دِرْخْتَايِ رَهٗ كِهٖ دَ زَمِي سَوَزِ كَدَهٗ، مُوْخُورَهٗ. ^۵ خَاْنَهٗ هَايِ خُودِ تُو و اَزِ تَمَامِ خِدْمَتْگَارَايِ تُو و مَرْدُمِ مِصْرِ پُرِ اَزِ مَلَخِ مُوشَهٗ، دَ اِنْدَازَهٗ كِهٖ آتَهٗ گُونِ تُو و بَابَهٗ كَلُونَايِ تُو اَزِ رُوزِ جَايِ-دَ جَايِ شُدُونِ خُو دَ اِي سَرِزَمِي تَا اَلِي رَهٗ نَدِيْدَهٗ. ^۶ ”بَعْدِ ازُو مُوسَىٰ رُوِي خُو رَهٗ دَوْرِ دَدَهٗ اَزِ پِيْشِ فِرْعَوْنَ بُرُو رَفْتِ. ^۷ و نَفْرَايِ فِرْعَوْنَ دَزُو كُفْتُ: ”تَا بَهٗ كِي اِي اَدَمِ مَو رَهٗ دُجَارِ مُصِيْبِتِ مُوْنَهٗ؟ بِيْلِ كِهٖ مَرْدَايِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ بُورَهٗ و خُداوند، خُدايِ خُو رَهٗ عِبَادَتِ كَنَهٗ.

آیا نمیدانی که مصر بیرو شده؟”^۸ اوخته اونا موسی و هارون ره د حضور فرعون پس آورد و او دزوا گفت: ”بورید و خداوند، خدای خو ره عبادت کنید، لیکن دز مه بگید که کدم کسا موره؟”^۹ موسی د جواب شی گفت: ”مو قد جوانا و پیرا، قد باچه ها و دختران خو موری و گله ها و رمه های خو ره ام قد خو قتی موری، چراکه پگ مو باید دزی جشن مقدس که بلده خداوند آسته، شرکت کنی.”^{۱۰} فرعون دزوا گفت: ”خداوند شمو ره خیر بدیه قد ازی گپ شمو! کی شمو ره میلم که قد بچکیچای خو بورید! واضح آسته که یگو نقشه بد د پیش خو درید!”^{۱۱} نه! ای رقم نموشه! فقط مردا از بین شمو بوره و خداوند ره عبادت کنه، چون از اول ام خاهش شمو امی بود.” پس اونا ره از حضور فرعون هی کد.

^{۱۲} بعد ازو خداوند د موسی گفت: ”دست خو ره د سرزمین مصر دراز کو تا که لشکر ملخ ها د بله زمی بییه و تمام گیاه های روی زمی ره یعنی هر چیزی ره که پس از زاله باقی منده، بخوره.”^{۱۳} اوخته موسی تیاق خو ره د سرزمین مصر دراز کد و خداوند یگ روز و یگ شاو از طرف شرق باد ره پف کد. وختیکه صباح شد، امو باد لشکر کته ملخ ره قد خو قتی آورد.^{۱۴} ملخ ها د بله تمام سرزمین مصر آمد و پگ منطقه ها ره گرفت. ایطور ملخ کلو بود، که هرگز د سرزمین مصر دیده نشد و بعد ازو ام دیده نموشه.^{۱۵} اونا تمام زمی ره پوشند تا اندازه که پگ جایا تریک شد. ملخ ها تمام گیاه ها و میوه های ره که از زاله باقی مند خورد. خلاصه، د تمام مصر هیچ سوزی دیده نموشد، نه د گیاه و نه د درخت.^{۱۶} پس فرعون فوری موسی و هارون ره طلب کده گفت: ”ما د ضد خداوند،

خُدای شُمو و دَ ضِدِ خودون شُمو خطا کدیم. ^{۱۷} اِیْمَدَفَعِه ام خطای مَرِه بُبَخْشِید و دَ حُضُورِ خُداوند، خُدای خُو عُدْر کُنید تاکه ای بَلای کُشِنده ره از مه دُور کنه. ^{۱۸} پس مُوسیٰ از دِیرِ فِرْعَوْن بَرُو رفت و دَ پِیشِ خُداوند دُعا کد. ^{۱۹} اوخته خُداوند از طرفِ غَرَبِ بادِ تیز ره پُف کد و امی بادِ پگ مَلَخِ ها ره دَ درِیای سُرَخ بُرد، دَ اندازِه که دَ تمامِ مِصرِ یگ مَلَخِ ام باقی نَمَند. ^{۲۰} مگم خُداوند باز فِرْعَوْن ره سَنگِدِل کد و او بَنیِ اِسْرَائِیل ره ایلِه نَکد.

بَلای نُهَم

^{۲۱} بعد ازو خُداوند دَ مُوسیٰ کُفت: ”دِست خُو ره سُونِ آسْمو بَلند کُو تاکه تَرِیکی سرزَمینِ مِصرِ ره بَگیره، یگ تَرِیکی که مَرْدُمِ بَتَنه او ره احساس کُنه. ^{۲۲} و مُوسیٰ دِستِ خُو ره سُونِ آسْمو باله کد و تَرِیکی وَحْشَتَناکِ تمامِ سرزَمینِ مِصرِ ره دَ مُدَتِ سِه روز گِرِفت. ^{۲۳} مَرْدُمِ یگدیگِه خُو ره نَمِیدِید و بَلدِه سِه روز هیچ کس از جای خُو شور نَخورد، مگم آغیلای بَنیِ اِسْرَائِیل روشو بُود. ^{۲۴} او غَیتِ فِرْعَوْنِ دَفَعِه دِیگِه مُوسیٰ ره طَلَبِ کد و کُفت: ”بوریب و خُداوند ره عِبَادت کُنید. بچکِیچای خُو ره ام قد خُو بُبَرِید، مگم رَمه ها و گلّه های شُمو باید دَ مِصرِ بُمَنه. ^{۲۵} لیکن مُوسیٰ کُفت: ”آیا کُشتنی و قُربانی های سوختنی ره تُو دَز مو میدی تا اونا ره قد خُو بُبری و بَلدِه خُداوند، خُدای خُو قُربانی کنی؟ نَه! ^{۲۶} پس مو رَمه های خُو ره ام قد خُو مُوبری، حتی یگ پای حیوان ره ام دَ جای شی ایلِه نَمونی، چُون یگون شی ره مو دَ خُداوند، خُدای خُو تَقْدِیم مونی. لیکن تا دَ اُونجی نَرسی،

معلوم نیبه که چی رقم باید خُداوند ره عبادت کنی. ”^{۲۷} مگم خُداوند دِلِ فِرْعَوْنِ ره سخت کد و اُو باز ام اونا ره ایله نکد. ”^{۲۸} بعد ازو فِرْعَوْنِ دَ مُوسَى گفت: ”از پیش مه دُور شو و هُوش خُو ره بگیر که دِیگه دَ دِیرِ ازمه نیی، چُون اگه دَفِعَه دِیگه قد ازمه رُوی دَ رُوی شنی، حتماً کُشته موشی!“^{۲۹} ”موسى دَ جوابِ شى گفت: ”راس گُفتی؛ دِیگه هرگز رُوی تُو ره نَمینگرم.“

بلاى دهم

۱۱ اوخته خُداوند دَ مُوسَى گفت: ”یگِ بلاى دِیگه ره ما دَ بِلَه فِرْعَوْنِ و مِصرِیا نازلِ مُونم؛ بعد ازو فِرْعَوْنِ شُمو ره ایله مُونه و غِیتیکه شُمو ره ایله مُونه، اُو شُمو ره بَكَلِی از اینجی هَی مُونه. ”^۲ دَ بَنیِ إِسْرَائِیلِ بُگی که هر مرد و هر خاتو از همسایه مِصرِی خُو چیزای طِلائی و نُقرهیی بَطَلَبه. ”^۳ چُون خُداوند قَوْمِ إِسْرَائِیلِ ره دَ نَظَرِ مِصرِیا مُحترَمِ جَورِ کُدد و خُودِ مُوسَى ام دَ تمامِ سِرْزَمِینِ مِصرِ دَ پِیشِ خِدمتگارانِ فِرْعَوْنِ و دَ پِیشِ مِردَمِ مِصرِ آدَمِ عَدَرِ کُته معلوم موشد.

۴ پس مُوسَى اِدامه دَده دَ فِرْعَوْنِ گفت: ”خُداوند اینی رقم مُوگه، ’قَرِیبایِ نِیمِ شَاوِ ما از مَنه مِصرِ تِیرِ موشم‘^۵ و پگِ باچه‌هایِ اُولباری دَ سِرْزَمِینِ مِصرِ مومره، از باچه فِرْعَوْنِ گِرِفته که دَ تَخْتِ خُو شِشته یه تا باچه اُولباری کِنِیزی که کارِ شِی آسیا کدو آسته. حتی

تمام اولباری چارپایا ام از بین موره. ^۶ ایطور چخرا و ماتم کلو د سرزمین مصر پیدا موشه که هرگز شنیده نشده و شنیده ام نموشه. ^۷ مگم د خلاف بنی اسرائیل و حیوانای شی حتی یگ سگ ام غوغو نموکنه. او وخت شمو موفامید که خداوند د بین قوم اسرائیل و قوم مصر فرق قائل موشه. ^۸ اوخته تمام خدمتگاری تو د پیش ازمه مییه و سرخم کده خواهش مونه که 'تو و پگ مردم که از تو پیروی مونه، از اینجی بر شنید!' بعد ازو ما از مصر بر موشم. " و موسی د سر قار از حضور فرعون بر و رفت.

^۹ خداوند د موسی گفت: "فرعون توره شمو ره گوش نمونه، پس امزی خاطر معجزه های مه د سرزمین مصر کلو شده موره. " ^{۱۰} موسی و هارون د پیش فرعون پگ امزی نشانی های معجزه آمیز ره انجام دد، لیکن بخاطریکه خداوند فرعون ره سنگدل کدد، او بنی اسرائیل ره نه می ایشت که از ملک ازو بر شنه.

عید فطیر و دستورای شی

۱۲ خداوند د موسی و هارون د ملک مصر گفت: ^۱ "اینمی ماه بلده شمو شروع ماه ها حساب شنه، یعنی امی ماه، ماه اول سال بلده شمو بشه. ^۲ د بنی اسرائیل بگید که هر کس د روز دهم امزی ماه، د مطابق خانوار آته گون خو یگ حیوان ره تیار کنه، یعنی یگ حیوان بلده هر خانه. ^۳ اگه تعداد نفرای یگ خانوار کم بشه، اونا میتنه قد خانوار همسایه

خُو دَ یِگ حَیوان شَرِیگ شُنه. هر خانوار دَ مُطابِقِ تعدادِ نفرای خُو و دَ اندازه خوراکِ هر شخص اُمُو حَیوان ره حساب کنه. ^۵ اُمی حَیوان باید حَیوانِ نَر، بے عَیب و یِگ ساله بَشه و شُمو مِیَنید اُو ره از گوسپو و یا از بَز بَگیرید. ^۶ حَیوان ره تا روزِ چاردهمِ امزی ماه نِگاه کُنید و دَمزُو روز دَ غَیتِ آفتو شِشتو تمامِ جماعتِ اسرائیل، هر خانوار حَیوانِ خود خُو ره حلال کنه. ^۷ اونا یِگ مقدار از خُونِ ازوا ره گِرِفته دَ بِلِه چوکاتِ دروازه خانه‌های خُو که دَ اُونجی گوشتِ حَیوان ره مُوخوره پاش بدیه. ^۸ دَمزُو شاو اونا گوشت ره برِبو کنه و قد نانِ فطیر و سوزی های تلخ بُوخوره. ^۹ گوشت ره خام نَخورید و قد آو پُخته نَکُنید، بلکه تمام شی ره دَ بِلِه آتِش برِبو کده بُوخورید، کَلّه و پیچه و حتی دِل-و-جِگر شی ره ام بُوخورید. ^{۱۰} هیچ کُدَم حِصّه گوشت ره تا صَباح نِگاه نَکُنید و اگه کُدَم چیز ازو باقی بُمَنه، اُو ره دَ آتِش دَر بَدید. ^{۱۱} گوشت ره اینی رقم بُوخورید: کَمَر خُو ره بسته کده گوشه های خُو ره پای کُنید و تِیاق خُو ره دَ دِست خُو گِرِفته دَ عَجَله بُوخورید. اینمی قُرَبانی پِصَح بِلِدِه خُداوند آسته. ^{۱۲} دَمزُو شاو ما از سرزمینِ مِصر تیر موشم و تمامِ اوّلباری های مِصر ره، ام انسان و ام حَیوان شی ره از بَین موبرم. و ما دَ بِلِه خُدايُونِ مِصر قضاوت مُونم، چُون ما خُداوند آسْتُم. ^{۱۳} و اُمُو خُون بِلِدِه شُمو یِگ نشانی آسته دَ بِلِه خانه‌های که شُمو دَ اُونجی آسْتید. اُمُو خُون ره که مِینگرم خانه‌های شُمو ره ایله کده تیر موشم و غَیتیکه سرزمینِ مِصر ره مِیزنم بِلای مَرگ دَ بِلِه شُمو هیچ نَمییه تا شُمو ره از بَین بُره. ^{۱۴} اُمی روز بِلِدِه شُمو یِگ عید و یادگاری بَشه و شُمو اُمی عید ره دَ یادِ خُداوند برگزار کُنید و نسل دَ نسل ای ره دَ عِنوانِ یِگ آیینِ همیشهگی نِگاه کُنید. ^{۱۵} بِلِدِه هفت روز نانِ فطیر بُوخورید. دَ روزِ اوّل،

خمیر مایه ره از خانه های خُو بُر کُنید، چُون هر کسی که دَزی مُدَتِ هفت روز نانِ خمیرمایه تُو بُخوره، اُو باید از مَنه قَوْمِ اِسْرَائیل آخ شنه. ^{۱۶} دَ روزِ اوّل و دَ روزِ هفتم شُمو یگ جلسِه مُقَدَّس برگزار کُنید. دَمزی دُو روز هیچ کار نَکُنید بَعیر از تیار کدونِ نانِ بلده هر شخص. اینمی تنها کاری آسته که شُمو انجام دده مِیتنید. ^{۱۷} شُمو امی عیدِ فطیر ره نگاه کُنید، چراکه دَمزی روز ما طایفه های شُمو ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُوردم. پس امی روز ره نسل دَ نسل عیدِ بَگیرید و دَ عِنوانِ یگ آیینِ همیشهگی نگاه کُنید. ^{۱۸} از شامِ روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل تا شامِ روزِ بیست و یکم، شُمو باید نانِ فطیر بُخورید. ^{۱۹} دَزی هفت روز خمیرمایه نَباید دَ خانه های شُمو وجود دشته بشه. هر کسی که نانِ خمیرمایه تُو ره بُخوره، اُو شخص چی بیگنه بشه، چی مردُمِ اصلی مُلک، از مَنه جماعتِ اِسْرَائیل آخ مُوشه. ^{۲۰} باز تاکید مُونم که دَمزی هفت روز هیچ چیزی خمیرمایه تُو نَخورید، بلکه فقط نانِ فطیر بُخورید.

^{۲۱} بعد ازو موسی ریش سفیدای قومِ اِسْرَائیل ره پیش خُو طلب کد و دَزوا گفت: ”بورید باره ها ره بلده خانوار خُو بَگیرید و دَ عِنوانِ قُرَبانی پَصَحِ حلال کُنید. ^{۲۲} خُونِ باره ره دَ یگ طَشتِ بِنْدزید و بعد ازو قد علفِ زوفا خُونِ ره دَ دُو بَغل و دَ سِرِ چوکاتِ درگه خُو بُمَلید. هیچ کدَم شُمو دَمزُو شاو تا صُبح از خانه خُو بُرو نروید. ^{۲۳} چُون خُداوند از سرزمینِ مِصر تیر مُوشه تاکه مِصریا ره بزنه، مگم وختیکه خُونِ ره دَ دُو بَغل و دَ سِرِ چوکاتِ درگه شُمو بنگره، خُداوند از اُو درگه تیر مُوشه و دَ نابود کُننده اجازه نَمیدیه که دَ خانه های شُمو

داخل شنه و شمو ره بکُشه. ^{۲۴} برگزاري امزي مراسم بلده شمو و اولاده شمو يگ قانون دايمي آسته. ^{۲۵} وختي شمو دمزو سرزمي که خداوند د مطابق وعده خو دز شمو ميديه داخل موشيد، شمو امي مراسم ره د جای بيريد. ^{۲۶} زمانیکه اولاداي شمو از شمو پُرسان کنه که ای مراسم چي معنی دَره؟ ^{۲۷} شمو بگيد، 'ای قرباني پصح د احترام خداوند آسته. او از خانه‌های بنی اسرائیل د سرزمين مصر تير شد، د حالیکه مصر يا ره زد و کشت؛ ليکن خانه‌های ازمو ره نجات دَد. ' اوخته مردم اسرائیل زوی د خاک افتده خداوند ره سجده کد. ^{۲۸} پس بنی اسرائیل رفته امو کار ره کد که خداوند د موسی و هارون امر کد.

مرگ اولباري های مصر يا

^{۲۹} و ابطور شد که خداوند د نیم شاو تمام اولباري های مصر ره زد و کشت، از باچه اولباري فرعون که د تخت خو ششته بود، تا باچه اولباري شخص اسير که د سیاه‌چاه بندی بود. حتی پگ اولباري های حیوانات ره ام از بین برد. ^{۳۰} دمزو شاو فرعون و خدمتگاری شی و تمام مردم مصر از خاو بيدار شد و یگ ناله-و-چخرای غدر کته د سرزمين مصر شنیده شد، چون هیچ خانه نبود که د اونجی کس نمرده بشه. ^{۳۱} فرعون دمزو وخت شاو موسی و هارون ره کوی کده گفت: "باله شنید و از بین قوم مه بر شنید و بنی اسرائیل ره ام قد خو قتی ببرید! بورید و امو رقم که خاسته بودید خداوند ره عبادت کنید. ^{۳۲} گله ها و رمه های خو ره ام د مطابق توره خو ببرید، و له بلده از مه ام دعای خیر

و بَرَکَتِ کُنید. ”^{۳۳} و مِصرِیا بَنی إِسْرَائِیلَ رِه شَلَّهْ شُدْ کِه اُونَا دَ عَجَلَهْ اَز سِرْزَمِینِ اَزْوا بُرْ شَنَه، چُون اُونَا مُوگُفْت: ” اگِه نَه، پِگِ مَو مُومری. ”^{۳۴} پَس بَنی إِسْرَائِیلَ تَغَارَه‌های پُر اَز خَمِیرِ بے خَمِیرِ مایَه رِه دَ چادرا پِیچ کده دَ شانَه های خُو بالَه کد. ”^{۳۵} بَنی إِسْرَائِیلَ دَ توره مُوسِیْ عَمَل کُود و اَز هَمسایَه های مِصرِی خُو چِیزای طِلائی و نُقره‌یی و کالَا طَلَب کُود. ”^{۳۶} خُداوند بَنی إِسْرَائِیلَ رِه دَ نَظَرِ مَرْدُمِ مِصرِ مُحْتَرَم جُور کُود و هَر چِیزی کِه اُونَا اَز مِصرِیا طَلَب کد، بَلَدَه اَزْوا دَد. دَزی تَرْتِیبِ اُونَا مَرْدُمِ مِصرِ رِه غَارَت کد. ”^{۳۷} اَوخْتَه بَنی إِسْرَائِیلَ اَز شَارِ رَعْمَسِیسِ کُوج کده سُون طَرَفِ سُکُوتِ رِیی شُد. تَعْدَادِ اَزْوا بَعَیْرِ اَز خاتُونو و بچکِیچا قَرِیب شَش صَد هِزار مَرْد بُوَد کِه پِیدَه مَورَفْت. ”^{۳۸} قَد اَزْوا قَتی غَدَرِ مَرْدُمِ دِیگِه اَم رَفْت و گَلَه ها و رَمه ها، یَعْنی مَالِ بَسِیَار کَلو قَد اَزْوا رِیی شُد. ”^{۳۹} و اُونَا اَمْزُو خَمِیرِ فَطِیرِ کِه اَز مِصرِ اُورْدُد نَانِ فَطِیرِی پُخْتَه کد. خَمِیرِ تا اُو غَیْت نَرَسِیدُد، چُون مِصرِیا اُونَا رِه دَ عَجَلَهْ اَز مُلْکِ خُو بُر کد. اُونَا وخت نَدَشْت کِه نَانِ رِه پُخْتَه کَنه و یَا بَلَدَه خُو توشَه رَاه تِیَار کَنه. ”^{۴۰} خُلَاصَه، بَنی إِسْرَائِیلَ مُدَّتِ چار صَد و سِی سَالِ دَ مِصرِ زِنْدَگی مُو کد. ”^{۴۱} دَ آخِرِ اَمْزِی چار صَد و سِی سَال، دَمْزُو رُوزِ تَمَامِ طایِفَه های قَوْمِ خُداوند اَز سِرْزَمِینِ مِصرِ بُر شُد. ”^{۴۲} اُو یِگِ شَاوِ بُوَد کِه خُداوند نَظَرِ خُو رِه دَ بَلَه بَنی إِسْرَائِیلَ دُوخْتَه بُوَد تا اُونَا رِه اَز سِرْزَمِینِ مِصرِ بُر و بیره. اُو شَاوی اَسْتَه کِه تَمَامِ بَنی إِسْرَائِیلَ بَحِیْثِ شَاوِ بیداری دَ اِحْتِرامِ خُداوند اَز نَسْلِ تا نَسْلِ بایَد نِگَاه کُنَه.

^{۴۳} و خُداوند دَ مُوسَىٰ و هَارُونَ كُفَّت: ”اینی مُقَرَّرَاتِ بَلَدِهِ قُرْبَانِي پَصْحِ اَسْتَه: هیچ بیگنه
 باید از قُرْبَانِي پَصْحِ نَخُورَه. ^{۴۴} مگم هر غُلامِ زَرخَرِيدِ كه خَتْنَه شُدَه بَشَه، مِيتَنَه اَزُو بُخُورَه.
^{۴۵} شَخْصِ مُسَافِرِ و يَا مُزْدُورْكَارِ نَبَايدِ اَزُو بُخُورَه. ^{۴۶} هر حَيَوَانِ قُرْبَانِي شُدَه بَايدِ دَ يِگِ خانَه
 خُورَدَه شُنَه. هیچ گوشتِ اَزُو بَايدِ اَمْرُو خانَه بُرُو بُرَدَه نَشُنَه و هیچ كُدَمِ از اسْتُغُونَايِ شِي رَه
 مِيدَه نَكُنِيد. ^{۴۷} تَمَامِ جَمَاعَتِ اِسْرَائِيلِ بَايدِ اِي مَرَّاسِمِ رَه بَرْكَزَارِ كَنَه. ^{۴۸} اگه يِگِ شَخْصِ
 بِيگَنَه دَ مِينَكَلِ شُمُو زَنْدَگِي مُونَه و مِيخَايَه پَصْحِ رَه بَلَدِهِ خُداوندِ بَرْكَزَارِ كُنَه، بَايدِ مَرْدَا و
 بَاچَه هَايِ شِي خَتْنَه شُنَه. بَعْدِ اَزُو اِجَازَه دَرَه كه نَزْدِيكِ شُدَه پَصْحِ رَه بَرْكَزَارِ كُنَه و اُو مِثْلِ
 اَدَمِ اَصْلِي سِرْزَمِينِ شُمُو مُوشَه. لِيكِنِ اَدَمِ نَاخَتْنَه نَبَايدِ از قُرْبَانِي پَصْحِ بُخُورَه. ^{۴۹} حُكْمِ بَلَدِهِ
 اِسْرَائِيلِي اَصْلِي و بَلَدِهِ خَارِجِي كه خَتْنَه شُدَه و دَ بَيْنِ شُمُو زَنْدَگِي مُونَه يِگِ اَسْتَه.“
^{۵۰} اُوخْتَه، تَمَامِ بَنِي اِسْرَائِيلِ اَمُوطُورِ كَد: اُونَا پِگِ اِحْكَامِي رَه كه خُداوندِ دَ مُوسَىٰ و هَارُونَ
 اَمْرِ كُدَد، عَمَلِي كَد. ^{۵۱} و دَمْرُو رُوزِ خُداوندِ تَمَامِ طَايْفَه هَايِ بَنِي اِسْرَائِيلِ رَه از سِرْزَمِينِ
 مِصْرِ بُرُو اُورْد.

وَقَفِ اَوْلَبَارِي هَا بَنِي اِسْرَائِيلِ

۱۳ و خُداوندِ دَ مُوسَىٰ اَمْرِ كَدَه كُفَّت: ^۲ ”تَمَامِ اَوْلَبَارِي هَايِ نَرِ رَه دَزِ مَه وَقَفِ كُو،
 يَعْنِي ثَمْرَه اَوْلِ هر رَحْمِ از بَيْنِ بَنِي اِسْرَائِيلِ، چِي اِنْسَانِ بَشَه و چِي حَيَوَانِ، اُو از مَه يَه.“

تاکیدِ موسیٰ بلده برگزارِ کدونِ عیدِ فطیر

^۳ پس موسیٰ دَ مردُم گُفت: ”ای روز ره دَ یاد دَشته بشید، که دَمزی روز شُمو از مصر، از جایی که غُلام بُودید، بُرو اَمدید. خُداوند قد دِستِ قُدرتمند خُو شُمو ره امزی جای بُرو اُورد. نانِ خمیرمایه تُو ره هیچ نَخورید. ^۴ دَمزی روز دَ ماهِ اَیب شُمو از مصر بُر موشید. ^۵ وختیکه خُداوند شُمو ره دَ سرزمینِ کِنعانیا، حِتیا، اَموریا، حویا و یوسیا رَسند، شُمو امی مَراسِم ره دَ ماهِ اَیب نِگاه کُنید. خُداوند امی سرزمی ره که سرزمینِ شیر و عسل آسته دَ بابِه کَلونای شُمو وعده کُدد. ^۶ دَ مَدَتِ هفت روز شُمو نانِ فطیر بُخورید و دَ روزِ هفتم دَ اِحترامِ خُداوند جشنِ بَگیرید. ^۷ دَ دَورونِ امزُو هفت روز نانِ فطیر بُخورید و دَ پَگِ جای ها و منطقه های شُمو هیچ خمیرمایه یا نانِ خمیرمایه تُو پَیدا نَشنه. ^۸ و شُمو دَمزُو روز دَ باچه خُو نَقل کُنید که امی عیدِ بخاطر ازی آسته که خُداوند بلده مه کارِ کُته کده و مَره از مصر بُرو اُورده. ^۹ امی عیدِ رَقمِ نشانی اَلی دَ دِست تُو و مِثلِ یادگاری دَ پِیشِ چیمای تُو بَشه تاکه شریعتِ خُداوند هر وخت دَ دان تُو بَشه، چُون خُداوند قد دِستِ قُدرتمند خُو تُو ره از مصر بُرو اُورد. ^{۱۰} پس هر سال دَ وختِ مَقَرَر شُده، ای فَریضه ره دَ جای بَیرو.“

^{۱۱} ”زمانیکه خُداوند تُو ره دَ سرزمینِ کِنعان مِیرسنه که وعده شی ره از پِیش دَ بابِه کَلونای تُو و ام دَ خود تُو دُدد، و اُو سرزمی ره دَز تُو مِیدیه، ^{۱۲} دَ اُو غَیتِ باچه های اَوَلباری و امچنان اَوَلباری نَر حیوانات خُو ره دَ خُداوند وَقَف کُو، چُون اونا دَ خُداوند تعلق دَره.“

^{۱۳} مگم دَ عَوْضِ هر اَوْلباری خَر باید یگ باره ره دَ خُداوند وَقَف کنی. و اگه بَلدِه شی فِدیه نَمیدی، باید گردونِ خَر ره میده کنی. لیکن بَلدِه هر باچه اَوْلباری بَنی إِسرائیل شَمو حتماً فِدیه بَدید. ^{۱۴} و صَباح روز وختیکه باچه تُو از تُو پُرسان مونه: 'ای کار بَلدِه چی آسته؟' پس دَزو بُگی که خُداوند قد دِستِ قُدِرتَمند خُو مو ره از سرزمینِ مِصر، از جایی که غُلام بُودی بُرو اُورد. ^{۱۵} و غَیتیکه فِرَعون سَنگدِل شُد و مو ره ایله نَموكد، اوخته خُداوند تمام اَوْلباری‌ها ره دَ سرزمینِ مِصر زَد و کُشت، ام باچه اَوْلباری اِنسان ره و ام اَوْلباری نَر حیوانات ره. دَمزی دَلیل ما پگِ اَوْلباری‌های نَر حیوانات خُو ره دَ خُداوند قُربانی مُونم، مگم باچه های اَوْلباری خُو ره بازخِرد مُونم. ^{۱۶} ای مَراسِم مِثل یگ نشانی دَ بِلِه دِست و مِثل یگ یادگاری دَ بَین چیمای تُو بَشه، چراکه خُداوند قد دِستِ قوی خُو مو ره از مِصر بُرو اُورد.

سُتونِ اُور و اَتش

^{۱۷} و امی رَقم شُد، وختی فِرَعون قَوْمِ إِسرائیل ره اِجازه دَد که بوره، خُدا اونا ره از راه سرزمینِ فَلَسطینِی‌ها هِدایت نکد، اگرچه اُو راه نَزدیک بُود. چُون خُدا کُفت: "اگه بَنی إِسرائیل دُچارِ جنگ شَنه، شاید اونا پَشیمو شُدِه دَ سرزمینِ مِصر پس بوره." ^{۱۸} دَمزی دَلیل خُدا اونا ره از راه بیابو سُون دریاى سُرخ راهنمایی کد و بَنی إِسرائیل مُسَلَح شُدِه از سرزمینِ مِصر بُرو اَمد. ^{۱۹} مَوسى استغونای یوسُف ره ام قد خُو بُرد، چراکه یوسُف دَ زمان

زندگی خو بنی اسرائیل ره قسم دده گُفتد: ”وختیکه خدا د بِله شمو نظر لُطف کده شمو ره ازینجی بُرو موبره، استغونای مَره ازینجی قد خو بُبرید.“^{۲۰} پس بنی اسرائیل منطقه سکوت ره ایله کده د منطقه ایتم که د شروع بیابو بُود، خیمه زد.^{۲۱} دَمزی سفر خُداوند پیشلون ازوا رفته د روز د وسیله ستون اُور اونا ره هدایت مُوکد و شاو د وسیله ستون آتش بلده ازوا روشنی میدد. دزی صورت اونا میتنست ام د روز و ام د شاو سفر کنه.^{۲۲} ستون اُور د روز و ستون آتش د وخت شاو یگ لحظه از پیش رُوی ازوا دُور نمُوشد.

تیر شُدو از دریای سُرخ

۱۴ خُداوند د موسی گُفت:^۲ ”د بنی اسرائیل بگی که اونا دُور خورده د منطقه پی-

هَجیروت خیمه بزنه، که د بین میگدال و دریای سُرخ آسته، رُوی د رُوی بعل صِفون د پالوی دریا.^۳ چون فرعون د باره بنی اسرائیل مُوگه که اونا د دشت سرگردو یه و بیابو اونا ره سرپیچ کده.^۴ پس ما دل فرعون ره سخت مُونم و او شمو ره دُمال مُونه. دزی

رقم ما بزرگی-و-جلال خو ره دزو و د تمام لشکر شی ثابت مُونم تا مصریا بدنه که ما خُداوند آستم.“ و بنی اسرائیل د امر خُداوند عمل کد.^۵ وختی د پادشاه مصر خبر دده شد که قوم اسرائیل از مصر دوتا کده، او و خدمتگاری شی پشیمو شده گُفت: ”مو چی کار کدی؟ چرا بنی اسرائیل ره از خدمت خو آزاد کدی؟“^۶ پس فرعون گاڈی خو ره تیار کد و لشکر خو ره قد خو گرفته آماده شد.^۷ او قد شش صد گاڈی خاص خو و قد پگ گاڈی

های دیکه مصر که دَ زیرِ دِسْتِ قومندانای شی بُود، رِبی شُد. ^۸ و خُداوند دِلِ فِرْعَوْنِ

پادشاهِ مصر ره سخت کد تا که بَنیِ اسرائیل ره دُمبال کنه، چرا که قومِ اسرائیل دَ سرِ بلندی

از مصر بُر شُد. ^۹ مصریا قد پگِ اَسپها و گاڈی های فِرْعَوْنِ، قد نیروهای سواره و لشکرِ

پیده، بَنیِ اسرائیل ره دُمبال کد و قد ازوا دَ لبِ دریا، دَ بَینِ پی-هَجیروت و بَعْلِ صِفون که

اونا دَ اُونجی خَیمه زُد، رُوی دَ رُوی شُد. ^{۱۰} وختیکه فِرْعَوْنِ نزدیک شُد، بَنیِ اسرائیل توخ

کد و دید که اونه، مصریا از دُمبالِ ازوا مییه. اونا کلو ترس خورد و دَ پیشِ خُداوند فریاد

زَد. ^{۱۱} اوخته اونا دَ مُوسیٰ گُفت: ”مگم دَ مصر قبرستو نَبُود که مو ره دزی بیابو اُوردی تا

مو دَ اینجی بُمُری؟ چرا دَ حقِ ازمو ایطور کدی و مو ره از مصر بُرو اُوردی؟ ^{۱۲} وختیکه دَ

مصر بُودی، آیا دَ ز تو نَگُفتی که ’مو ره دَ حالِ خودون مو بیل تا که دَ مصریا غُلامی

کنی؟‘ مو موفامیدی که غُلام مندو دَ مصر از مُردو دَ بیابو کده بهتر آسته. ^{۱۳} ” مگم

مُوسیٰ دَ مُردُم گُفت: ”ترس نَخورید! ایسته شُنید و توخ کُنید که خُداوند چی رقمِ امروز

شُمو ره نجات میدیه. ای مصریا ره که امروز مینگرید، دیکه هرگز نَمینگرید. ^{۱۴} خُداوند

بلده شُمو جنگ مونه؛ شُمو فقط صبر کُنید و آرام بشید.“

^{۱۵} او غیت خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”چرا دَ پیشِ مه فریاد مِیزنی؟ دَ بَنیِ اسرائیل بُگی که

اونا حَرکت کنه و پیش بوره. ^{۱۶} و خود تو تَباق خُو ره بلند کده طرفِ دریا دراز کُو تا که

دریا دُو شَق شنه و بَنیِ اسرائیل از منِه پارگی دریا دَ خُشکه تیر شنه. ^{۱۷} لیکن ما دِلِ

مصریا ره سخت مُونم تا که اونا از دُمبالِ شُمو داخلِ دریا بییه و ما تَوَسُطِ فِرْعَوْنِ و تمام

لشکر شی و دَ وسیله گاډی ها و عسکرای سواره شی بزرگی-و-جلال خو ره ظاهر مونم.

^{۱۸} پس مصریا میدنه که ما خداوند استم. دَ او غیت ما از طریق شکست ددون فرعون و

گاډی های جنگی و سوارای شی بزرگی-و-جلال پیدا مونم. ^{۱۹} و ملایکه خدا که پیشلون

لشکر بنی اسرائیل حرکت موكد، دَ پشت سر ازوا جای-د-جای شد. اوخته ستون اور از

پیش روی بنی اسرائیل دَ پشت سر ازوا رفت ^{۲۰} و دَ بین لشکر مصریا و لشکر بنی اسرائیل

پرده جور شد. امو ستون اور دَ مصریا تریکی موكد، مگم دَ بنی اسرائیل دَ وخت شاو

روشنی میدد. دمزی رقم تمام شاو هر دو لشکر از یگدیگه خو جدا بود. ^{۲۱} اوخته موسی

تیاق خو ره قد دست خو سون دریا دراز کد و خداوند او دریا ره تمام شاو توسط باد شرقی

پف کده دریا ره دو شق کد و حصه مابین دریا خشک شد. ^{۲۲} و بنی اسرائیل از راه خشک

دَ منه دریا تیر شد، دَ حالیکه او دریا مثل دیوال بلند دَ دست راست و دست چپ ایسته

شدد. ^{۲۳} دمزی غیت پگ مصریا اونا ره دوند و تمام اسپهای فرعون قد گاډی ها و

سوارای شی دَ دُمال ازوا دَ منه پارگی دریا داخل شد. ^{۲۴} و صباح گاه خداوند از منه ستون

اور و آتش لشکر مصریا ره توخ کده اونا ره دَ گلگلمیری اندخت. ^{۲۵} او باعث شد که

چرخای گاډی های ازوا کنده شنه تا اونا دَ سختی حرکت کنه. اوخته مصریا چیغ زده

گفت: ”بیید که از پیش بنی اسرائیل دوتا کنی، چراکه خداوند طرفدار ازوا آسته و دَ

خلاف ازمو جنگ مونه!“

^{۲۶} بعد ازو خداوند دَ موسی گفت: ”دست خو ره بسم طرف دریا دراز کو تاکه آوها دَ سر

مِصرِیا و گاډی ها و سوارای ازوا تا بییه. ^{۲۷} اوخته موسیٰ دِست خُو ره دَ بِلَه دریا دِراز
 کد و دَم دَم صُبَح آو دریا دَ حالتِ اوّلی خُو پس اَمَد. مِصرِیا کوشش کد که دُوتا کنه، لیکن
 اونا قد آو دریا رُوی دَ رُوی شُد و خُداوند پگِ ازوا ره دَ مینکلِ دریا چپه کده غَرَق کد.
^{۲۸} وختیکه آو پس دَ جای خُو اَمَد، تمامِ گاډی ها و سوارای ازوا زیرِ آو شُد و از تمامِ لشکرِ
 فِرْعَوْن که دَ دُمبالِ بَنیِ اِسرائیل رفتُد، حتی یگِ نفر ام زنده نَمَند. ^{۲۹} مگم بَنیِ اِسرائیل دَ
 راهِ خُشک از مَنه دریا تیر شُد و آو مِثَلِ دیوالِ بلند دَ دِستِ راست و دَ دِستِ چپِ ازوا
 ایسته بُود. ^{۳۰} دَمزُو روز خُداوند بَنیِ اِسرائیل ره از چنگِ مِصرِیا نِجات دَد و بَنیِ اِسرائیل
 جَسَدِ های مِصرِیا ره دید که دَ لبِ دریا هر سُو اُفتَدِه بُود. ^{۳۱} وختی بَنیِ اِسرائیل اهُو قُدرتِ
 بُزُرگ ره که خُداوند دَ خِلافِ مِصرِیا ظاهِر کد دید، اونا از خُداوند ترس خورده اِحْتِرام کد و
 دَ خُداوند ایمان اُورد و دَ بنده شی موسیٰ اِعْتِماد کد.

غَزَل و سَرُودِ موسیٰ و بَنیِ اِسرائیل

۱۵ بعد ازو موسیٰ و بَنیِ اِسرائیل اینی سَرُود ره بلده خُداوند خاند:

”بلده خُداوند سَرُود میخانم که شکوه-مندانه پیروز شُدِه،

اَسپ ها و سوارای شی ره دَ دریا پورته کد.

^۲ خُداوند زور و سُرود مه یه، اُو باعِثِ نِجاتِ مه شُدِه.

اینمی خُدای مه آسته و ما اُو ره ستایش مُونم، خُدای آته مه، که ما اُو ره حمد-و-
ثنا مُوگیم.

^۳ خُداوند قهرمانِ جنگِ آسته،

و نام شی «خُداوند» آسته.

^۴ لشکر و گاډی های فرعون ره د دریا اندخت،

جنگجو های خاصِ فرعون د دریای سُرخ غرق شُد.

^۵ آوهای غُوج اونا ره پوشند،

و اونا مثلِ سنگ د چُقوری آو تاه رفت.

^۶ دِستِ راست تُو، آی خُداوند، پُر قدرتِ عظیمِ آسته،

دِستِ راست تُو، آی خُداوند، دُشمنون خُو ره تیکه-و-پرچه کد،

٧ قد بزرگی جلال خو مُخالفین خو ره نابود کدی،

تو آتش غَضَب خو ره ریی کدی تا اونا ره مثلِ کاه وری بسوزنه.

٨ تو د سرِ دریا پُف کده او ره دُو شق کدی،

آوها رقمِ دیوال آلی ایسته شد و چُقوری دریا خشک شد.

٩ دُشمو قد خو کُفت: 'اونا ره دُمبال مونم، اونا ره گِرِفَتار مونم،

وُلجه ره تقسیم کده کُفتِ دلِ خو ره برِ مونم

و شمشیرِ خو ره کشیده اونا ره قد زورِ دستِ خو نابود مونم.'

١٠ لیکن تو، ای خُداوند، د دریا پُف کدی و او اونا ره پوشند.

اونا سُرَب وری د موج های خروشان غرق شد.

١١ ای خُداوند، کُدم از خُدایو مثلِ ازتو آلی آسته؟ د عَظَمَت و پاکی، کی آسته که رقم

ازتو وری بشه؟

وَدَ جَلالِ وِ شِکوهِ مِثْلِ اَز تُو وری کی پیدایا موشه که بَتَنه کارای عَجیب انجام

بَدیه؟

^{۱۲} تُو دِستِ راستِ خُو ره دِراز کدی

و زمی دُشمنای تُو ره قُورت کد.

^{۱۳} از رُوی مَحَبَتِ بے اندازه خُو تُو قُوم خُو ره که بازخِرد کدی، راهنمای مونی.

تُو اونا ره قد قُدرتِ خُو طرفِ سرزمینِ پاک خُو هِدایتِ میدی.

^{۱۴} مِلَّتِ ها شَنِیده و مِیلرزه.

مردُمایِ فَلَسطینِ ره وَهمِ گِرِفته.

^{۱۵} اَمیرِ هایِ اِدومِ وَحشتِ زده شُده،

رَهبرایِ مِوآبِ مِیلرزه،

مردُمِ کِنعانِ مَحو-و-کمِ دِل شُده،

^{۱۶} ترس و وحشت دَ سر ازوا حاکم شده.

اونا از قدرتِ بازوی تو شنیده و مثل سنگ آلی بے حرکت شده،

تا غیبتیکه قوم تو تیر شنه، ای خداوند،

تا قومی که او ره بازخرید کدی تیر شنه.

^{۱۷} تو اونا ره آورده دَ کوه مقدّس خو که میراث تو آسته، جای-د-جای مونی،

د امزو جای که او ره بلده بود-و-باش خو انتخاب کدی، ای خداوند،

یعنی دَ جایگاهِ مقدّس که دستای تو بُنیاد شی ره ایشته، یا مولا.

^{۱۸} خداوند تا ابد اَلآباد پادشاهی مونه.

^{۱۹} آسپهای فرعون که قد گاڈی ها و سوارای شی دَ منہ دریا رفت،

خداوند آوهای دریا ره پس دَ بله ازوا ایله کد،

مگم بنی اسرائیل از منہ دریا دَ خُشکه تیر شد.

^{۲۰} و مَرِيَمَ که نَبِيه و خوارِ هَارُون بُوَد، دَبِرَه دَ دِسْتِ خُو گِرِفْت و پَگِ خاتُونوی دِبِگَه ام دابِرَه دَ دِسْتای شِی دَ دُمبالِ اَزُو رِفْتَه بازِی مُوکَد. ^{۲۱} مَرِيَمَ امی سَرُوَد رَه بَلَدَه اَزُوا خاند:

”بَلَدَه خُداوند سَرُوَد بِخَانِید که شِکوه-مَندانَه پِیروز شُدَه،

”اَسپَها و سَوارای شِی رَه دَ دَرِبا پورْتَه کَد.”

اَو تَلخِ شِیرِینِ مُوشَه

^{۲۲} پَس مُوسَى قَوْمِ إِسْرَائِيلِ رَه اَز دَرِبايِ سُرْخِ حَرَكْتِ دَد و اَوْنَا رَه دَ دَشْتِ شُورِ هِدَايْتِ کَد. بَعْدِ اَز سِه رُوزِ سَفَرِ دَ بِيابو هِيچِ اَو پِيْدا نَشُد. ^{۲۳} وَخْتِيکَه اَوْنَا دَ يِگِ جَايِ دَ نَامِ مَارَه رَسِيْد، اَوْنَا نَتْنَسْتِ اَو اَمزُو جَايِ رَه وُچِي کَنَه، چَرَاکَه تَلخِ بُوَد. دَمزِي دَلِيلِ اَوْنَجِي رَه «مَارَه» يَعْنِي «تَلخِ» نَامِ اِيشْتُد. ^{۲۴} پَس مَرْدُمِ دَ خِلَافِ مُوسَى نِقِ نِقِ کَدَه گُفْت: ”مُو چِيْزِ خِيْلِ رَه وُچِي کَنِي؟“ ^{۲۵} اَوخْتَه مُوسَى پِيْشِ خُداوندِ فَرِيادِ زَد و خُداوندِ يِگِ دِرْخْتِ رَه دَزُو نِشُو دَد. پَس مُوسَى چِيُو اَمزُو دِرْخْتِ رَه دَ مَنِه اَو اَنْدَخْتِ و اَو شِیرِینِ شُد. دَ اَوْنَجِي خُداوندِ اِحْکامِ و قَانُونِ دَ قَوْمِ إِسْرَائِيلِ دَد و اَوْنَا رَه مَوْرِدِ اَزْمَايشِ قَرارِ دَدَه ^{۲۶} گُفْت: ”اگَه تَوْرَه اَزْمَه رَه کَه خُداوندِ، خُدايِ تُو اَسْتُم، گُوشِ کَنِي و چِيْزِي رَه کَه دَ نَظَرِ اَزْمَه دُرْسْتِ اَسْتَه اَنجامِ دَدَه اَز اِحْکامِ و دَسْتُورايِ مَه اِطَاعْتِ کَنِي، ما تُو رَه اَز پَگِ مَرَضِ هَايِ کَه مِصْرِيَا رَه گِرِفْتارِ کَدُم، نِگَاهِ مُونُم، چُونِ ما خُداوندِ، شَفا دِهِنْدَه تُو اَسْتُم.“

۲۷ بعد ازو بنی اسرائیل دَ منطقه ایلیم آمد. دَ اونجی دوازده چشمه و هفتاد درخت خرما موجود بود؛ پس اونا دَ لب چشمه ها خیمه زد.

«مَن» و بودنه

۱۶ بعد ازو تمام جماعت بنی اسرائیل از ایلیم کوچ کد و دَ بیابون سین که بین ایلیم و کوه سینا بود رفت. اونا دَ روز پوزدهم ماه دوم بعد از خارج شدو از سرزمین مصر دَ اونجی رسید. ۲ دَ امزو بیابو تمام جماعت بنی اسرائیل دَ خلاف موسی و هارون نق نق کد ۳ و دزوا گفت: “کشکه دَ سرزمین مصر از دست خداوند مومردی. دَ اونجی مو دَ بغل دیگ های گوشت میبشستی و نان پریمو موخوردی، مگم آلی مو ره دزی بیابو آوردید تاکه پگ جماعت از گشنگی بمره.”

۴ اوخته خداوند دَ موسی گفت: “اینه، ما از آسمو رقم بارو آلی بلده شمو نان ربی مونم و مردم برو رفته هر روز نان روزانه خو ره جم کنه. دمزی طریقه ما اونا ره امتحان مونم تا بنگرم که آیا اونا از آید مه موشه یا نه. ۵ دَ روز ششم اونا باید دَ اندازه دو روز نان ره جم کده تیار کنه.”

۶ بعد ازو موسی و هارون دَ تمام بنی اسرائیل گفت: “دَ وخت شام دز شمو معلومدار

مُوشه، کسی که شُمو ره از سرزمینِ مصر آزاد کد، خُداوند بُود. ^۷ اَره، شُمو صَباحِ صُبِحِ جلالِ خُداوند ره مینگرید، چراکه اُو نِقِ نِقِ شُمو ره که دَ خِلَافِ اَزو کدید، شَنِیده. چُون مو کی اَسْتی که شُمو دَ خِلَافِ اَزمو نِقِ نِقِ کُنید؟” ^۸ مُوسی اِدامه دَده گُفت: ”ازی پس خُداوند دَ غَیتِ شام دَز شُمو گوشتِ مِیدیه و دَ وختِ صُبِحِ نان، تاکه بُخورید و سیر شُنید، چُون خُداوند نِقِ نِقِ شُمو ره شَنِیده. دَ حَقِیقتِ شُمو دَ خِلَافِ اَزو نِقِ نِقِ کدید، نَه دَ خِلَافِ اَزمو. مو چی اَسْتی که شُمو دَ خِلَافِ اَزمو نِقِ نِقِ کُنید؟” ^۹ بعد اَزو مُوسی دَ هارون گُفت: ”دَ تمامِ جماعتِ بنیِ اسرائیل بُگی، دَ حُضُورِ خُداوند بَیید، چراکه اُو نِقِ نِقِ های شُمو ره شَنِیده.” ^{۱۰} دَ حالیکه هارون قد جماعتِ بنیِ اسرائیل توره مُوگُفت اونا سُون بیابو توخ کد و دَ اُونجی جلالِ خُداوند دَ مَنه اُورِ ظاهِر شُد.

^{۱۱} اوخته خُداوند دَ مُوسی گُفت: ^{۱۲} ”ما نِقِ نِقِ بنیِ اسرائیل ره شَنِیدم. بورو و دَزوا بُگی که دَ وختِ آفتو شِشتو گوشتِ مُوخورید و دَ وختِ صُبِحِ قد نانِ سیر مُوشید تا بَدنید که ما خُداوند، خُدای شُمو اَسْتُم.” ^{۱۳} دَ شامِ امزُو روز تعدادِ زیادی بوَدنه اَمَد و تمامِ خیمه‌گاهِ بنیِ اسرائیل ره پوشند و دَ وختِ صُبِحِ دَ گِردو بَرِ خیمه‌گاهِ شَبَنَم دَ زمی شِشت. ^{۱۴} وختیکه شَبَنَم گُم شُد، دانه های نازک دَ رُوی بیابو باقی مَند که رِقَمِ سُدِری اَلّی دَ بِلَه زمی شِشت. ^{۱۵} غَیْتیکه بنیِ اسرائیل اُو ره دید اونا از یگدیگه خُو دَ زبونِ عِبْرانی پُرسان کد: ”مَن هُو؟” یعنی ”ای چی اَسْتِه؟” چُون اونا نَمِیدَنست که اُو چی بُود. اوخته مُوسی دَزوا گُفت: ”اینمی نانی اَسْتِه که خُداوند دَز شُمو دَده تا اُو ره بُخورید. ^{۱۶} خُداوند گُفته: ’هر

نفر اموقس که خورده میتنه جم کنه. شمو باید یگ منک ره بلده هر فرد خانواده خو که د هر خیمه زندگی مونه، بگیرید. ”^{۱۷} پس بنی اسرائیل دزی توره عمل کد. بعضی مردم کلو جم کد و بعضی ازوا کم. ”^{۱۸} وختیکه امو «من» ره قد منک اندازه گرفت، معلوم شد کسای که کلو جم کدد، چیزی زیاد نداشت و اونای که کم جم کدد، کمبود نداشت، بلکه هر آدم د اندازه ضرورت خو جم کدد. ”^{۱۹} و موسی دزوا گفت: ”یگ ذره شی ره ام تا صبح نگاه نکنید. ”^{۲۰} لیکن بعضی مردم د تورای موسی گوش ندد و یگ اندازه شی ره بلده صباح نگاه کد. مگم وختی صبح شد دید که پگ شی پر از کرم و گنده شده و موسی بخاطر امزی کار د بله ازوا غدر قار شد. ”^{۲۱} هر روز صباح گاه، هر کس د اندازه ضرورت خو امزونان جم موکد. لیکن وختیکه آفتو تیز موشد، امونان خاص آو موشد. ”^{۲۲} و د روز ششم اونا دو برابر نان جم کد، یعنی دو منک بلده هر نفر. پس رهبرای قوم آمد و د موسی خبر دد. ”^{۲۳} موسی دزوا گفت: ”مقصد توره خداوند اینمی آسته: صباح روز استراحت و روز آرام مقدس د احترام خداوند آسته. پس هر چیزی ره که د بله آتش پخته کدنی و یا د آو جوشندنی آستید، امروز پخته کنید و یگ اندازه ازو ره بلده صباح نگاه کنید. ”^{۲۴} و اونا مطابق امر موسی نان ره تا روز دیگه شی نگاه کد و امونان نه گنده شد و نه او ره کرم زد. ”^{۲۵} موسی دزوا گفت: ”ای نان امروز شمو یه، چراکه امروز روز آرام د احترام خداوند آسته و امروز امزونان هیچ پیدا نمیتید. ”^{۲۶} شش روز نان ره جم کنید، لیکن روز هفتم، روز آرام آسته و او پیدا نموشه. ”^{۲۷} اوخته، د روز هفتم بعضی کسا برو رفت تا که ازو نان جم کنه، مگم اونا هیچ پیدا نتنست.

۲۸ پس خُداوند دَ مُوسىٰ كُفَت: "تا كى شُمو از احكام و شريعت مه سرپيچى مُونيد؟" ۲۹ دَ فِكر شُمو بَشه كه ما، خُداوند، روزِ هفتم ره بَحِيثِ روزِ آرام دَز شُمو بَخشيديم. و امزى خاطر دَ روزِ ششم شُمو ره دُو برابر نان ميديم. پس دَ روزِ هفتم هر نفر دَ خيمه خو بُمَنه و هيچ كس از جاي خو بُرو نَرَه. " ۳۰ پس مردُم دَ روزِ هفتم استراحت كد. ۳۱ قومِ اسرائيل نام امزو نان ره كه هر صَباح جَم مُوكد، «مَن» ايشت. او مِثَلِ دانه هاى گشنيز سفيد بُود و مَزَه شى رقمِ كَلِچَه عَسَل تُو وِرى. ۳۲ بعد ازو مُوسىٰ كُفَت: "اينى ره خُداوند امر كده، 'يگ مَنَكِ پُر از «مَن» ره بلده نسل هاى آينده نگاه كو تا اونا او ره بِنگره و بَدَنه دَ وختى كه شُمو ره از سرزمينِ مِصر بُرو اُوردم، اونمُو نان ره دَ بيابو بلده شُمو ددم تا بَخوريد." ۳۳ و مُوسىٰ دَ هارون كُفَت: "يگ ظرف ره بَگير و دَ اندازه يگ مَنَكِ «مَن» پُر كو و او ره دَ حُضُورِ خُداوند بيل تا بلده نسل هاى آينده نگاه شنه." ۳۴ امو رقم كه خُداوند تَوَسُطِ مُوسىٰ امر كدد، هارون او ره دَ آينده دَ پيشِ رُوى صَنَدُوقِ شَهَادَتِ ايشت تا نگاه شنه. ۳۵ بنى اسرائيل تا چل سال «مَن» مُوخورد، تا زمانى كه اونا دَ يگ منطقه آباد رَسيد، يعنى تا داخل شُدو دَ سَرحدِ سرزمينِ كِنعان، خوراكِ ازوا «مَن» بُود. ۳۶ يگ مَنَكِ يعنى يگ «عومِر» دَهْمِ حِصّه يگ ايفه آسته.

از قاده آو جارى مُوشه

۱۷ بعد ازو بنى اسرائيل دَ امرِ خُداوند از بيابونِ سِينِ كوچ كد و دَ سَفَرِ خُو ادامه دده

دَ مَنْطِقَه رِفِيدِيم خَيْمَه زَد، مِگَم دَ اُونَجِي هِيچِ اَو بَلَدِه وُچِي كَدو پِيدَا نَشُد. ^۲ پَس مَرْدُم قَد مُوسَى جَنجَال كَدِه كُفَت: ”دَز مَو اَو بَدِي كِه وُچِي كَنِي.“ مُوسَى دَ جَوَابِ اَزوَا كُفَت:

”بِچِي قَد اَزْمِه جَنجَال مُونِيد؟ و چَرَا خُداوند رِه اِمْتِحَان مُونِيد؟“ ^۳ وَلِے اَزِي كِه مَرْدُم كَلو تَشْنِه بُوَد، اُونَا نِقِ نِقِ كَدِه دَ مُوسَى كُفَت: ”چَرَا مَو رِه اَز مِصر دَ اِينجِي اُورْدِي؟ اَيَا مَو رِه دَ اِينجِي اُورْدِي تَاكِه مَو قَد اَوْلادا و گَلِه‌هَای خُو اَز تَشْنَكِي بُمَرِي؟“ ^۴ پَس مُوسَى دَ پِيشِ خُداوند فَرِياد زَدِه كُفَت: ”ما قَد اَزِي قَوْم چِي كُنْم؟ قَرِيب اَسْتِه كِه مَرِه سَنگَسار كَنِه!“

^۵ خُداوند دَ جَوَابِ مُوسَى كُفَت: ”پِيشِ رُوي قَوْم بَوُرُو و بَعْضِي اَز رِيشِ سَفِيدايِ بَنِي اِسْرَائِيل رِه قَد خُو بَگِير و اَمُو تِياق رِه كِه قَد شِي دَرِيايِ نِيل رِه زَدِي، دَ دِستِ خُو گَرِفْتِه حَرَكْت كُو. ^۶ اَوخْتِه، ما دَ حَوْرِيب دَ بَلِه قَادِه دَ پِيشِ رُوي تُو ايسْتِه مُوشْم و تُو قَد اَمزُو تِياق دَ بَلِه قَادِه بَزَن تا اَو اَز مَنِه اَزُو بَر شُنِه و مَرْدُم وُچِي كَنِه.“ و مُوسَى دَ مُطابِقِ اَمْرِ خُداوند دَ پِيشِ چِيمِ رِيشِ سَفِيدونِ بَنِي اِسْرَائِيل اَمُو طَوْر كَد. ^۷ اُو اَمُو جَايِ رِه «مَسَا» و «مِريبا» يَعْنِي «آزمائش» و «جَنجال» نامِ ايشْت، چَرَاكِه بَنِي اِسْرَائِيل دَ اُونَجِي جَنجَال كَد و خُداوند رِه آزمائش كَدِه كُفَت: ”اَيَا خُداوند دَ قَدِي اَز مَو حاضِرِ اَسْتِه يَا نَه؟“

جنگِ قَدِ عَمالِيقِي هَا

^۸ بَعْدِ اَزُو عَمالِيقِيَا دَ رِفِيدِيم اَمَدِه قَد بَنِي اِسْرَائِيل دَ جَنگِ كَدو شُد. ^۹ مُوسَى دَ يوشِع كُفَت:

”نَفْرَا رِه اَز مَنِه قَوْم اِنْتِخابِ كُو و بَوُرُو قَدِ عَمالِيقِيَا جَنگِ كُو. صَباحِ ما تِياقِ خُدا رِه دَ

دست خو گرفته د سر تپه ایسته موشم. ^{۱۰} پس یوشع د مطابق توره موسی عمل کده د جنگ عمالیقیا رفت و موسی، هارون و حور د بله تپه رفت. ^{۱۱} و ایطور شد که وختی موسی دستای خو ره سون آسمو باله موکد، بنی اسرائیل پیروز موشد، مگم وختیکه موسی دست خو ره بلده دمرسی تا موکد، عمالیقیا د سر ازوا زور موشد. ^{۱۲} وختی موسی کلو منده شد و دیگه نتنست دستای خو ره باله بگیریه، هارون و حور یگ سنگ ره آورده موسی ره د بله ازو شند و اونا از دو طرف دستای شی ره تا آفتو ششتو باله نگاه کد. ^{۱۳} د نتیجه، یوشع و لشکر شی، عمالیقیا ره بکلی از دم شمشیر کشید.

^{۱۴} او غیت خداوند د موسی گفت: "جریان ای پیروزی ره د شکل کتاب نوشته کو تا که یادگاری بمنه و د یوشع بگی که 'ما نام و نشان قوم عمالیق ره از روی زمی پای پاک گم مونم.' ^{۱۵} پس موسی د اونجی یگ قربانگاه جور کد و نام ازو ره «خداوند علم مه یه» ایشته. ^{۱۶} و موسی گفت: "ازی که دست د ضد تخت خداوند باله شده، خداوند قد مردم عمالیقی نسل د نسل د جنگ آسته."

یترون د دیدون موسی مییه

۱۸ یترون خسر موسی، یعنی پیشوای مدیان شنید که خدا چی کارای بزرگ ره بلده موسی و بلده قوم خو بنی اسرائیل انجام دده و چی رقم خداوند اونا ره از مصر برو آورده.

^۲ پس یترون، صَفورا خاتونِ موسیٰ ره که موسیٰ او ره پس دَ خانه آته شی ربی کدُ، ^۳ قد
دُو باچه شی گرفته پیشِ موسیٰ ربی شد. نامِ باچه اوّلِ موسیٰ جرشوم بُود، چراکه دَ وختِ
تولدِ ازو موسیٰ گفتد: ”ما دَ سرزمینِ خارجِ یگ بیگنه استم.“ ^۴ نامِ باچه دوّم شی العازار
بُود، چراکه موسیٰ دَ وختِ پیدا شُدون شی گفتد: ”خدای آته مه مَره کومک کد و مَره از
شمشیرِ فرعونِ نجات دد.“ ^۵ پس یترون خُسِرِ موسیٰ قد خاتو و دُو باچه موسیٰ دَ بیابو دَ
دیرِ موسیٰ آمد، دمزو جای که بنی اسرائیل خیمه زدُد، یعنی دَ دامونِ کوهِ خدا. ^۶ او پیشلو
دَ موسیٰ خبر ربی کده گفتد: ”ما خُسِرِ تو یترون، قد خاتو و دُو باچه تو دَ دیرِ ازتو مییم.“
^۷ پس موسیٰ دَ دمِ راهِ خُسِرِ خو رفت و خود ره خَم کده دِست شی ره ماخ کد. و بعد از
احوالِ پُرسی قد یگدیگه خو اونا دَ منه خیمه رفت. ^۸ اوخته موسیٰ دَ خُسِرِ خو دَ باره پگ
کارای که خداوند بلده اسرائیل دَ خلافِ فرعون و مصریا کدُد، نقل کد. او امچنان قصّه
کد که بنی اسرائیل دَ طولِ راهِ دُچارِ کدَم کدَم سختی ها شد و چی رقم خداوند اونا ره
نجات دد. ^۹ یترون از خاطرِ پگِ خوبی های که خداوند بلده بنی اسرائیل کدُد و ازی که
خداوند اونا ره از دِستِ مصریا آزاد کدُد، خوش شد. ^{۱۰} او گفت: ”مبارک استه خداوندِ که
شمو ره از دِستِ مصریا و فرعونِ نجات دده و قومِ خو اسرائیل ره از زیرِ دِستِ مصریا آزاد
کده.“ ^{۱۱} آلی میدنم که خداوند از پگِ خدایو کده بزرگتر استه، چون دَ بله امزو چیزی که
اونا غرورِ موکد، خداوند از او کده غدرِ باله بُود. ^{۱۲} پس یترون خُسِرِ موسیٰ قُربانی
سوختنی و قُربانی های دیگه ره دَ خدا تقدیم کد و هارون و تمامِ ریش سفیدای اسرائیل دَ
دیدونِ خُسِرِ موسیٰ آمد و یگجای دَ حُضورِ خدا نانِ قُربانی ره خورد.

^{۱۳} صُبِحَ رُوزِ دِیگِه شی مُوسیٰ بَلَدِه رَسِیدِگی شِکایتِ مَرْدُم دَ جَای قِضاوَتِ شِشت و مَرْدُم از صُبِح تا بَیگاه دَ گِرد شی ایسته بُود. ^{۱۴} وختی خُسِرِ مُوسیٰ تمامِ کارای ره که مُوسیٰ بَلَدِه مَرْدُم مُوکد دید، اُو کُفت: ”ای چی کار آسته که تُو بَلَدِه مَرْدُم مُوکنی؟ چرا تنهای خُو دَ قِضاوَتِ شِشتی و مَرْدُم رُوز تا بَیگاه دَ گِرد ازتُو ایسته موشه؟“ ^{۱۵} مُوسیٰ دَ جواب شی کُفت: ”مَرْدُم بَلَدِه حَلِ مُشکِلِ خُو پیش ازمه مییه تاکه اونا اِرادِه خُدا ره از مه سَوال کنه. ^{۱۶} وختیکه دَ بَینِ دُو آدم اِختِلافِ پَیدا موشه، اونا پیش ازمه مییه و ما فِیصله مُونم که کَدَم ازوا حق دَ جَانِبِ آسته و ما احکام و شریعتِ خُدا ره دَزوا تَعْلیمِ مِیدم.“ ^{۱۷} خُسِرِ مُوسیٰ دَزُو کُفت: ”امی کار ره که مُوکنی خُوب نییه. ^{۱۸} تُو قد امزی کار ام خود خُو ره و ام امی مَرْدُم ره مَنده و کاملاً زَلَه مُونی. ای کار کلو گِرَنگ آسته و تُو نَمِیتنی ای کار ره دَ تنهایی خُو پیش بُبری. ^{۱۹} آلی توره مَره گوش کُو، پَند-و-نصِیحتِ مَره قَبول کُو و خُدا ام قد ازتُو بَشه: تُو باید دَ حُضُورِ خُدا نُماینده مَرْدُم بَشی و اِختِلاف-و-دَعوای ازوا ره دَ پیش خُدا عَرَض کنی. ^{۲۰} احکام و شریعتِ خُدا ره دَزوا تَعْلیمِ بَدی و بَلَدِه ازوا یادِ بَدی که چی رقم رفتار کُنه و چی رقم کارا ره انجامِ بَدیه. ^{۲۱} امچنان از مَنه قومِ آدمای قَابِل، خُدا ترس و دُرستکار ره که از رِشَوَتِ نَفَرَتِ دَشته بَشه، اِنْتِخابِ کُو تا اونا سرکرده های هزار نفری، سرکرده های صد نفری، سرکرده های پنجاه نفری و سرکرده های ده نفری بَشه. ^{۲۲} بیل که اونمُو نفرها هر وخت دَ بَینِ قومِ قِضاوَتِ کُنه و فقط مسایلِ عَدَرِ مُهم-و-سخت ره پیش ازتُو

بیره. لیکن مسایل ریزه ره اونا خودون شی حل-و-فصل کنه. دزی ترتیب اونا ره د کار خو شریک مونی و کار ازتو آسوتر شده بار تو سُبک موشه.^{۲۳} اگه ای روش ره پیش ببری و خاست خدا امی رقم بشه، اوخته، تو ثابت قدم مومنی و مردم ام راضی شده د دل آرام پس د خانه‌های خو موره.^{۲۴} ”موسیٰ نصیحتِ خُسْرُ خو ره قبول کد و مطابقِ پیشنهاد ازو عمل کد.^{۲۵} او نفرای قابل ره از تمام بنی اسرائیل انتخاب کد و اونا ره د سر هر دَل هزار نفری، صد نفری، پنجاه نفری و ده نفری رهبر تعیین کد.^{۲۶} پس اونا هر وخت د بین مردم قضاوت موکد. مسایل مُشکل ره اونا د پیش موسیٰ می آورد و اختلافات ریزه‌تر ره خودون شی حل و فصل موکد.^{۲۷} بعد ازو موسیٰ خُسْرُ خو ره رو به راه کد و يترون پس د منطقه خود خو رفت.

د کوه سینا

۱۹ د شروع ماه سِوم بعد از بر شدن بنی اسرائیل از سرزمین مصر، دمرو روز اونا د بیابون سینا آمد. اونا از منطقه رفیدیم حرکت کد و د بیابون سینا رسیده خیمه زد. د اونجی اونا روی د روی کوه سینا خیمه‌گاه ره جای-د-جای کد.^۳ اوخته موسیٰ د بله کوه د حضور خدا رفت و خداوند از بله کوه موسیٰ ره گوی کده گفت: ”د خاندان یعقوب، یعنی د بنی اسرائیل اینیطور بگی:^۴ شمو دیدید که ما قد مصریا چی کار کدم و چی رقم مثل یگ برُگج الی که چوچه های خو ره سر بال خو ایشته موبره، ما ام شمو ره د پیش خود خو

۵. و آلی، اگه دَ تورِه مه گوش دده از مه اطاعت کُنید و دَ عهدی که دَ بَینِ ازمه و شمو آسته وفادار بُمَینید، شمو از منِه پگِ قوما مِثلِ خزانِه آلی مالِ خاصِ مه موشید. چُون تمامِ دُنیا مالِ ازمه یِه. ۶. و امچنان شمو بلده ازمه مَمَلکَتِ پیشوایو و مِلَتِ مُقَدَّسِ جور موشید. ۷. اینمی تورای آسته که باید دَ بنی اسرائیل بُگی. ” پس موسیٰ از کوه تا آمد و ریش سفیدای بنی اسرائیل ره کوی کده تمامِ تورای ره که خُداوند دَزو امر کدد، بلده ازوا نقل کد. ۸. پگِ مردُم دَ یگِ صدا دَ جوابِ شی گُفت: ” هر چیزی که خُداوند گُفته مو دَزو عمل مونی. ” و موسیٰ جَوَابِ قومِ ره دَ خُداوند رَسَند. ۹. خُداوند دَ موسیٰ گُفت: ” ما دَ منِه اُورِ سیاه پیش تو مییم تا وختیکه ما قد ازتو توره موگم، مردُم دَ گوش خُو صدای مره پشنوه و بعد ازو اونا همیشه دَز تو اعتماد دشته بشه. ” پس موسیٰ توره قوم ره دَ خدا عرض کد. ۱۰. و خُداوند بسمِ دَ موسیٰ گُفت: ” آلی دَ پیشِ مردُم بورو و دزوا امر کو که امروز و صَباحِ خود ره پاک کنه و کالای خُو ره ام بَشویه. ۱۱. اونا بلده روزِ سِومِ خود ره تیار کنه، چراکه ما میخایم دیگه صَباحِ دَ پیشِ چیمای پگِ بنی اسرائیل دَ کوه سِینا نازل شُم. ۱۲. دَ گرداگردِ کوه یگِ حد-و-اندازه تعیین کو و دزوا بُگی، هوش خُو ره بگیری که دَ بله کوه نروید و حتی دَ دامونِ کوه پای خُو ره نه ایلید؛ چُون هر کسی که دَ کوه دَکه بَخوره، اُو حتماً باید کُشته شنه. ۱۳. هیچ کس باید دَ جانِ ازو دست نزنه، بلکه اُو باید سنگسار و یا قد تیر کُشته شنه. چی انسان بشه، چی حیوان، اُو نباید زنده بُمَنه. لیکن وختیکه صدای شیپور باله موشه، اونا دَ بَغَلِ کوه بییه. ” ۱۴. پس موسیٰ از کوه تا شد و بنی اسرائیل ره تقدیس کد و اونا کالاهای خُو ره شُشت. ۱۵. اوخته موسیٰ دزوا گُفت:

”بلده روزِ سَوَم تيارِ بشيد و قد خاتونوی خو نزدیکي نکنيد.“^{۱۶} و ایطور شد که دَ روزِ سَوَم، صَباح گاهِ صَدایِ گرگردراغِ شَنِیده شد و آتَشک زَد و اَوُرِ تریک دَ بِلَه کوه پيدا شد. بعد از و یگ آوازِ غَدَرِ بِلند مِثلِ آوازِ شِیپورِ اَلیِ باله شد و تمامِ مَرْدَم دَ خَیمه گاه از ترس لَرزه مَوکد.^{۱۷} اوخته مَوسِیِ مَرْدَم ره بِلده مَلاقاتِ خُدا از خَیمه گاه بَرُو بُرد و اونا دَ پای کوه ایسته شد.^{۱۸} تمامِ کوه سِینا از دُودِ پوشیده بُود، چَراکه خُداوند دَ مَنَه آتَش دَ بِلَه کوه تاه شُدَد. از کوه دُودِ مِثلِ دُودِ کوره وَری دَ هَوا باله مَورفت و تمامِ کوه دَ شِدَت لَرزه مَوکد.^{۱۹} صَدایِ شِیپورِ بِلندتر شُدَه مَورفت تا که بیخی بِلند شُد. اوخته مَوسِیِ توره کُفت و خُدا قد صَدایِ خو دَزُو جَواب دَد.^{۲۰} و خَتی که خُداوند دَ شِیخی کوه سِینا تاه شُد، اُو مَوسِیِ ره دَ پِیشِ خو کُوی کد و مَوسِیِ ام دَ شَخِ کوه باله رفت.^{۲۱} اوخته خُداوند دَ مَوسِیِ کُفت: ”تا بَورُو و دَ قَومِ خو بُگی که از حَـد-و-اندازه تَعیین شُدَه تَجاوز نَکنه. نَشَنه که اونا بِلده دِیدونِ ازمه نزدیکِ بییه و غَدَرِ ازوا کُشته شَنه.“^{۲۲} و حتی پِیشوا یونی که نزدیکِ ازمه مییه، اونا ام باید خود ره پاک کُنه؛ اگه نَه، اونا دَ غَضَبِ مه گِرِفَتار مَوشه.“^{۲۳} مَوسِیِ دَ خُداوند کُفت: ”مَرْدَم دَ بِلَه کوه سِینا آمده نَمیتنه، چَراکه تُو مو ره اَخطار دَدی و کُفتی که دَ گِرَدوبَرِ کوه حَـد-و-اندازه تَعیین کُو و کوه ره پاک حِساب کُو.“^{۲۴} پس خُداوند دَ مَوسِیِ کُفت: ”بَسَم تا بَورُو و هارُون ره قد خو باله بَیرو. ولِ بَنیِ اِسرائیل و پِیشوا یو ره نَه ایل که از و حَـد-و-اندازه تَجاوز کنه و دَ پِیشِ ازمه که خُداوند اَسْتَم بییه؛ نَشَنه که اونا دَ غَضَبِ گِرِفَتار شَنه.“^{۲۵} پس مَوسِیِ از کوه تاه رفت و تمامِ چیزا ره دَ مَرْدَم دُوباره کُفت.

۲۰ و خُدا گپ زده تمام امزی تورا ره گُفت:

۲ ”ما خُداوند، خُدای تُو اَسْتَم که تُو ره از سرزمینِ مِصر، از جایی که غُلام بُودی،
بُرو اُورْدُم.

۳ د پالوی ازمه خُدايونِ ديگه نَدشته بَش.

۴ بَلدِه خُو بُت جور نَکو، نَه دَ شَکْلِ چيزای که باله دَ اَسْمو اَسْتِه يا تاه دَ رُوی زمی و
يا دَ زيرِ اُوهای زمی. ۵ اونا ره سَجده و عِبادت نَکو، چُون ما خُداوند، خُدای تُو،
خُدای غَيْرَتی اَسْتَم و بچکيچا ره بخاطرِ گناهِ آته گون شی تا پُشتِ سِوَم و چارمِ امزو
کسا که از مه بد مُوبره، جَزَا مِيدِيْم. ۶ لِيکِن رَحْمَتِ خُو ره تا هزار پُشتِ نَصِيْبِ کسای
مُونَم که مَره دوست دَره و احکام مَره نِگاه مُونه.

۷ نامِ خُداوند، خُدای خُو ره دَ مَقْصِدِ باطِلِ نَگير، چُون خُداوند کسای ره که نامِ اَزو ره
دَ مَقْصِدِ باطِلِ بَگيره، بے جَزَا نَميله.

۸ روزِ آرام ره دَ يادِ خُو بَگير و اُو ره مَقْدَسِ حِسَابِ کُو. ۹ شَشِ روزِ کارِ کُو و پَگِ
کارایِ خُو ره انجامِ بَدی، ۱۰ مَگَم روزِ هَفْتَمِ يَگِ روزِ آرامِ دَ اِحْتِرامِ خُداوند، خُدای تُو

آسته. دَمَزُو روز هیچ کار ره انجام نَدی؛ نه خود تُو، نه باچه تُو، نه دُختر تُو، نه غلام تُو، نه کنیز تُو، نه چارپایای تُو و نه بیگنه که د چاردیوالی تُو بَشه،^{۱۱} چراکه خُداوند د شش روز آسمو، زمی، دریا و هر چیزی ره که د مَنه ازوا آسته خَلق کد و د روز هفتم دِست خُو ره از کار کشید؛ امزی خاطر اُو روز هفتم ره مُبارک خاند و اُو ره پاک حساب کد.

^{۱۲} آته و آبه خُو ره اِحترام کُو تا د سرزمینی که خُداوند، خُدا ی تُو دَز تُو موبخشه، عُمَرِ دراز دشته بَشی.

^{۱۳} قتل نَکُو.

^{۱۴} زنا نَکُو.

^{۱۵} دُزی نَکُو

^{۱۶} د صِدِ همسایه خُو شاهدی دروغ نَدی.

^{۱۷} چیم خُو ره د خانه همسایه خُو نه ایل؛ خاتونِ همسایه خُو ره، غلام و کنیز شی ره، گاو و اُلاغ شی ره و هیچ مالِ دیگه همسایه خُو ره تی چیم نَکُو.

^{۱۸} وختیکه مردم گرگردراغ و آتشک ره قد باله رفتون دُود از کوه دید و صدای شیپور ره شنید، اونا از ترس د لَرزه اُفتد و از کوه دُورتر ایسته شد. ^{۱۹} و اونا د موسی گفت: ”خود تُو پیغام خُدا ره دَز مو بگی و مو گوش مونی، مگم خُدا قد ازمو توره نگیه، نشنه که مو بُمری.“ ^{۲۰} لیکن موسی د مردم گفت: ”ترس نَخورید؛ خُدا بلده ازی آمده که شمو ره

آزمایش کنه تا که ترسِ خُداوند دَ پیشِ رُوی شُمو بَشه و شُمو گُناه نَکنید. ”^{۲۱} دَ حالیکه پَگِ قَوم دُورتر ایسته بُود، مُوسی دَمزُ و آوَرِ تَریک و سیاه که خُدا دَ اُونجی بُود، نزدیک شُد.

^{۲۲} اوخته خُداوند دَ مُوسی گُفت: ”دَ بَنیِ اِسرائیل اینی رقم بُگی، ‘خودون شُمو دیدید که ما از آسمو قد شُمو توره گُفتم. ”^{۲۳} دَ پالوی مه خُدایونِ دِیگه از نُقره و طِلا بِلده خُو جور نَکنید. ”^{۲۴} بِلده از مه یگِ قُربانگاه از خاکِ زمی جور کُنید و دَ بِله ازو قُربانی های سوختنی و قُربانی های سلامتی ره از مَنه گله و رَمه خُو دَز مه تقدیم کُنید. هر جای ره که ما اِنْتِخاب کُتم تا دَ اُونجی نام مه یاد شُده سِتایش شُنه، ما دَ اُونجی پیش شُمو مییم و شُمو ره بَرکت میدم. ”^{۲۵} ولے اگه بِلده از مه یگِ قُربانگاهِ سنگی جور مُونید، سنگا ره تراش نَکنید، چُون اگه اوزارِ کار ره دَ بِله ازوا اِسْتِعْمال کُنید، قُربانگاهِ نَجِس مُوشه. ”^{۲۶} قُربانگاهِ زینهدار جور نَکنید؛ نَشْنه و ختیکه شُمو از زینِه باله موربید، شرمگاهِ شُمو دیده شُنه. ”

قانونِ جَزَا

۲۱ ” و اینی احکام ره ام باید دَ بَنیِ اِسرائیل بُگی، ”^۲ اگه یگِ غُلامِ عِبْرانی بَخری، او باید بِلده شَش سال دَز تُو خِدْمَت کنه و دَ سالِ هفتم او ره آزاد کُو، بَدُونِ ازی که او بِلده آزادی خُو پیسه بَدیه. ”^۳ اگه دَ غِیتی که غُلام تُو شُدُد مُجَرَد بُود، او باید تنها آزاد شُنه.

ولے اگه پيش ازى كه غلام از تو شنه خاتو دشت، خاتون شى ام قد از وقتى آزاد شنه.
 ۴ اگه بادار شى بلده ازو خاتو گرفته بشه و او غلام از خاتون خو صاحب باچه ها و دخترو
 شده بشه، اوخته خاتو و اولادا از بادار شى موشه و او غلام تنهای خو آزاد شنه. ۵ ليكن
 اگه او غلام بگيه: ”ما بادار و خاتو و بچكيجاي خو ره دوست درم؛ ما نميخايم آزاد
 شيم.“ ۶ اوخته بادار شى او ره د حضور خدا بيره و بعد ازو د دان درگه و يا چوكات درگه
 ايسته كنه و د اونجى بادار شى گوش غلام ره قد يگ دروش سلاخ كنه. ازو پس امو
 غلام بلده هميشه د بادار خو خدمت كنه.

۷ اگه يگ آدم دختر خو ره مثل كنيز سودا كنه، او كنيز مثل غلاما وري د سال هفتم نبايد
 آزاد شنه. ۸ و اگه بادار ازو دختر كه او ره د خود نامزاد كده، ازو راضى نبشه، او حق
 ندره كه او ره د يگو نفر كه از بنى اسرائيل نبشه سودا كنه، چراكه امو كار د حق ازو
 دختر خيانت حساب موشه، بلكه بيله كه امو دختر بازخريد شنه. ۹ و اگه بادار بخايه كنيز
 ره بلده باچه خو نامزاد كنه، بايد مطابق رسم دخترن آزاد قد ازو رفتار كنه، نه مثل يگ
 كنيز. ۱۰ اگه د پالوى كنيز يگ خاتون ديگه بلده خو بگيره، او نبايد از خوراك و پوشاك و
 حق زن-و-شويى ازو كم كنه. ۱۱ و اگه بادار امى سه چيز ره بلده ازو انجام نميديه، او كنيز
 ميتنه او ره ايله كنه و بدون پيسه ددو آزاد شنه.

۱۲ اگه كسى يگ انسان ره بزنه و او بمره، او آدم بايد كشته شنه. ۱۳ ليكن اگه او د گيته

شی نَبوده که اُو ره بَزنه، بلکه تقدیرِ اِلهی بُوده که اُمُو نفر دَ دِست شی بُفته، اوخته ما بلده ازو یگ جای ره تعیین مُونم که دَ اُونجی دُوتا کنه.

^{۱۴} و لے اگه یگ شخص دَ بله همسایه خُو قار شُنه و اُو ره قَصداً بُکُشه، اُو ره حتی از پناه قُربانگاه ازمه باید بَکشید تا که کُشته شُنه.

^{۱۵} و کسی که آته یا آبه خُو ره بَزنه، باید کُشته شُنه. ^{۱۶} و کسی که یگ اِنسان ره دُزی کده سَودا کنه و یا اُمُو نفر دَ دِست شی پَیدا شُنه، دُز باید کُشته شُنه.

^{۱۷} کسی که آته یا آبه خُو ره لعنت کنه، باید کُشته شُنه.

^{۱۸} اگه دُو نفر قد یگدیگه خُو جنگ-و-جنگال کُنه و یگ شی دیگه ره قد سنگ یا مُشت بَزنه، مگم اُو نَمُره بلکه بَستر شُنه، ^{۱۹} و بعد ازو دُوباره از جاگه خُو باله شُده دَ کومکِ تِیاق راه بوره، دَ اُو صورت آدمِ زَدَنی بے گناه آسته. و لے تاوونِ روزای بیکاری شی ره باید دَزُو بدیه و خَرچ تداوی شی ره دَ گردو بَگیره.

^{۲۰} و اگه کسی غُلام یا کَنیز خُو ره قد چپو بَزنه و اُو دَ زیرِ چپو بُمُره، اِنْتِقامِ ازو باید گِرِفته شُنه. ^{۲۱} لیکن اگه اُمُو غُلام یا کَنیز چند روز پس از لَت خوردو زنده بُمَنه، نَباید از بادار شی اِنْتِقام گِرِفته شُنه، چراکه اُو غُلام یا کَنیز دَزُو تعلق دَره.

۲۲ و اگه یگ تعداد مردا قد یگدیگه خو جنگ کنه و د وخت جنگ یگ خاتون حامله ره بزنه و اولاد ازو ضایع شنه، مگم د خود ازو خاتو کدم ضرر نرسه، امو آدم زدنیه هر قدر پیسه که شوی امزو خاتو طلب کنه، باید جریمه بدیه، ولے قاضیا باید تصدیق کنه.

۲۳ لیکن اگه د خود ازو خاتو نقص برسه، باید امو نقص د آدمی که زده ام برسه: جان د عوض جان، ۲۴ چیم د عوض چیم، دندو د عوض دندو، دست د عوض دست، پای د عوض پای، ۲۵ داغ د عوض داغ، زخم د عوض زخم و سیاکوی د عوض سیاکوی.

۲۶ اگه کسی چیم غلام یا کنیز خو ره کور کنه، باید او ره د عوض چیم شی آزاد کنه. ۲۷ و اگه کسی دندون غلام یا کنیز خو ره میده کنه، باید او ره د عوض دندون شی آزاد کنه.

۲۸ و اگه یگ نرگاو د بله یگو مرد یا خاتو قد شاخ خو حمله کنه و او ره بکُشه، نرگاو باید سنگسار شنه و گوشت شی ام خورده نشنه، مگم صاحب نرگاو بے گناه حساب شنه.

۲۹ ولے اگه امو نرگاو ازو پیش ام قد شاخ خو حمله موكده و صاحب شی ام ازی توره خبر دشته، مگم نرگاو ره بسته نكده و امو نرگاو یگو مرد یا خاتو ره کُشته، دزی صورت

نرگاو باید سنگسار شنه و صاحب شی ره ام باید بکُشه. ۳۰ ولے اگه خونبها د بله صاحب نرگاو تعیین شنه، صاحب نرگاو میتنه قد ددون خونبهای تعیین شده جان خو ره بازخرد

کنه. ۳۱ چی دختر ره شاخ بزنه، چی باچه ره، اینمی حکم ذکر شده باید اجرا شنه. ۳۲ اگه نرگاو یگو غلام یا کنیز ره بزنه، باید صاحب نرگاو سی مثقال نقره د بادار غلام یا کنیز

بډيه و گاو ام سنگسار شنه. ^{۳۳} اگه کسی دان کدم چاه ره واز کُنه يا يگو چاه ره بکنه و
رؤی شی ره نپوشنه و د مڼه ازو يگو گاو يا خر بُفته، ^{۳۴} صاحب چاه بايد عوضی و يا
قيمت امزو حیوان ره د صاحب شی بډيه و حیوان مُرده دزو تعلق ميگيره.

^{۳۵} اگه نرگاو يگو آدم، نرگاو يگو کس ديگه ره بزنه و بُکُشه، اوخته اونا گاو زنده ره سودا
کده قيمت شی ره مڼه خو تقسيم کنه و نرگاو کُشته شده ره ام دو تقسيم کُنه. ^{۳۶} ولے اگه
معلوم شد که امی گاو سابق ام عادت شاخ زدو ره دشته، مگم صاحب شی او ره بسته
نکده، اوخته گاو زنده ره صاحب شی بايد د عوض گاو کُشته شده بډيه و گاو کُشته شده
از خود شی موشه.

۲۲ اگه کسی نرگاو يا گوسپو ره دزی کنه و او ره حلال کنه يا سودا کنه، بايد دز د
عوض نرگاو پنج گاو و د عوض گوسپو چار گوسپو بډيه. ^۲ اگه کدم دز د وخت شاو د دزی
کدو گرفتار شنه و او ره تا اندازه بزنه که بمره، خون ازو بايد بازخواست نشنه. ^۳ ليکن اگه
دز بعد از آفتو بر شدو کُشته شنه، بازخواست خون ازو بايد شنه. دز بايد تاوو بډيه و اگه
چيزی ندره، خود ازو بايد سودا شنه و قيمت شی د عوض دزی شی دده شنه. ^۴ اگه چيزی
دزی شده زنده د دست دز پيدا شنه، هر چيزی که بشه، چي گاو، چي خر، چي گوسپو، دز
بايد دو برابر تاوو بډيه.

^۵ اگه کسی تاله خو ره بکلی بچرنه و بعد ازو مال خو ره قصداً د تاله یا باغ انگور دیگه کس ایله کنه، او باید تاوون شی ره از خوبترین تاله یا باغ انگور خود خو بدیه.

^۶ اگه یگو کس آتش در بدیه و آتش د خار بوته برسه و بعد ازو د کشت دیگه نفر بوره و قوده یا حاصل درو نشده و یا تمام کشت ازو ره بسوزنه، آدمی که آتش کده، حتماً باید تاوون شی ره بدیه.

^۷ اگه کسی پیسه یا سامان خو ره پیش همسایه خو امانت بیله و چیزی ایشتگی از خانه امزو نفر دزی شنه، د صورتی که دز گرفتار شنه، او باید دو چند تاوو بدیه. ^۸ اگه دز گرفته نشد، او غیت صاحب خانه باید د حضور خدا حاضر شنه تا فیصله شنه که آیا او دست خو ره د مال همسایه خو دراز کده، یا نه؟ ^۹ تمام قضیه های خیانت، چی د باره گاو، خر یا گوسپو بشه، چی د باره کالا و یا هر چیز دیگه که گم شده بشه و یگو کس ادعا کنه که "اینمی از مه یه" اوخته، ادعا کننده و صاحب مال هر دوی شی باید د حضور خدا بییه و هر کدم شی که گناهکار اعلان شد، باید دو چند د همسایه خو تاوو بدیه.

^{۱۰} اگه کدم کس یگو خر یا نرگاو یا گوسپو و یا یگو حیوان دیگه ره بلده همسایه خو امانت بدیه و او حیوان بمره یا اوگار شنه و یا از پیش ازو برده شنه بدون ازی که کس بنگره، ^{۱۱} یگ قسم د بین ازو هر دو د حضور خداوند ایشته شنه. اگه امو آدم قسم بخوره که دست خو ره د مال همسایه خو دراز نکرده، صاحب مال باید قسم شی ره قبول کنه.

اوخته او آدم لازم ندره که تاوو بدیه. ^{۱۲} ولے اگه او حیوان از پیش همسایه دزی شده بشه، او باید د صاحب ازو تاوو بدیه. ^{۱۳} اگه حیوان د وسیله یگو جانور درنده پاره شده بشه، او باید لاش پاره شده ره د عنوان ثبوت بیره. د او صورت او لازم ندره که تاوو بدیه.

^{۱۴} اگه کسی یگ حیوان ره از همسایه خو امانت بگیره و او حیوان د وختیکه صاحب شی حاضر نبشه، اوگار شنه یا بمره، پس آدم امانت گیرنده باید تاوون حیوان ره بدیه. ^{۱۵} لیکن اگه صاحب امزو حیوان حاضر بوده بشه، او مجبور نییه که تاوو بدیه. اگه حیوان کرا شده بشه، امو کرایه د عوض تاوون شی حساب موشه.

قانونای اخلاقی و مذهبی

^{۱۶} اگه یگو مرد کدم دختر باکره ره که هنوز نامزاد نشده بشه، بازی بدیه و قد شی خاو کنه، او باید مهریه دختر ره بدیه و او ره خاتون خو کنه. ^{۱۷} لیکن اگه آته شی راضی نبشه که دختر خو ره دزو آدم بدیه، پس او آدم باید مهریه یگ دختر ره دزو بدیه.

^{۱۸} خاتونی که جادوگری مونه، او ره زنده نه ایلید.

^{۱۹} هر انسان که قد حیوان نزدیکی کنه، باید کشته شنه.

^{۲۰} هر کسی که بلده خدایون دیگه، غیر از خداوند قربانی کنه، باید کاملاً نابود شنه.

^{۲۱} آدم بیگنه ره آزار ندید و د حق شی ظلم نکنید، چراکه خودون شمو ام د سرزمین مصر بیگنه بودید. ^{۲۲} خاتون بیوه و یتیم ره اذیت نکنید. ^{۲۳} اگه اونا ره اذیت کنید، اونا پیش ازمه داد-و-فریاد مونه و ما ضرور داد-و-فریاد ازوا ره میشنوم ^{۲۴} و د سر شمو قار شده شمو ره د دم شمشیر موکشتم تاکه خاتونوی شمو بیوه شنه و بچکیچای شمو یتیم.

^{۲۵} اگه د کدم شخص محتاج که از قوم ازمه آسته پیسه قرض میدی، مثل یگ سودخور رفتار نکو و ازو سود نگیر. ^{۲۶} اگه چپن همسایه خو ره گرو گرفتی، او ره حتماً پیش از ششتون آفتو دزو پس بدی، ^{۲۷} چراکه اونمو چپن یگانه پوش بلده خاوشی آسته. اگه ازو محروم بشه، او جسم خو ره قد چیزخیل پوش کنه؟ پس او پیش ازمه فریاد میزنه و ما د داد ازو میرسم، چراکه ما خدای کریم-و-رحیم آستم.

^{۲۸} د خدا کفرگویی نکو و د رهبر قوم خو نالت نکئی. ^{۲۹} د آوردون هدیه حاصلات و شیره انگور خو د حضور ازمه معطل نکو. باچه اولباری خو ره دز مه وقف کو. ^{۳۰} امو رقم، اولباری های گاو و مال خو ره ام دز مه وقف کو. بیل که نلغه بلده هفت روز د پیش آبه خو بمنه و د روز هشتم، او ره دز مه بدی. ^{۳۱} شمو قوم مقدس مه آستید. دمزی دلیل گوشت حیوان ره که د وسیله جانور درنده پاره شده بشه، نخورید، بلکه او ره پیش سگا بندزید.

۲۳ خبِرِ دروغِ ره تیتِ نكو و قد آدمِ شربيرِ همدستِ شده شاهدي دروغِ ندي.

۲ د انجامِ ددونِ عملِ بد از اكثريتِ مردمِ پيروي نكو. د موقعِ دعوا از خاطرِ تاثيرِ نظرِ اكثريتِ مردم، شاهدي دروغِ ندي و عدالتِ ره پايمال نكو. ۳ امچنان از دعواي آدمِ غريب د محاكمه طرفداري نكو.

۴ اگه قد گاو يا خرِ گمشده دشمنون خو زوي د زوي شدي، او ره پيشِ صاحبِ شي پس بپر.

۵ اگه مينگري يگو كسي كه از تو نفرتِ دره و خرِ شي د زيرِ بارِ خاو كده، بپروا از پالوي خرِ شي تير نشو، بلكه دزو كومك كو تاكه خرِ شي از زمي باله شنه.

۶ حقِ آدمِ درمنده قومِ خو ره د پيشِ قاضي پايمال نكو. ۷ تهمتِ ناحق د كس نزن و آدمِ صادق و بگناه ره د قتل نرسن، چراكه شخصِ بدكار ره ما بيگناه حساب نمونم. ۸ رشوتِ نگر، چراكه رشوتِ چيماي بينايا ره كور مونه و توراي آدماي عادلِ ره كج مونه. ۹ د آدمِ بيگنه ظلم نكو، چراكه خودگون شمو د مصر بيگنه بوديد و از حالِ دلِ بيگنه خبر دريد.

سالِ هفتم و روزِ هفتم

۱۰ د زمينِ خو شش سال كشت و كار كو و حاصلِ شي ره جم كو، ۱۱ مگم د سالِ هفتم بيل كه زمين تو سفيد و ايوه بمنه تا آدماي مفلس-و-نادار كه د بين قوم تو آسته، از چيزي كه

سَوَز مُونِه بُخوره. و باقی مَنده شی ره حیوانای بیابو بُخوره. قد باغ انگور و باغ زیتون
خوام امی کار ره بُکو. ^{۱۲} شش روز کار کو و دَ روزِ هفتُم مندگی خو ره بگیری تا گاو و خر
تو دمرسی کنه و باچه کنیز تو و شخص بیگنه که بلده تو کار مونه، بتنه آرام بگیره.
^{۱۳} دمزو چیزای که دز شمو گفتم، پای بند بشید و نام خدایون دیگه ره ذکر نکنید و نام
های ازوا ره حتی دَ زبون خوام نیرید.

عید های سالانه

^{۱۴} هر سال سه دفعه دَ احترام ازمه عید بگیرید:

^{۱۵} اوّل عیدِ فطیر ره برگزار کنید. امو رقم که ما دز شمو امر کدم، دَ دورون هفت
روز نانِ فطیر بخورید. ای ره بطورِ منظم هر سال دَ ماهِ ایب ادا کنید، چون دمری
ماه بود که از مصر بُر شدید. دمری عید باید هیچ کس دستِ خالی دَ حضورِ ازمه
نیه.

^{۱۶} دوّم، عیدِ نوبَرِ حاصلات ره دَ موقعِ که حاصلِ اوّل کشت-و-کار خو ره دَ پیش
ازمه تقدیم مونید، برگزار کنید.

سوم، عیدِ فصلِ درو ره دَ آخرِ سال دَ وختِ جم کدونِ حاصلِ زمین خو برگزار
کنید.

^{۱۷} هر سال سه دفعه پگ مردا-و-باچه های شمو باید د حضور خداوند-خدا حاضر شنه.

^{۱۸} خون قربانی ره قد نان خمیرمایه تو دز مه تقدیم نکئید. چربی قربانی ره که د موقع عید

دز مه تقدیم مونیید، نباید تا صبح روز دیگه باقی بمانه. ^{۱۹} بهترین نوبت حاصلات زمین خو

ره د خانه خداوند، خدای خو بییرید. بزغله ره د شیر آبه شی پخته نکئید.

وعده ها و احکام خدا

^{۲۰} ما یگ ملایکه ره پیشلون تو ری موم تا که از تو محافظت کنه و تو ره د سرزمینی که

ما بلده تو تیار کدیم، برسنه. ^{۲۱} خود ره ازو هوش کو و د تورای شی گوش بدی. قد ازو

تلخ نشو، چرا که خطاهای تو ره نموبخشه، چون ما او ره ری کدیم و نام ازمه قد ازو

آسته. ^{۲۲} لیکن اگه دزو گوش بدی و پگ چیزای ره که ما قد تو گفتیم انجام بدی، او غیت

ما دشمنی دشمنای تو و مخالف مخالفین تو موشم. ^{۲۳} ملایکه مه پیشلون تو موره و تو ره

د سرزمین اموربا، حتیبا، فرزبا، کنعانیا، حوبا و یبوسیا میرسنه و ما اونا ره پای پاک گم

موم. ^{۲۴} د خدایون ازوا سجده نکو و اونا ره پرستش نکو و د رسم و رواج مذهبی ازو

مردم ام شرکت نکو، بلکه بت های ازوا ره مکمل خراب کو و ستون های پرستشی ازوا ره

میده کو. ^{۲۵} خداوند ره که خدای شمو آسته، عبادت کنید و اونا و او شمو ره پر برکت

مونه و مریضی ها ره از مینکل شمو دور مونه. ^{۲۶} د سرزمین شمو هیچ خاتو اولاد خو ره

ضایع نمونه و هیچ خاتون سنده پیدا نموشه و ما، خداوند، دز شمو عمر دراز میدم. ^{۲۷} بیم-

و-وَحَشَتْ خُو ره پیشلون تُو رِبِی مُونْم و پگِ قَوْمای ره که تُو دَ بَینِ ازوا موری دَ

سردرگمی میندزُم و دُشمنای تُو ره دُوتلجی مُونْم. ^{۲۸} ما گاوزمبورا ره پیشلون تُو رِبِی مُونْم

تاکه حویا، کِنعانیا و حِتیا ره از دَمِ راهِ تُو دُور کنه. ^{۲۹} اَلْبَتَه اونا ره دَ طُولِ یگِ سال بُر

نَمونْم؛ نَشْنَه که زمی خالی-و-خَرابه شُنَه و جانورای دَرِنده از حَدِّ و اندازه کَلو شُنَه. ^{۳۰} ما

اونا ره کم از پیش رُوی تُو هَی مُونْم تاکه جمعیت شُمو زیاد شُدَه بوره و تمام زمی ره

بِگیرید. ^{۳۱} سرحدِ سرزمینِ تُو ره از دریای سُرُخ تا لبِ دریای فَلَسطین و از بیابونِ جنوب تا

دریای فَرَات و سَعَتِ مِیدْم، چراکه مردُمِ امزی سرزمی ره دَ دِستِ شُمو مِیدیم و تُو اونا ره از

پیش رُوی خُو بُر مونی. ^{۳۲} قد ازوا و خُدايونِ ازوا عهد-و-پیمان نَکُو. ^{۳۳} نَه ایل که اونا دَ

سرزمینِ تُو زندگی کنه؛ نَشْنَه که اونا باعِثِ شُنَه که تُو دَ ضِدِّ ازمه گُناه کنی، چُون اگه

خُدايونِ ازوا ره پَرستش کنی، تُو حتماً دَ دامِ گَرِفَتار موشی. ”

ثابتِ کدونِ عهد و قول

۲۴ بعد ازو خُداوند دَ موسیٰ کُفت: ”خود تُو، هارون، ناداب و اَیبهو قد هفتاد نفر از

ریش سفیدای اسرائیل دَ پیشِ ازمه دَ بِلَه کوه بیید و از دُور مَرَه سَجده کُنید. ^۲ مگم خود

تُو، آی موسیٰ، تنها دَ دِیر مه بیه و دِیگای شُمو نزدیک نیه و مردُمِ هیچ کُدم شی نَباید دَ

بِلَه کوه بییه. ” ^۳ پس موسیٰ اَمَد و پگِ تورای خُداوند ره قد تمام احکام شی دَ بنی

اسرائیل نقل کد و پگِ مردُم دَ یگِ صَدا کُفت: ”هر چیزی که خُداوند کُفته، مو دَز شی

عمل مونی. ^۴ ”موسیٰ تمام تورای خُداوند ره نوشته کد و صُبِحِ روزِ دِیگِه شی باله شُده دَ دامونِ کوه قُربانگاه جور کد و دَ اطرافِ ازو دَ نشانی دوازده طایفه اسرائیل دوازده سَتُونِ سنگی ایستدجی کد. ^۵ اوخته موسیٰ چند نفر از جوانای بنی اسرائیل ره رِبی کد و اونا رفته قُربانی‌های سوختنی تقدیم کد و گاوو ره دَ عنوانِ قُربانی‌های سلامتی دَ نامِ خُداوند حلال کد. ^۶ پس موسیٰ نیمِ خُونِ حیوانای قُربانی شُده ره گِرِفَت و دَ تَشَت ها شیو کد و نیمِ شی ره دَ بِلِه قُربانگاه پاش دَد. ^۷ بعد ازو طومارِ عهد ره گِرِفَت و او ره دَ بنی اسرائیل خاند و اونا گُفت: ”تمام چیزای ره که خُداوند گُفته، مو عملی مونی و از توره شی اطاعت مونی.“ ^۸ پس موسیٰ خُونی ره که دَ تَشَت ها شیو کُدد، گِرِفَت و دَ بِلِه مردُم پاش دَدِه گُفت: ”اینه، خُونِ عهدی که خُداوند قد دَدونِ امزی احکام قد شُمو بسته کد.“ ^۹ اوخته موسیٰ، هارون، ناداب و ابیهو قد هفتاد نفر از ریش سفیدونِ اسرائیل دَ بِلِه کوه رفت، ^{۱۰} و اونا خُدای اسرائیل ره دید که دَ زیرِ پای شی یگو چیز رقمِ فرشی که از یاقوتِ کَبُود جور شُده بَشه، بُود و مِثِلِ آسمو وری صاف و شَفاف معلوم موشُد. ^{۱۱} اگرچه بزرگای بنی اسرائیل خُدا ره دید، ولِی او دَ بِلِه ازوا دِست باله نکد و دَزوا ضَرَر نَرَسند و اونا دَ اُونجی خورد و وُچی کد.

موسیٰ دَ بِلِه کوه سِینا

^{۱۲} بعد ازو خُداوند دَ موسیٰ گُفت: ”پیش ازمه دَ بِلِه کوه بیا و دَ اُونجی بُمَن و ما تو ره

لوح های سنگی ره میدم که د بَله شی قانون و احکام ره نوشته کدیم تا اونا ره د بنی اسرائیل یاد بدي. ” ۱۳ پس موسی و دستیار ازو یوشع باله شده د بَله کوه خدا رفت. ۱۴ و او د ریش سفیدون قوم گفت: ” د اینجی بْمَنید و چیم د راه مو بشید تا که مو پس بیی. اینه، هارون و حورام قد شمو آسته. اگه کدم نفر یگو دعوا یا مُشکل دشته بشه، او باید د دیر ازوا بییه. ” ۱۵ وختی موسی د کوه بر شد اور کوه ره پوشند. ۱۶ اوخته بزرگی-و-جلال خداوند د بَله کوه سینا قرار گرفت و بلده شش روز اور کوه ره پوشند. د روز هفتم خداوند موسی ره از منه اور کوی کد ۱۷ و ظهور بزرگی-و-جلال خداوند د شیخی کوه د نظر بنی اسرائیل که د تیلو مُنتظر بود، مثل الَنگه آتش وری معلوم موشد. ۱۸ پس موسی د منه اور داخل شد و د بَله کوه رفته چل شاو و روز د کوه مند.

هدیه ها بلده جایگاه مقدس

۲۵ اوخته خداوند د موسی گفت: ۲ ” د بنی اسرائیل بگی که دز مه هدیه بیره. هر کسی که د خوشی دل خو آورد، هدیه شی ره قبول کو. ۳ هدیه ها باید امزی چیزا بشه: طلا، نقره و برونز، ۴ چوغ لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رنگ و کتان نرم و موی بز، ۵ پوست سُرخ شده قوچ و پوست نرم-و-قیمتی، چپو درخت آکاسی، ۶ روغون زیتون بلده چراغا، مواد خوشبوی بلده روغون مسح و بلده بخور خوشبوی، ۷ سنگای عقیق و دیگه سنگای قیمتی بلده ایفود و سینه بند پیشوای بزرگ. ۸ اونا باید یگ جایگاه مقدس بلده مه جور

کنه تاکه د بېن ازوا جای-د-جای شُنم. ^۹ ای جایگاه و تمام اسباب شی ره دقیق د مطابق
نقشه که دز تو نشو میدم، جور کو. ”

نقشه صندوق شهادت

^{۱۰} ”اونا یگ صندوق ره از چپو آکاسی جور کنه که درازی شی دُو و نیم توغی، بر شی
یگ و نیم توغی و بلندی شی ام یگ و نیم توغی بشه. ^{۱۱} منه شی و برون شی ره قد
رُوی کشِ طَلایِ خالص بپوشن و د گرداگرد شی یگ چفتی طَلایی جور کو. ^{۱۲} چار حلقه
طَلایی تیار کو و اونا ره د چار پایه صندوق سخت کو، یعنی دُو حلقه د یگ طرف شی و
دُو حلقه د دیگه طرف شی. ^{۱۳} دُو دستک چپو دراز ره که از درخت آکاسی جور شده قد
رُوی کشِ طَلایی بپوشن ^{۱۴} و اونا ره بلده بُردونِ صندوق د منه حلقه های هر دُو طرفِ
صندوق تیر کو. ^{۱۵} ای دستک چپو های دراز باید د منه حلقه های صندوق بمنه و از منه
ازوا بر نشنه. ^{۱۶} بعد ازو امو لوح شهادت ره که دز تو تسلیم موکنم د منه صندوق بیل.
^{۱۷} بعد ازو «جای کِفاره» یعنی سرپوشِ صندوق ره از طَلایِ خالص جور کو که درازی شی
دُو و نیم توغی و بر شی یگ و نیم توغی بشه. ^{۱۸} دُو مُجسمه کِرُوبی ره از طَلایِ چکش
کاری شده جور کو و د هر دُو سرِ جای کِفاره سخت کو. ^{۱۹} یگ کِرُوبی ره د یگ سرِ جای
کِفاره و دیگه شی ره د دیگه سرِ جای کِفاره سخت کو. هر دوی شی ره قد جای کِفاره از
یگ پرچه طَلایِ جور کنید. ^{۲۰} بال های کِرُوبیا د بله جای کِفاره واز شده بشه، تاکه د بله ازو

سایه کُنه. رُوی های ازوا طرفِ یگدیگه و نظر های شی طرفِ جای کِفاره بَشه. ^{۲۱} سر پوش، یعنی جای کِفاره ره دَ بِلَه صندُوق نَصَب کُو و لُوح شهادَت ره که دَز تُو تسَلیم مُونُم دَ مَنه صندُوق بیل. ^{۲۲} ما دَ اُونجی قد تُو مُلاقات مُونُم و از بِلَه جای کِفاره، یعنی از بَین دُو مُجَسِمه کِروبی که دَ بِلَه صندُوق شهادَت مَوْجُود آسْتَه، قد تُو توره مُوگُم و تمام احکام خُو ره دَز تُو مِیدُم تاکه اونا ره دَ بَنی اسرائیل پَرَسَنی.

میزِ نانِ مُقَدَّس

^{۲۳} "بعد ازو یگ میز از چپو اَکاسی جور کُو که دِرازی شی دُو توغی، بَر شی یگ توغی و بَلندی شی یگ و نیم توغی بَشه. ^{۲۴} او ره قد طِلائی خالِص بُوَشَن و دَ گِرِداگِرِد شی یگ چُفتی طِلائی جور کُو. ^{۲۵} و یگ لَبکی دَ اندازِه چار ناخُو دَ گِرِد شی جور کده اَمُو لَبکی طِلائی ره باله تر از چُفتی دَ گِرِداگِرِد میز بَگیر. ^{۲۶} بعد ازو چار حلقه طِلائی بَلدِه میز جور کُو و اونا ره دَ چار شِنگ میز، یعنی دَ کُنج پایه های میز سخت کُو. ^{۲۷} حلقه ها ره نزدیک لَبکی میز سخت کُو تا اونا بَلدِه دِستک چپو دِراز بَشه که بَلدِه بُردون میز اِستِعمال موشه. ^{۲۸} دِستک چپو های دِراز ره از دِرخْت اَکاسی جور کده اونا ره قد رُوی کشِ طِلائی بُوَشَن. دَ وسیله امزیا میز بُرده موشه. ^{۲۹} قاب ها و کاسه ها ره از طِلائی خالِص جور کُو، امچنان جام ها و پیله های ره که بَلدِه ریختندون هدیه های وُچی کَدنی اِستِعمال موشه. ^{۳۰} و نان مُقَدَّس دایم دَ بِلَه میز دَ حُضُور مه بَشه."

چراغدانِ طِلائی

۳۱ ”یگ چراغدان از طِلائی خالص و چکش کاری شده جور کُو. امو چراغدان، پایه و شاخه های شی قد کاسه های گُل، پُنْدُوق ها و بِلگای گُل پگ شی از یگ پرچه چکش کاری شده جور شنه. ۳۲ از دُو بَغْلِ چراغدان شَش شاخه بُر شنه: سِه شاخه از یگ طرف شی و سِه شاخه از دِیگه طرف شی. ۳۳ سِه کاسِه گُل بادامی قد پُنْدُوق و بِلگِ گُل دَ شاخه طرفِ راست و سِه کاسِه گُل بادامی قد پُنْدُوق و بِلگِ گُل دَ شاخه طرفِ چپ؛ دَ شَش شاخه که از چراغدان بُر موشه عینِ چیز بَشه. ۳۴ دَ خود پایه چراغدان چار کاسِه گُل بادامی قد پُنْدُوق ها و بِلگای گُل شکل دده شنه. ۳۵ یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخه اوّل که از دُو بَغْلِ چراغدان بُر موشه، یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخه دوّم و یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخه سیّوم جور شنه، یعنی دَ زیرِ هر شَش شاخه که از چراغدان بُر موشه پُنْدُوق بَشه. ۳۶ شاخه ها و پُنْدُوق ها پگ شی از یگ پرچه طِلائی خالص و چکش کاری شده بَشه. ۳۷ بعد از و هفت چراغ بلده شی جور کُو و اونا ره دَ بله چراغدان سخت کُو تا که نورِ ازوا طرفِ پیشِ رُوی روشنی بدیه. ۳۸ چراغ گُلگَرک ها و پَطْنُوس های ازوا ره ام از طِلائی خالص جور کُو. ۳۹ چراغدان و تمامِ اَسباب شی از یگ وَزنه طِلائی خالص جور شنه. ۴۰ فِکر خُو ره بَگیر که پگ شی ره مُطابِقِ نَمونه که دَ بله کوه دَز تُو نِشو دده شد، جور کنی.“

۱ "جایگاه ره قد ده دانه پرده کتان نرم و میده بافت و قد چوغ های لاجوردی،

آرغوانی و سُرخ رنگ جور کُو. د رُوی پگ شی عکسِ کِروبی ها ره د وسیله دستدوزِ لایق گلدوزی کُو. ۲ درازی هر پرده بیست و هشت توغی و بر شی چار توغی بشه؛ تمام پرده ها یگ اندازه جور شنه. ۳ پنج پرده د یگدیگه خُو دوخته شنه تاکه یگ تخته جور شنه و پنج پرده دیگه یگ تخته دیگه جور شنه. ۴ د لب پرده آخر پنج پرده اول بُتونی ها از تارِ لاجوردی رنگ کوک کُو و د لب پرده آخر پنج پرده دوّم امی رقم کُو: ۵ پنجاه دانه بُتونی د لب یگ تخته و پنجاه دانه بُتونی د لب دیگه تخته جور کُو، پنجاه پنجاه بُتونی که رُوی د رُوی یگدیگه بشه. ۶ بعد ازو پنجاه چنگکِ طَلایی تیار کُو و د وسیله ازوا پنج پرده اول ره قد پنج پرده دوّم وصل کُو تاکه پرده های جایگاه مثل یگ پرچه جور شنه.

۷ بعد ازو چند پرده از موی بُز بُباف تا اونا یگ خیمه د بله جایگاهِ مُقدّس بشه. جمله یازده پرده جور کُو. ۸ درازی هر پرده سی توغی و بر شی چار توغی بشه؛ یازده پرده که پگ شی یگ اندازه بشه. ۹ پنج پرده د یگدیگه خُو کوک شنه تاکه یگ پرچه جور شنه و شش پرده دیگه ام د یگدیگه خُو کوک شنه تا یگ پرچه دیگه جور شنه. پرده ششم از پرچه دوّم د پیش رُوی خیمه قت شنه. ۱۰ پنجاه بُتونی د لب پرده آخر یگ پرچه و پنجاه بُتونی د لب پرده آخر پرچه دیگه جور کُو. ۱۱ بعد ازو پنجاه چنگکِ برونزی جور کُو و اونا ره از شکافِ

امزُو پنجاه بُتونی تیر کُو تاکه خیمه مثل یگ پرچه جور شنه. ^{۱۲} قِسْمَتِ اِضَافِی، یعنی نیم پرده که از خیمه باقی مومنه، باید دَ پُشتِ سرِ جایگاهِ مُقَدَّسِ اوزو شنه. ^{۱۳} یگ توغی از یگ بَعَل و یگ توغی از دیگه بَعَلِ خیمه که از درازی یگ پرده اِضَافِی آسته، بیل که دَ دُو بَعَلِ جایگاهِ اوزو شنه تا اُو ره بپوشنه. ^{۱۴} یگ پوش دَ بِلَه خیمه از پوستِ سُرَخ شُده قُوچ جور کُو و دَ بِلَه ازو یگ پوشِ دیگه از پوستِ نَرَم-و-قِیمَتِی.

^{۱۵} چیو های چارتراش ره از درختِ اَکاسِی بَلَدِه دیوالای جایگاهِ جور کُو که اونا شیخکی ایسته شنه. ^{۱۶} درازی هر چیو چارتراش ده توغی و بر شی یگ و نیم توغی بشه. ^{۱۷} دَ هر چیو چارتراش دُو زبونک بشه تاکه دَ چیو چارتراشِ پَالُوِی خُو جُفت شنه. پگ چیو های چارتراش بَلَدِه دیوالای جایگاه باید امی رقم جور شنه. ^{۱۸} امزُو چیو های چارتراش بیست دانه شی بَلَدِه طرفِ جَنُوبِ جایگاه باید جور شنه، ^{۱۹} و بَلَدِه تَینِه حِصَّه امزُو بیست چیو چارتراش چل پایه نُقرهیی ام جور کُو. دَ زیرِ هر چیو چارتراش دُو پایه بَلَدِه امزُو دُو زبونک بشه و دُو پایه دَ زیرِ چیو چارتراشِ پَالُوِی شی بَلَدِه دُو زبونکِ ازو. ^{۲۰} بَلَدِه طرفِ دُوُمِ جایگاه، یعنی طرفِ شَمالِ شی، بیست چیو چارتراش ^{۲۱} و چل پایه نُقرهیی جور کُو، دُو پایه دَ زیرِ یگ چیو چارتراش و دُو پایه دَ زیرِ چیو چارتراشِ پَالُوِی شی. ^{۲۲} بَلَدِه پُشتِ جایگاه، طرفِ غَرَبِ شَشِ چیو چارتراش جور کُو ^{۲۳} و دُو چیو چارتراش بَلَدِه هر کُنجِ دَ پَسَنِه حِصَّه جایگاه. ^{۲۴} امی دُو چیو چارتراشِ کُنجِ باید از زیرِ تا باله دَ یگدیگه خُو چسپیده بشه و دَ مَنَه یگ حلقه سخت شنه. دُو چیو کُنجِ دیگه ام دَ امزی رقم جور شنه. ^{۲۵} دَمزی صُورت

باید هشت چپو چارتراش قد شونزده پایه نُقره‌یی بَشه: دُو پایه دَ زیرِ هر چپو چارتراش.
 ۲۶ بعد ازو پُشت‌بندِ ها ره از چپو درختِ آکاسی جور کُو: پنج پُشت‌بندِ بلده چپو های
 چارتراش که دَ یگ طرفِ جایگاه آسته ۲۷ و پنج پُشت‌بندِ بلده چپو های چارتراشِ دیگه
 طرفِ جایگاه و پنج پُشت‌بندِ بلده چپو های چارتراش که طرفِ غُرب دَ پَسنه حصّه جایگاه
 یه. ۲۸ پُشت‌بندی که دَ غولِ چپو های چارتراش آسته، باید از سر تا آخرِ دیوالِ خیمه تیر
 شنه. ۲۹ پگِ چپو های چارتراش ره قد رُو کَشِ طَلایی بُپوشن و بلده محکمِ گِرِفتون
 پُشت‌بندِ ها، حلقه های طَلایی جور کُو و پُشت‌بندِ ها ره ام قد رُو کَشِ طَلایی بُپوشن.
 ۳۰ بعد ازو جایگاه ره باله کُو و دَ مُطابقِ نَقشیه که دَ سرِ کوه دَز تُو نِشو دده شُد، او ره جور
 کُو.

۳۱ پرده داخلِ خیمه ره از کتانِ نَرم و میده بافت قد چوغ های لاجوردی، آرغوانی و سُرخ
 رَنگ جور کُو. عکسِ کَرُوبی ها دَ وسیله دِست‌دوزِ لایق دَ رُو پرده گلدوزی شنه. ۳۲ او ره
 دَ چار چنگکِ طَلایی دَ بله چار ستونِ آوزو کُو. ای چار ستون ره از چپو آکاسی جور کده
 قد رُو کَشِ طَلَا بُپوشن و دَ بله چار پایه نُقره‌یی ایسته کُو. ۳۳ پرده باید دَ قیتک ها دَ زیرِ
 چَتِ خیمه بند شنه و صندوقِ شهادت ره دَ پُشتِ امزی پرده بیل و امی پرده بلده شمو یگ
 جدایی دَ بینِ مُقدّس و مُقدّس‌ترین جای خیمه دَ وجود میره. ۳۴ بعد ازو جای کِفاره ره دَ بله
 صندوقِ شهادت دَ مُقدّس‌ترین جای بیل. ۳۵ میز ره دَ ای لبِ پرده، یعنی دَ بُرو از
 مُقدّس‌ترین جای، دَ طرفِ شمالِ بیل و چراغدانِ رُو دَ رُو میز دَ طرفِ جنوبِ جایگاه

بشه. ^{۳۶} یگ پرده بلده دروازه خیمه از چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رنگ و از کتان نرم و میده بافت د وسیله یگ گلدوز لایق جور کُو. ^{۳۷} بلده امزی پرده پنج ستون از چپو آکاسی جور کده قد رُوی کشِ طَلایی بپوشن. چنگک های شی ام از طَلّا بشه و د زیر هر ستون یگ پایه برونزی ریخته شنه.

قربانگاه

۲۷ "یگ قربانگاه از چپو آکاسی د شکل چارکُنج تیار کُو؛ پنج توغی درازی شی بشه، پنج توغی بر شی و سه توغی بلندی شی. ^۲ د چار کُنج ازو چار شاخ جور کُو. قربانگاه و شاخای شی باید از یگ چپو جور شنه و تمام قربانگاه ره قد رُوی کشِ برونزی بپوشن. ^۳ اسباب ازو باید پگ شی از برونز تیار شنه: سطل ها بلده بُردونِ خگِشتر، خاک انداز ها، کاسه ها، چنگک ها و آتشدان ها. ^۴ بلده قربانگاه یگ اجاقِ برونزی جور کُو و د چار کُنجِ قربانگاه یگ یگ حلقه برونزی ره سخت کُو. ^۵ اجاق ره تاهتر از لبِ قربانگاه جای-د-جای کُو تاکه د نیمِ بلندیِ قربانگاه برسه. ^۶ دستک چپو های دراز ره از درختِ آکاسی بلده قربانگاه جور کُو و اونا ره قد رُوی کشِ برونزی بپوشن. ^۷ وختیکه قربانگاه ره موبرید، دستک چپو ها ره د منه حلقه های که د دُو بغلِ قربانگاه نصب شده، تیر کنید. ^۸ قربانگاه ره از تخته های چپو جور کُو و منه شی خالی بشه؛ فقط امو رقم که د بله کوه دز تُو نشو دده شد، باید امو رقم تیار شنه."

^۹ "بعد از و چارديوالی حَوَلِي جايگاه ره جور کُو. بَلَدِه طرفِ جَنُوبِ حَوَلِي، پرده ها ره از کتانِ نَرَم و مَيِدِه بافت جور کُو که دِرَازِي شِي صد توغِي بَشِه ^{۱۰} و اونا بِيست سَتُون دَشْتِه بَشِه قد بِيست پايه برونزي؛ چَنگک ها و پُشتِ بَنَد ها ي سَتُون ها نُقره يي بَشِه. ^{۱۱} امچنان بَلَدِه طرفِ شَمالِ چارديوالی بايد پرده ها دَ دِرَازِي صد توغِي جور شُنه و اونا بِيست دانه سَتُون قد بِيست پايه برونزي دَشْتِه بَشِه. چَنگک ها و پُشتِ بَنَد ها ي شِي از نُقره جور شُنه. ^{۱۲} بَلَدِه بَرِ چارديوالی، طرفِ غَرَب، پرده ها ي پَنجاه توغِي ره قد دَه سَتُون و دَه پايه تيار کُو. ^{۱۳} بَرِ چارديوالی سَمَتِ شَرَق، طرفِ آفَتُوبُرُشُدِ پَنجاه توغِي بَشِه. ^{۱۴} پرده ها ي اِي لِبِ درگِه چارديوالی بايد پوزده توغِي بَشِه قد سِيه دانه سَتُون و سِيه پايه شِي. ^{۱۵} دَ اُو لِبِ درگِه چارديوالی ام بايد پرده پوزده توغِي بَشِه قد سِيه سَتُون و سِيه پايه شِي. ^{۱۶} بَلَدِه دَرِوازه چارديوالی يگ پرده بِيست توغِي از کتانِ نَرَم و مَيِدِه بافت قد چُوغ ها ي لاجوردِي، اَرغوانِي و سُرَخ رَنگ دَ وسيلِه يگ گَلدوزِ لايِق جور کُو و بَلَدِه شِي چار سَتُون و چار پايه ام تيار کُو. ^{۱۷} تمام سَتُون ها ي چارديوالی حَوَلِي بايد قد پُشتِ بَنَد ها و چَنگک ها ي نُقره يي و قد پايه ها ي برونزي جاي-د-جاي شُنه. ^{۱۸} خُلاصَه، دِرَازِي چارديوالی بايد صد توغِي، بَرِ شِي پَنجاه توغِي و بَلندي شِي پَنج توغِي بَشِه. پرده ها ي شِي از کتانِ نَرَم و مَيِدِه بافت و پايه ها ي شِي از برونز جور شُنه. ^{۱۹} تمام اَسباب که دَ خِدْمَتِ جايگاه از شِي کار گِرِفْتِه موشه قد پگ مِيخ ها ي خِيْمِه و مِيخ ها ي چارديوالی بايد از برونز جور شُنه."

نگاهداری از چراغ‌ها

۲۰” و دَ بَنی إِسْرَائِیلِ أَمْرُ کُو که روغونِ خَالِصِ زَبْتُونِ کُفْتَه شُدَه بِلْدَه چِراغْدان بیره تاکه چراغ‌ها دایم روشو بَشَه. ۲۱ هَارُون و باچه‌های شی چِراغای چِراغْدان ره دَ خَیمَه مُلَاقَات، دَ بَرُونِ پَرْدَه صَنْدُوقِ شَهَادَاتِ از شاو تا صُبْح دَ حُضُورِ خُداوند روشو نِگاه کُنه. ای بِلْدَه تمام نسل‌های بَنی إِسْرَائِیلِ یِگ حُکْم دایمی آسته.”

کالای پیشوایو

۲۸” ۱” بَرار خُو هَارُون و باچه‌های شی ناداب، اَبِیْهُو، اِلْعَازار و اِیتامار ره از بَنی إِسْرَائِیلِ جِدا کِده دَ حُضُورِ اِزْمَه بَیْرُو. اُونَا ره دَ مَقَامِ پِیشوایی تَعیین کُو تاکه مَرَه خِدْمَت کُنه. ۲ بِلْدَه بَرار خُو هَارُون کالای مُقَدَّس جور کُو تا بِلْدَه عِزَّت و شَان-و-شَوکِت شی بَشَه. ۳ دَ تَمَامِ کَسای که مِهَارَت دَرَه و ما اُونَا ره صَاحِبِ رُوحِ حِکْمَت کَدِیم، اَمْر کُو که کالای هَارُون ره جور کُنه تا اُو وَقْف شُنه و دَ عِنوانِ پِیشوا دَ حُضُورِ اِزْمَه خِدْمَت کُنه. ۴ کالاهای که باید دوخته شُنه اینیا آسته: سِینَه بَند، اِیفُود، چِپَن، پِیرونِ خَامَکِ دُوزی، لُونِگی و کَمْرَبَسْتَه. وختی اُونَا امی کالاهای مُقَدَّس ره بِلْدَه بَرار تُو هَارُون و بِلْدَه باچه‌های شی تَیار مُونَه تا اُونَا دَ عِنوانِ پِیشوایو دَ حُضُورِ مَه خِدْمَت کُنه، ۵ اُمُو اُسْتَا ها باید بِلْدَه اِمزی کار از طِلا، چُوغ‌های لَاجُورْدی، اَرغوانی و سُرْخ رَنگ و کَتانِ نَرَم و مَیدَه بافتِ اِستِفاده کُنه.

^۶ اونا ایفود ره از طِلا و چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و کتانِ نَرم و میده بافت جور کنه. پگ شی کار یگ دست‌دوزِ لایق بَشه. ^۷ دُو سرشانه‌یی دَ دُو شانه شی نَصَب شُنه و هر دُو شی قد دُو شَنگِ ایفود یگ‌جای شُنه. ^۸ بَندِ ایفود که دَ بِلِه شی آسته، باید رقمِ خودِ ایفود بَشه و قد خود شی قتی از یگ رَخت جور شُنه، یعنی از تارِ طِلائی و چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و از کتانِ نَرم و میده بافت. ^۹ دُو دانه سنگِ عقیقِ آسمانی بَگیر و نام های باچه های اسرائیل ره دَ رُوی ازوا نَقش کُو: ^{۱۰} شَش نام دَ رُوی یگ سنگ و باقی شَش نام دَ رُوی دیگه سنگ، پگ شی دَ تَرْتیبِ تَوَلِدِ ازوا بَشه. ^{۱۱} دَ وَسِیلِه یگ حَکاکِ لایق که دَ بِلِه مُهر حکاکی مُونه، نام های باچه‌های اسرائیل ره دَ رُوی امزی دُو سنگ نَقش کُو و اونا ره دَ قَابَکِ های طِلائی سخت کُو. ^{۱۲} بعد ازو اونا ره دَ عِنوانِ نشانِ یاد‌آوری باچه‌های اسرائیل دَ بِلِه دُو سرشانه‌یی ایفود نَصَب کُو. اوخته هارون که دَ پِیشِ ازمه خِدْمَتِ مُونه، نام های باچه‌های اسرائیل ره دَ بِلِه دُو شانه خُو دَ عِنوانِ یاد‌آوری دَ حُضُورِ ازمه میره تاکه ما دَ یادِ ازوا بَشُم.

^{۱۳} دُو قَابَکِ طِلائی جور کُو ^{۱۴} و دُو زَنجیرِ از طِلائی خَالِصِ تِیار کُو که رقمِ رِیسپو آلی بافته شُدِه بَشه و دَ قَابَکِ های طِلائی وَصَلِ شُنه.

^{۱۵} سِینه بَندِ عِدالت ره رقمِ ایفود وَرِی از تارِ طِلائی و چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و از کتانِ نَرم و میده بافت دَ وَسِیلِه یگ دست‌دوزِ لایق تِیار کُو. ^{۱۶} اُو دَ شَکْلِ

چار کُنَج و دُوَقْت بَشَه و دِرَازِی و بَر شِی دَ اِنْدازِه یِگ قَرِیش بَشَه. ^{۱۷} چار قَطارِ سَنگِ

قِیْمَتِی دَ رُوی شِی نَصَب کُؤ. دَ قَطارِ اَوَّل عَقِیقِ جِگَرِی، یاقوتِ زَرْد و زَمَرْد بَشَه؛ ^{۱۸} دَ

قَطارِ دَوَم فِیروزِه، یاقوتِ نِیلِی و اَلْماس؛ ^{۱۹} دَ قَطارِ سَوَم سَنگِ یِمَانِی، عَقِیقِ آوِی و لَعَل

کَبُود؛ ^{۲۰} و دَ قَطارِ چارُم زَبْرَجِدِ زَرْد، عَقِیقِ اَسْمَانِی و یِشَم. تَمام شِی بایِد دَ قَابَکِ هَای

طِلائیِ سَخْت شُنَه. ^{۲۱} تَعْدادِ سَنگا دَ مُطابِقِ تَعْدادِ نَام هَای باچِه هَای اِسْرائِیلِ دوازده بَشَه،

و نَامِ هَر کُدَمِ اَزوا دَ بِلَه یِگ سَنگِ نَقَش شُنَه، رَقْمِی کِه دَ مَهر نَقَش مُوشَه و هَر کُدَمِ اَزوا

قَد نَام خُؤ اَز یِکِ اَمزُؤ دوازده طایفَه اِسْرائِیلِ نُمایندَگِی کُنَه. ^{۲۲} بَلَدِه سِینَه-بَندِ زَنْجِیرِایِ

بافْتَه شُدَه، رَقْمِ رِیسپو اَلِی اَز طِلائیِ خالِصِ جُور کُؤ. ^{۲۳} بَعْد اَزو دُؤ حَلَقَه طِلائیِ جُور کَدَه

دَ دُؤ لَبِ سِینَه-بَندِ نَصَب کُؤ. ^{۲۴} پَس اَمُؤ دُؤ زَنْجِیرِ طِلائیِ رَه دَ دُؤ حَلَقَه کِه دَ دُؤ لَبِ سِینَه-

بَندِ اَسْتَه وَصَل کُؤ. ^{۲۵} دُؤ سَرِ دِیگَه اَمزُؤ دُؤ زَنْجِیرِ رَه دَ دُؤ قَابَکِ نَصَب کُؤ و اَمُؤ دُؤ قَابَکِ

رَه دَ دُؤ شَانَه اِيفُودِ دَ پِیشِ رُویِ مَحْکَمِ کُؤ. ^{۲۶} دُؤ حَلَقَه طِلائیِ دِیگَه جُور کُؤ و اُونَا رَه دَ دُؤ

گوشَه سِینَه-بَندِ، کِه دَ لَبِ طَرَفِ دَاخِلِ اِيفُودِ اَسْتَه، بَسْتَه کُؤ. ^{۲۷} بَعْد اَزو دُؤ حَلَقَه طِلائیِ

دِیگَه جُور کُؤ و اُونَا رَه دَ تِینَه حِصَّه سَرشَانَهیِی دَ پِیشِ رُویِ اِيفُودِ، نَزْدِیکِ دَرزِ شِی کَمِ ذَرَه

بَالَه تَرِ اَز بَندِ اِيفُودِ نَصَب کُؤ. ^{۲۸} بَعْد اَزو حَلَقَه هَای سِینَه بَندِ رَه قَد یِگ فِیتَه لاجُورْدِی

رَنگِ دَ حَلَقَه هَای اِيفُودِ بَسْتَه کُؤ، تَاکِه دَ بِلَه بَندِ اِيفُودِ قَرارِ بَگِیرَه و سِینَه-بَندِ اَز اِيفُودِ

جَدَا نَشُنَه. ^{۲۹} دَزیِ تَرْتِیبِ وَخْتِیکَه هَارُونِ دَ جَایِ مُقَدَّسِ دَاخِلِ مُوشَه، اُو نَامِ هَای باچِه هَای

اِسْرائِیلِ رَه کِه دَ رُویِ سِینَه بَندِ عَدالْتِ نَقَشِ شُدَه، دَ بِلَه قَلْبِ خُؤ هَمِیشَه دَ عَنوانِ یاداُورِی

دَ حُضُورِ خُداوندِ مِیرَه. ^{۳۰} اُورِیمِ و تُمِیمِ رَه دَاخِلِ سِینَه بَندِ عَدالْتِ بیلِ تَا هَر وَخْتِیکَه هَارُونِ

دَ حُضُورِ خُداوندِ مِیِیه، اُونَا دَ بِلَه قَلْبِ اَزُو بَشَه. دَمزِ رِقْمِ هَارُون، هَر وَخْتِ وَسِیْلَه عَدَالْتِ رَه بَلَدَه بَنیِ اِسْرَائِیلِ دَ بِلَه قَلْبِ خُو دَ حُضُورِ خُداوندِ مِیره.

^{۳۱} پیرونِ ایفودِ رَه مُکَمَلِ اَز رَخْتِ لاجوردیِ رَنگِ جُورِ کُو. ^{۳۲} بَلَدَه جَایِ سَرِ شِی، دَ غُولِ، یِگِ سُلَاخِ تِیَارِ شُنَه و گِرْدَاگِرِدِ جَاغَه مِثْلِ زِرَّه قِیغِ شُدَه بَشَه تَاکَه پَارَه نَشَنَه. ^{۳۳} دَ قِیغِ دَامُونِ پِیروِ قَدِ چُوغِ هَایِ لاجوردیِ، اَرغَوَانیِ و سُرَخِ رَنگِ ثُوپِکِ هَا دَ شِکْلِ اَنَارِ جُورِ کُو و زَنگُولَه هَایِ طِلائیِ رَه دَ بَیْنِ اَزُوا دَوْرَادَوْرِ قِیغِ دَامُو اَوزُو کُو. ^{۳۴} یِگِ زَنگُولَه طِلائیِ و یِگِ ثُوپِکِ اَنَارِ، یِگِ زَنگُولَه طِلائیِ و یِگِ ثُوپِکِ اَنَارِ دَ گِرْدَاگِرِدِ دَامُونِ پِیروِ اَوزُو شُنَه. ^{۳۵} و هَارُونِ دَ مَوْقِعِ خِدْمَتِ کَدُو دَ جَایِ مُقَدَّسِ بَایِدِ اَمیِ پِیروِ رَه بُپوشَه تَا وَخْتِیکَه اُو دَ جَایِ مُقَدَّسِ دَ حُضُورِ خُداوندِ دَاخِلِ مِیِیه و یَا اَز اُونَجیِ بُرُو بُرُ مَوْشَه، صَدَایِ زَنگُولَه هَا شَنِیدَه شُنَه؛ نَشَنَه کَه هَارُونِ بُمَرَه.

^{۳۶} یِگِ نِشَانِ نِیْمِتَاجِ اَز طِلائیِ خَالِصِ جُورِ کُو و اِیْنیِ کَلِمَه هَا رَه دَ بِلَه شِی نَقْشِ کُو «وَقَفِ شُدَه خُداوندِ» اَمُو رِقْمِیکَه یِگِ حَاکَاکِ اَنگُشْتَریِ هَا رَه نَقْشِ مُونَه. ^{۳۷} اِی نِشَانِ رَه قَدِ یِگِ فِیْتَه لاجوردیِ رَنگِ دَ پِیْشِ رُویِ لُونِگیِ هَارُونِ نَصَبِ کُو. ^{۳۸} هَارُونِ اِی نِشَانِ رَه دَ بِلَه پِیْشَانیِ خُو دَشْتَه بَشَه تَا بَارِ گُناهِایِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ رَه کَه اُونَا دَ دَوْرُونِ تَقْدِیْمِ کَدُونِ هَدِیَه هَایِ مُقَدَّسِ مُرْتِکَبِ شُدَه مِیْتَنَه، دَ گِرْدُونِ خُو بَگِیْرَه. اِی نِشَانِ هَمِیْشَه دَ بِلَه پِیْشَانیِ شِی بَشَه تَاکَه بَنیِ اِسْرَائِیلِ دَ حُضُورِ خُداوندِ قَبُولِ شُنَه. ^{۳۹} پِیرونِ هَارُونِ رَه اَز کَتَانِ نَرَمِ و

میدۀ بافت کوک کُو و لُونگی ره از کتانِ نَرَم و مَیدۀ بافت جور کُو. کمرِستۀ گلِ دوزی
 شُدۀ ره دَ و سِیلۀ یگِ گُلدوزِ لایقِ تیار کُو. ^{۴۰} بَلدۀ باچۀ های هارُون ام پیرونا، کمرِستۀ ها
 و کولۀ ها تیار کُو تا بَلدۀ عِزَت و شان-و-شوکَتِ ازوا بَشه. ^{۴۱} ای کالا ها ره دَ بَرار خُو
 هارُون و دَ باچۀ های شی بُووشَن. اونا ره قد روغونِ زیتُونِ مَسَح کدۀ تعین و تقدیس کُو تا
 دَ عِنوانِ پیشوا بَلدۀ مه خدمت کنه. ^{۴۲} بَلدۀ پُوٹ کدونِ شرمگاہِ ازوا زیرپوشی از کتان جور
 کُو که از کمر تا زیرِ ران بَشه. ^{۴۳} هارُون و باچۀ های شی وختیکه دَ خیمه مَلاقاتِ داخلِ
 موشه یا نزدیکِ قربانگاہِ مییه تاکه دَ جایگاہِ مُقدَّسِ خدمت کنه، باید پگِ امزی کالا ها ره
 بُووشه؛ نَشنه که اونا مُرتکبِ گناه شُدۀ بُمَره. ای رواجِ بَلدۀ هارُون و اولادۀ شی یگِ قانُونِ
 دایمی آسته.

مَراسِمِ تعینِ شُدونِ هارُون و باچۀ های شی دَ مقامِ پیشوایی

۲۹ " وختیکه هارُون و باچۀ های شی ره بَلدۀ خدمت کدو دَ حُضورِ ازمه تقدیس مونی،
 اینی کارا ره بُوکو: یگِ نرگا و دُو قُوچِ بے عیب ره تَهیۀ کُو. ^۲ از بَهِتَرینِ آردِ گندمی نانِ
 فطیر، بُکی های فطیر که قد روغو گُٹ شُدۀ بَشه و نانِ تُنکِ فطیر که دَ رُوی شی روغو
 ملیدۀ شُدۀ بَشه، پُختۀ کُو. ^۳ نان ها ره دَ یگِ تُکری بیل و قد جونۀ گاو و امو دُو قُوچِ تقدیم
 کُو. ^۴ اوختۀ هارُون و باچۀ های شی ره دَ دَمِ درگه خیمه مَلاقاتِ بیر و اونا ره قد آو غُسلِ
 بدی. ^۵ بعد ازو کالاها ره گِرِفْتۀ پیرو، چَپِنِ ایفود و خودِ ایفود ره قد سینه بَنَد دَ هارُون

پُوشَن و بَنَد رِه دَ بِلِه ايفود بسته كُو. ^۶ لُنْگي رِه دَ سَر شِي بِيَل و نِيْم تَاجِ مُقَدَّسِ طِلَايِي رِه دَ لُنْگي نَصَبِ كُو ^۷ و رُوغونِ مَسَحِ رِه دَ سَر شِي شِيو كَدِه اُو رِه مَسَحِ كُو. ^۸ بَعْدِ اَزُو باچِه هَايِ هَارُونِ رِه نَزْدِيكِ بِيَرِ و پِيرونا رِه دَزُوا بِيُوشَن. ^۹ دَ كَمِرِ هَارُونِ و باچِه هَايِ شِي كَمِرِنَدِ هَا رِه بسته كُو و كوله هَا رِه دَ سَرِ اَزُوا بِيَل. مَقَامِ پِيشَوَايِي بَلَدِه هَمِيْشِه اَزِ خُوْدونِ اَزُوا و اَوْلَادِه شِي بَشِه. دَمَزِي رَقْمِ هَارُونِ و باچِه هَايِ شِي رِه پِيشُوا تَعْيِيْنِ كُو. ”

قُرْبَانِي هَا

^{۱۰} ”اُمُو نَرْگَاو رِه دَ پِيْشِ خِيْمِه مُلَاقَاتِ بِيَرِ تَاكِه هَارُونِ و باچِه هَايِ شِي دَ سَرِ اَزُو دِسْتِ بَكْشِه ^{۱۱} و نَرْگَاو رِه دَ حُضُورِ خُداوندِ دَ دَانِ دَرْگِه خِيْمِه مُلَاقَاتِ حَلَالِ كُو. ^{۱۲} يِگِ كَمَكِ وَرِي خُونِ نَرْگَاو رِه بِيْگِيَرِ و قَدِ كِلَكِ خُو دَ شَاخَايِ قُرْبَانِگَاهِ بُمَلِ و باقِي مَنَدِه شِي رِه دَ بِيْخِ قُرْبَانِگَاهِ شِيو كُو. ^{۱۳} بَعْدِ اَزُو تَمَامِ چَرَبِي رِه كِه دَ بِلِه حِصَّه هَايِ دَاخِلِي اَسْتِه قَدِ جِگَرِگُوشِه، گُرْدِه هَا و چَرَبِي گِرْدِ اَزُوا بِيْگِيَرِ و دَ بِلِه قُرْبَانِگَاهِ بُسُوزَن. ^{۱۴} مِگَمِ گوشتِ و پُوسْتِ و سَرِگِيْنِ نَرْگَاو رِه بُرُو اَزِ خِيْمِه گَاهِ دَ آتِشِ دَرِ بَدِي. اُو يِگِ قُرْبَانِي بَلَدِه گُناهِ اَسْتِه. ^{۱۵} بَعْدِ اَزُو يِكِي اَزِ قُوْچِ هَا رِه بِيْگِيَرِ و هَارُونِ و باچِه هَايِ شِي دَ سَرِ اَزُو دِسْتِ بَكْشِه ^{۱۶} و اُو رِه حَلَالِ كُنِه و خُونِ شِي رِه دَ گِرْدَاگِرْدِ قُرْبَانِگَاهِ پَاشِ بَدِيه. ^{۱۷} قُوْچِ رِه دَ حِصَّه هَايِ مُخْتَلِفِ ثُوْثِه ثُوْثِه كُو و اَعْضَايِ دَاخِلِي و پِيْچِه هَايِ شِي رِه بَشُويِ و اُونَا رِه دَ بِلِه ثُوْثِه هَا و كَلِه شِي بِيَل. ^{۱۸} پَسِ تَمَامِ قُوْچِ رِه دَ بِلِه قُرْبَانِگَاهِ بُسُوزَن؛ اُو يِگِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي بَلَدِه خُداوندِ

آسته، خوشبوی مَوْرِدِ پَسَنْد و یگ هدیه خاص بَلَدِه خُداوند. ^{۱۹} بعد ازو قُوچ دَوَم ره بَگیر و
 هارُون و باچه های شی دَ سرِ ازو ام دِسْت بَکْشه. ^{۲۰} اوخته تُو اَمُو قُوچ ره ام حلال کُو و
 یگ مِقْدَار خُونِ ازو ره گِرِفْتِه دَ نَرْمی گوشِ راستِ هارُون و دَ نَرْمی گوشِ راستِ باچه های
 شی و دَ شَسْتِ دِسْتِ راست و دَ شَسْتِ پایِ راستِ ازوا بُمَل. و باقی مَنَدِه خُونِ ره دَ گِرِدو بَرِ
 قُرْبانگاه پاشِ بَدی. ^{۲۱} بعد ازو یگ مِقْدَار از خُونی که دَ بِلِه قُرْبانگاه آسته و یگ کم وَری
 از روغونِ مَسَحِ بَگیر و دَ بِلِه هارُون و کالایِ ازو و دَ بِلِه باچه های شی که قد شی آسته و
 دَ کالاهایِ ازوا پاشِ بَدی. دَمزی و سِیله هارُون و باچه های شی و کالاهایِ ازوا بَلَدِه خِدْمَتِ
 پِیشواییِ تَقْدِیسِ موشه. ^{۲۲} بعد ازو چربی قُوچ، دُمبِه، چربی بِلِه حِصّه های داخِلی،
 جِگرگوشه، هر دُو گُرْدِه و چربی ازوا ره قد رانِ راستِ امزی قُوچ مَراسِمِ تَعیینِ کدوِنِ پِیشوا
 بَگیر، ^{۲۳} و قد ازوا قَتی یگ نانِ فَطیر، یگ بَکی روغنی و یگ نانِ تَنگ-و-کَکَرک ره از
 مَنِه تُکری نانِ فَطیر که دَ حُضوْر خُداوند آسته ام بَگیر ^{۲۴} و پَگ ازوا ره دَ بِلِه دِستایِ هارُون
 و دَ بِلِه دِستایِ باچه های شی بیل تا که اونا ره دَ عِنوانِ هدیه بِلند کَدنی دَ حُضوْر خُداوند
 بِلند کنه. ^{۲۵} بعد ازو اَمُو چیزا ره از دِستایِ ازوا بَگیر و دَ بِلِه قُرْبانگاه دَ سرِ قُرْبانی
 سوختنی ایشته دَر بَدی؛ اُو یگ خوشبوی مَوْرِدِ پَسَنْد دَ حُضوْر خُداوند آسته، یگ هدیه
 خاص بَلَدِه خُداوند. ^{۲۶} بعد ازو سِینه قُوچ مَراسِمِ تَعیینِ کدوِنِ هارُون ره بَگیر و اُو ره دَ
 عِنوانِ هدیه بِلند کَدنی دَ حُضوْر خُداوند بِلند کُو. اَمُو حِصّه حَقِ ازتُو موشه. ^{۲۷} سِینه بِلند
 شُدِه و رانِ هدیه ره از قُوچ مَراسِمِ تَعیینِ کدوِنِ پِیشوا که از هارُون و باچه های شی آسته،
 تَقْدِیس کُو. ^{۲۸} اونا حَقِ دایمی هارُون و باچه های شی از طرفِ بَنیِ اِسْرائیلِ آسته، چُونِ اونا

یگ هدیه بلند کدنی و بخشش از قربانی های سلامتِی بنی اسرائیل آسته، که بلده خُداوند تقدیم موشه. ^{۲۹} کالاهای مُقدَّس که بلده هارون تهیه موشه، بعد از و بلده اولاده شی بشه تاکه اونا د امزی کالاها مَسَح شده د عنوانِ پیشوا تعیین شنه. ^{۳۰} امو باچه که جانشین هارون تعیین موشه، وختیکه بلده خدمت کدو د خیمه ملاقات داخل موشه، باید او کالاها ره بلده هفت روز بپوشه.

^{۳۱} پس گوشت قوچ مراسم تعیین کدون پیشوا ره بگیر و او ره د یگ جای مُقدَّس د او جوش بدی. ^{۳۲} و هارون و باچه های شی گوشت امزو قوچ ره قد نانی که د تُکری آسته، د دان درگه خیمه ملاقات بخوره. ^{۳۳} تنها هارون و باچه های شی امو هدیه های ره که بلده کِفاره د مراسم تعیین و تقدیس شدن ازوا تقدیم شُد، بخوره. و له آدمای دیگه نباید ازوا بخوره، چراکه امو چیزا مُقدَّس آسته. ^{۳۴} و اگه یگو چیز امزو گوشت مراسم تعیین و تقدیس و از نان تا صبح باقی مومنه، او ره د آتش در بدی. باقی منده شی نباید خورده شنه، چراکه مُقدَّس آسته. ^{۳۵} هر چیزی ره که ما دز تو امر کدم، د حق هارون و باچه های شی انجام بدی. اونا ره د دورون هفت روز د مقام پیشوایی تعیین کو. ^{۳۶} روزانه یگ جونه گاو ره بلده کِفاره گناه تقدیم کو. توسط امی کِفاره، قربانگاه ره پاک کو و او ره مَسَح کو تاکه مُقدَّس شنه. ^{۳۷} د مدت هفت روز، هر روز بلده قربانگاه کِفاره کو تاکه قربانگاه تقدیس شنه. دزی ترتیب قربانگاه کاملاً مُقدَّس موشه و هر چیزی که دزو دکه بخوره، پاک-و-مُقدَّس موشه.

^{۳۸} اینی چیزای آسته که تُو باید دایم دَ بِلَه قُربانگاه تقدیم کنی: هر روز دُو نَرَبَرَه یگ ساله
 ره دَ بِلَه قُربانگاه قُربانی کُو. ^{۳۹} باره اوّل ره صُبح تقدیم کُو و باره دوّم ره دَ وختِ شام
 تقدیم کُو. ^{۴۰} قد باره اوّل دَهْم حِصّه یگ ایفه بهترین روغون زیتونِ گت شده بَشَه تقدیم
 کُو. چارم حِصّه یگ هین شرابِ انگور ره ام دَ عنوانِ هدیه وُچی کدنی تقدیم کُو. ^{۴۱} باره
 دوّم ره دَ وختِ شام قُربانی کُو؛ او ره رقمِ قُربانی صُبح قد هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی
 کدنی شی تقدیم کُو. ای یگ خوشبوی مَوردِ پَسند و یگ هدیه خاص بلده خُداوند آسته.
^{۴۲} اینمی یگ قُربانی سوختنی بلده دایم آسته و نسل‌های آینده شُمو ام باید دَ دانِ درگه
 خیمه مُلاقات او ره دَ حُضُورِ خُداوند تقدیم کنه، چُون دَ اونجی آسته که ما دَز شُمو ظاهر
 موشُم و قد شُمو توره موگُم. ^{۴۳} و دَ اونجی ما قد بنی اسرائیل مُلاقات مُونُم و امو جای
 تَوسُطِ جلالِ ازمه مُقدّس موشه. ^{۴۴} ما خیمه مُلاقات و قُربانگاه ره مُقدّس اعلان مُونُم و
 هارون و باچه‌های شی ره ام تقدیس مُونُم تاکه اونا بحیثِ پیشوایو دَ حُضُورِ ازمه خدمت
 کنه. ^{۴۵} ما دَ مینکلِ بنی اسرائیل جای-د-جای موشُم و خُدای ازوا باقی مومنُم. ^{۴۶} و اونا
 میدنه که ما خُداوند، خُدای ازوا آسْتُم که اونا ره از سرزمینِ مصر بُرو اوردُم تا دَ مینکلِ
 ازوا جای-د-جای شُنُم. ما خُداوند، خُدای ازوا آسْتُم.

قُربانگاهِ بُخورِ خوشبوی

۳۰. "علاوه ازی، یگ قُربانگاه از چیوِ آکاسی بلده سوختندونِ بُخور دَ شکلِ چار کُنج

جور کُو: ^۲ درازی یگ توغی، بر شی یگ توغی و بلندی شی دُو توغی بشه و چار شاخ
 شی قد خود شی از یگ چپو بشه. ^۳ سر، چار طرف و شاخای شی ره قد طَلائی خالص
 پُوشن و دَ گرداگرد شی یگ چُفتی طَلائی جور کُو. ^۴ دَ دُو طرفِ قُربانگاه، دَ زیرِ چُفتی
 طَلائی، دَ هر دُو گوشه شی دُو حلقه طَلائی جور کُو. اونا جای بلده دستک چپو های دراز
 آسته که قد دستک چپو ها قُربانگاه بُرده مُوشه. ^۵ ای دستک چپو های دراز از درختِ آکاسی
 جور شنه و قد رُوی کَشِ طَلائی پوشنده شنه. ^۶ و تُو امی قُربانگاهِ بُوخور ره رُوی دَ رُوی
 پرده بیل که دَ پسِ پُشتِ ازُو صندوقِ شهادتِ مَوْجود آسته، یعنی دَ پیشِ جای کِفاره که دَ
 زیرِ ازُو دُو لوحِ شهادتِ آسته، دَمَزو جای که ما قد ازتو مُلاقاتِ مُونم. ^۷ و هارون دَ بله
 شی بُوخورِ خوشبُوی ره دُود کُنه. هر صُبح که بلده آماده کدون چِراغا داخلِ خیمه مییه، او
 باید از بُوخورِ خوشبُوی تقدیم کُنه. ^۸ و هر شام ام غیتیکه هارون چِراغا ره داغ مونه، او باید
 ازی بُوخورِ خوشبُوی دَ حُضورِ خُداوند دَر بَدیه. ای کار باید نسل اندر نسل دَ حُضورِ
 خُداوند اجرا شنه. ^۹ بُوخورِ غیرِ مجاز، قُربانی سوختنی و هدیه آردی ره دَ بله ازُو تقدیم
 نَکنید و نه ام هدیه وُچی کدنی ره دَ بله شی شیو کُنید. ^{۱۰} هارون باید سال یگ دفعه دَ بله
 امزی قُربانگاه کِفاره کُنه. هر سال نسل اندر نسل او باید از خُونِ قُربانی گناه گِرِفته دَ بله
 شاخ های قُربانگاهِ بُوخور پاش بَدیه. ای بلده خُداوند کاملاً مُقدَّس آسته. ”

مالیه بلده جایگاهِ مُقدَّس

^{۱۱} و خُداوند دَ مُوسَى گُفت: ^{۱۲} ”هر وختیکه بنی اسرائیل ره سرشماری مونی، هر کسی که حساب موشه، باید فدیهِ بلده جان خُو دَ خُداوند بديه، تاكه دَ وختِ سرشماری كُدم بلا-و-عذاب دَ سر قوم نازل نشنه. ^{۱۳} هر کسی كه دَ جَمِ حساب شُده ها موره، او باید نیمِ مِثقال نُقره دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّسِ بديه كه یگِ مِثقالِ شی بیست گیره آسته. امی نیمِ مِثقالِ نُقره یگِ هدیه بلده خُداوند آسته. ^{۱۴} تمامِ کسای كه بیست ساله و باله تر آسته و دَ جَمِ حساب شُده ها موره، باید ای هدیه ره دَ خُداوند بديه. ^{۱۵} آدمِ دَوْلَتَمَنَدِ از نیمِ مِثقالِ كده كَلو نَدیه و آدمِ غَرِيبِ از ی كده كَمَتَر، چُون وختیکه ای ره دَ خُداوند میدید، ای كِفاره جان شُمویه. ^{۱۶} و امی پیسه كِفاره ره كه از بنی اسرائیل میگیری دَ خِدْمَتِ خیمه مِلاقاتِ بدی تاكه بحیثِ یادگاری بلده بنی اسرائیل دَ حُضُورِ خُداوند بَشَه و بلده جانِ ازوا كِفاره كُنه. “

حوضِ برونزی

^{۱۷} بعد ازو خُداوند دَ مُوسَى گُفت: ^{۱۸} ”یگِ حوضِ برونزی بلده شُشت-و-شوی جور كو كه پایه شی ام از موادِ برونز بَشَه. او ره دَ مینكلِ خیمه مِلاقاتِ و قُربانگاه بیل و از او پُر كو. ^{۱۹} هارون و باچه های شی دِست و پای خُو ره قد امزو او بَشویه. ^{۲۰} هر وختیکه اونا دَ خیمه مِلاقاتِ داخلِ موشه، اونا باید خود ره قد او بَشویه؛ اگه نه، اونا مومره. امچنان غیتیکه اونا بلده خِدْمَتِ كدو و دَرِ دَدونِ هدیه خاص بلده خُداوند نزدیکِ قُربانگاه مییه، ^{۲۱} اونا باید اولِ دِست و پای خُو ره قد او بَشویه؛ اگه نه، اونا حتماً مومره. اینمی بلده

هارُون و اولادِه شی نسل اندر نسل یگ حُکمِ دایمی بَشه.

روغونِ مَسَح

^{۲۲} بعد از و خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ^{۲۳} "از بَهِتَرین مَوادِهای خوشبُوی بَگیر، یعنی پَنج صد مِثقال دارچینی، دُو صد و پَنجاه مِثقال نِی مَعَطَر، ^{۲۴} و پَنج صد مِثقال پُلُوس. امی چیزا ره دَ مِطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ وَزن کُو. و قد امزیا یگ هین روغونِ زَبْتون امِ اِضافه کُو.

^{۲۵} دَ وَسِیلَه یگ عَطرساز از پَگِ امزی مَوادِها روغونِ مُقَدَّسِ ره بَلدِه مَسَح کدو جور کُو. ای روغونِ مُقَدَّسِ بَلدِه مَسَح کدو آسته. ^{۲۶} بعد از و خَیمِه مِلاقَات، صَندُوقِ شَهادَات، ^{۲۷} میز و پَگِ ظرفای شی ره، چِراغِ دانِی و تَمامِ اَسبابِ شی ره، قُربانگاهِ بُخور، ^{۲۸} قُربانگاهِ قُربانی‌های سوختنی و تَمامِ وَسایلِ شی ره و حَوْضِ ره قد پایه‌های شی قد امزی روغونِ مُقَدَّسِ مَسَح کُو. ^{۲۹} اونا ره تَقَدِیس کُو تاکه کَامِلاً مُقَدَّسِ شُنه و هر چیزِی که دَزوا دُکِه بُخوره پاک-و-مُقَدَّسِ مُوشه. ^{۳۰} قد امزی روغونِ مُقَدَّسِ هارُون و باچه‌های شی ره مَسَح کده تَقَدِیس کُو تاکه اونا بَحِیثِ پِیشوایو دَ حُضُورِ ازمه خِدمت کُنه. ^{۳۱} و دَ بَنیِ اِسرائیل بُگی که اینمی روغونِ مَسَح دَ پِیشِ ازمه مُقَدَّسِ آسته و از نسل تا نسل باید مُقَدَّسِ حِسابِ شُنه. ^{۳۲} ای روغو نَباید دَ بِلَه جِسمِ آدَمای دِیگه شیو شُنه و شُمو نَباید مِثَلِ ازی وَری تِیار کُنید، چُونِ ای مُقَدَّسِ آسته و شُمو باید ای ره پاک-و-مُقَدَّسِ بَدَنید. ^{۳۳} هر کسی که مِثَلِ امزی روغو جور کُنه و یا دَ بِلَه جِسمِ کُدمِ شَخصِ دِیگه شیو کُنه، او باید از مَنه

بَنی إِسْرَائِیلِ آخِ شُنْه. ”

تَرْتِیبِ بُخُورِ خُوشْبُوی

^{۳۴} و خُداوند دَ مُوسَى كُفْتُ: ”امزی مَوادِهای خُوشْبُوی یعنی مِیعَه، اَظْفار، قِنَه و كُنْدِرِ خَالِصِ بِگِیرِ و اُونَا پِگِ شِی یِگِ اِنْدازَه و بَرابَرِ بَشَه. ^{۳۵} امی مَوادِهای خُوشْبُوی رَه كُتِ كَدَه دَ وِسیلَه یِگِ عَطْرَسازِ بُخُورِ خُوشْبُوی جُورِ كُو. ای بُخُورِ خُوشْبُوی بایَدِ نَمَكِ زَدَه، پاكِ و مُقَدَّسِ بَشَه. ^{۳۶} یِگِ كَمَكِ شِی رَه خُوبِ نَرَمِ بُكُوی و یِگِ مِقْدارِ اَزُورَه دَ پِیشِ صِنْدُوقِ شَهادَتِ دَ مَنَه خِیمَه مُلاقَاتِ بیلِ، دَمَزُو جایِ كِه ما قَدِ اَزُتُو مُلاقَاتِ مُونَم. امی بُخُورِ خُوشْبُوی بَلَدِه شُمُو كَامِلًا مُقَدَّسِ بَشَه. ^{۳۷} ازی رَقْمِ بُخُورِ قَدِ امزی اِنْدازَه مَوادِ خُوشْبُوی بَلَدِه خُودونِ خُو جُورِ نَكُنید، چراكِه ای بُخُورِ خَاصِ بَلَدِه خُداوندِ اَسْتَه و شُمُو بایَدِ اُو رَه مُقَدَّسِ حِسابِ كُنید. ^{۳۸} هَر كَسی كِه مِثَلِ ازی بُخُورِ جُورِ كَنَه تا ازِ خُوشْبُوی شِی لِدَتِ بُبرَه، اُو بایَدِ ازِ مَنَه قَوْمِ خُو آخِ شُنْه. ”

اُسْتادِها و اَسبابِ خِیمَه عِبادَتِ

۳۱ ^۱ و خُداوند دَ مُوسَى كُفْتُ: ^۲ ”اَوْنَه، ما بِصَلِّیلِ باچَه اُوری، نوسَه خُورِ رَه ازِ طایِفَه یَهُودا نامِ كِرِفْتَه كُوی كُدَم. ^۳ ما اُو رَه ازِ رُوحِ اِلْهِیِ پُرِ كَدِیمِ و دَزُو حِكْمَتِ، عَقْلِ و داناوی و

مهارت بلده هر کار هُنری دَدیم. ^۴ اَو دَ طِلّاسازی، نُقره سازی و دَ کارای برونز قابل و ماهر آسته ^۵ و امچنان دَ کارِ سنگ تراشی، جواهر سازی، نجاری و حجاری و دَ رقم رقم کارا اُستایه. ^۶ علاوه ازی، ما اهلویاب باچه اخیسامک ره از طایفه دان اِنِتخاب کدُم تاکه همکارِ بصلئیل بشه. و ما دَ دِل پگِ آدمای دانا حکمت بخشیدُم تا اونا هر چیزی ره که دَز تُو امر کدُم، جور کنه، ^۷ یعنی خیمه مُلاقات، صندوقِ شهادت ره قد جای کِفاره که دَ بله شی آسته و تمامِ اسباب و وسایلِ خیمه ره که ازی قرار آسته: ^۸ میز و ظرفای شی، چراغدان از طِلّای خالص و اسبابِ ازو، قُربانگاهِ بُخور، ^۹ قُربانگاهِ قُربانی سوختنی قد اسباب شی، حوض و پایه‌های شی، ^{۱۰} کالای بافته شده و کالای مُقدّس هارون پیشوا و کالای باچه‌های شی بلده خدمت پیشوایی، ^{۱۱} روغونِ مَسح و بُخورِ خوشبوی بلده جای مُقدّس. تمامِ امزی چیزا ره اونا باید دُرست دَ مُطابقِ امزو تورای که دَز تُو امر کدُم، جور کنه.

روزِ آرام

^{۱۲} بعد ازو خُداوند دَ موسیٰ گفت: ^{۱۳} ”تُو دَ بنی اسرائیل بُگی که روزای آرام ره که بلده شُمو تعیین کدُم نگاه کنید، چراکه روزِ آرام یگ نشانی دایم دَ بینِ ازمه و شُمو و نسل‌های آینده شُمو آسته تا شُمو بدَنید که ما خُداوند اَسْتُم، خُداوندی که شُمو ره تقدیس مُونُم. ^{۱۴} پس شُمو روزِ آرام ره مُحترم بدَنید، چُون ای روز بلده شُمو مُقدّس آسته. کسی که

حُرْمَتِ رُوزِ آرَامِ رِه نِگَاهِ نَمُونِه، اُو بَايِدِ كُشْتِه شُنِه و شَخْصِي كِه دَزِي رُوزِ كَارِ مُونِه، اُو آدَمِ بَايِدِ اَزِ مَنِه قَوْمِ خُو آخِ شُنِه.^{۱۵} شَشِ رُوزِ بَلَدِه شُمُو رَوَا آسْتِه كِه كَارِ كُنِيِد، مِگَمِ رُوزِ هَفْتَمِ رُوزِ آرَامِ آسْتِه كِه دَ نَظَرِ خُداوندِ مُقَدَّسِ آسْتِه. هَرِ كَسِي كِه دَ رُوزِ آرَامِ كَارِ مُونِه، اُو بَايِدِ كُشْتِه شُنِه.^{۱۶} پَسِ بَنِي إِسْرَائِيلِ بَايِدِ رُوزِ آرَامِ رِه دَ يَادِ دَشْتِه بَشِه و اِي قَانُونِ رِه نَسْلِ دَ نَسْلِ مِثْلِ عَهْدِ-و-پِيْمَانِ اَبَدِي پُورِه كُنِه.^{۱۷} اِي دَ بَيْنِ اَزْمِه و بَنِي إِسْرَائِيلِ يِگِ نِشَانِي دَايِمِي آسْتِه، چِرَاكِه دَ شَشِ رُوزِ خُداوندِ آسْمُو و زَمِي رِه جُورِ كَدِ و دَ رُوزِ هَفْتَمِ دِسْتِ اَزِ كَارِ كَشِيِدِ و آرَامِ گِرِفْتِ.

^{۱۸} وختِيكِه خُداوندِ توره خُو رِه قَدِ مَوْسِي دَ كَوِه سِيِنَا تَامُو كَدِ، اُو دَ مَوْسِي دُو لَوْحِ شَهَادَتِ، يِعْنِي اَمُو دُو لَوْحِ سَنَگِي رِه دَدِ كِه قَدِ كِلِكِ خُدا نِوَشْتِه شُدُدِ.

گوسله طلايي

۳۲ وختي مردم دید که غدر وخت تیر شد، ولے موسی از کوه سینا تاه نمد، اونا پیش هارون جم شده گفت: ”باله شو و بلده مویگ خدا جور کو که پیش روی مو رفته مو ره هدایت بدیه، چون مو نموفامی د سر امزو آدم یعنی موسی که مو ره از سرزمین مصر برو آورد، چی آمده.“^۲ پس هارون دزوا گفت: ”گوشواره های طلايي ره که د گوش خاتونو، باچه ها و دختران شمو آسته، بر کنيد و د پیش ازمه بيريِد.“^۳ اوخته پگ مردم گوشواره

های خورِه از گوشای خور بُر کده دَ پیشِ هارُون اُورد. ^۴ و اُو امو گوشواره ها ره از دِسْتِ ازوا گِرِفْت و اونا ره آو کده دَ یِگ قالبِ ریختند و دَ شکلِ یِگ گوسله نَقش و نِگار کد. پس اونا کُفت: ”آی اسرائیل، اینمی خُدای تُو آسته که تُو ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُورد!“^۵ وختی هارُون امی کارِ مردُم ره دید، اُو دَ پیشِ رُوی گوسله یِگ قُربانگاه جور کد و کُفت: ”صَباح بَلدِه خُداوند جشنِ گِرِفْتِه موشه.“^۶ صَباح گاهِ روزِ دِیگِه شی مردُم باله شُدِه قُربانی های سوختنی تقدیم کد و قُربانی های سلامتی اُورد. و مردُم تاه شِشْتِه خورد و وُچی کد و بعد ازو باله شُدِه خَرَمستی کد.

^۷ پس خُداوند دَ موسیٰ کُفت: ”رَبی شُو و تاه بورُو، چُون ای قومِ ازتُو که از سرزمینِ مِصر بُرو اُوردی، فاسِد شُدِه. ^۸ اونا دَ زودی امو راه ره که ما دَزوا نِشو دَدُم ایله کده و بَلدِه خُو یِگ گوسله طِلائی جور کده و اُو ره پرستش مَوکنه و دَزُو قُربانی کده مَوگه: ’آی اسرائیل، اینمی خُدای تُو آسته که تُو ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُورده!‘^۹ و خُداوند اِدامه دَدِه دَ موسیٰ کُفت: ”ما امی مردُم ره هُوش کَدُم که چِیقس یِگ قومِ سرکش آسته. ^{۱۰} و آلی مَره تنها بیل تا که آتِشِ قار-و-غَضَب مه دَ سرِ ازوا زیاد شُنه و اونا ره نابود کنم، مگم از تُو یِگ قومِ بزرگ جور مُونم.“^{۱۱} لیکن موسیٰ دَ پیشِ خُداوند، خُدای خُو عذر-و-زاری کده کُفت: ”آی خُداوند، چرا آتِشِ قار-و-غَضَب خُو ره دَ سرِ قومِ خُو زیاد کد، دَ سرِ قومی که خود تُو قد قُدرتِ عظیم و دِسْتِ زورثوی خُو اونا ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُوردی؟^{۱۲} چرا دَ مِصریا دَلیلِ میدی که بُوگیه، خُداوند اونا ره بازی دَدِه از مُلک بُر کد تا اونا ره دَ

کوه ها بکُشه و از رُوی زمی پای پاک گم کنه؟ ' خُداوندا، از قار-و-غَضَب خُو تاه شو و رَحْم کده قوم خُو ره دَ بلا گِرِفْتار نَکُو. ^{۱۳} خِدْمَتگَارای خُو اِبْرَاهِیم، اِسْحاق و اِسْرَائیل ره دَ یاد خُو بَیر که تُو بَلدِه ازوا دَ ذات خُو قَسْم خورده گُفتدی که 'نسل شُمو ره مِثِل سِتاره‌های اَسْمو کَلو مُونم و تمام سرزمینی ره که دَ باره شی توره گُفتیم، دَ اولادِه شُمو موبخشم و تمام سرزمی تا اَبْدالاباد ازوا موشه. ' ^{۱۴} پس خُداوند دَ سِرِ قَوْم خُو رَحْم کد و بَلای ره که گُفته بُود "رَبی مُونم،" رَبی نَکد.

^{۱۵} پس مُوسا دَور خورد و قد اَمُو دُو لَوْح شهادت که دَ دِست شی بُود، از کوه تاه شُد؛ اَمُو دُو لَوْح دَ هر دُو طرف شی نِوِشْتِه بُود، ام دَ پُشت و ام دَ رُوی شی. ^{۱۶} اَمُو لَوْح ها کار خُدا بُود و نِوِشْتِه شی نِوِشْتِه خُدا که دَ رُوی ازوا نَقْش شُدِه بُود. ^{۱۷} وختیکه یوشع صَدای چِیغِ مَرْدُم ره شَنِید، اُو دَ مُوسا گُفت: "ما صَدای جَنگ ره از خِیمه‌گاه مِیْشَنُوم." ^{۱۸} مُوسا گُفت: "ای نَه صَدای چِیغِسِ پیروزی اَسْتِه و نَه صَدای نالِه شِکِست، بَلْکِه صَدای بَیت خاندو دَ گوش مه مِیْیِه." ^{۱۹} وختیکه مُوسا دَ نَزْدِیک خِیمه‌گاه رَسِید و گوسلِه طِلائی و خَرْمَسْتی مَرْدُم ره دِید، قار-و-خَشَمِ مُوسا باله اَمَد و اُو اَمُو لَوْح ها ره دَ دَامون کوه از دِست خُو پورته کده اونا ره تَکِه-و-پَرچِه کد. ^{۲۰} و اَمُو گوسلِه طِلائی ره که اونا جور کُد، گِرِفْتِه دَ آتِش سوختند. بعد ازو اُو ره سِیدِه خُوب نَرَم کد تاکه خاک اَلّی جور شُد و اُو ره دَ آو اَندخت و اَمُو آو ره دَ بَنی اِسْرَائیل وُجِیدَلجی کد. ^{۲۱} اوخته مُوسا دَ هارون گُفت: "ای قَوْم دَز تُو چی کار کده بُود که تُو اِینا ره دَزی گُناه عَظِیم گِرِفْتار کدی؟"

^{۲۲} هَارُون دَ جَوَابِ شَيِ كُفْت: "دَ سِرِ اَزْمِه قَار نَشُو صَاحِب! خُود تُو مِيدَنِي كِه اِي قَوْمِ
 چِيَقْسِ فَاَسِدِ وِ كُنَاهِ اَلُودِ اَسْتِه. ^{۲۳} اَوْنَا دَزْمِه كُفْت كِه 'بَلْدِه مَوِيگِ خُدا جُور كُو كِه پِيشِ
 رُويِ مَوِ رَفْتِه مَوِ رِه هِدَايْتِ كُنِه، چُونِ مَوِ نَمُوفَاْمِي دَ سِرِ اَمَزِي مُوسِي كِه مَوِ رِه اَز
 سِرْزَمِيْنِ مِصْرِ بُرُو اُورْدِ، چِي اَمْدِه. ^{۲۴} 'اَوخْتِه مَ اَزْوَا كُفْتُمْ، 'هَر كَسِي كِه چِيَزِي طِلَايِي
 دَشْتِه بَشِه، اُو رِه بُر كَدِه دَزْمِه بِيْرِه. ' وِ اَوْنَا طِلَا رِه دَزْمِه دَدِ وِ مَ اُو رِه دَ اَتَشِ اَنْدَخْتُمْ وِ
 اِيْنِي گُوسَلِه بُر شُد. ^{۲۵} "مُوسِي دِيْد كِه مَرْدُمِ اَز چَتِه بُر شُدِه رِيِي يِه، چُونِ هَارُونِ اَوْنَا رِه
 سِر اِيْلِه اِيشْتُد وِ مَوْعِ دَدُد كِه دَ پِيشِ دُشْمَنَايِ خُو رَسُوا شُنِه. ^{۲۶} پَسِ مُوسِي دَ دَرِگِه
 خِيْمِه گَاهِ اِيْسْتِه شُد وِ دَ صَدَايِ بِلَنْدِ چِيَعِ زَدِه كُفْت: "كَسِي كِه طَرْفِدَارِ خُداوَنْدِ اَسْتِه، پِيشِ
 اَزْمِه بِيِيه!" وِ تَمَامِ بَنِي لَاوِي دَ دِيرِ اَزُو جَمِ شُد. ^{۲۷} وِ مُوسِي دَزْوَا كُفْت: "خُداوَنْدِ، خُدايِ
 اِسْرَائِيْلِ مُوگِه كِه 'شَمَشِيْرِ دَ كَمَرِ خُو بَسْتِه كُنِيْدِ وِ اَزِي سُونِ خِيْمِه گَاهِ تَا اُو سُونِ خِيْمِه گَاهِ
 بُوْرِيْدِ وِ هَر نَفْرِ شُمُو بَرَارِ وِ دُوسْتِ وِ هَمْسَايِه خُو رِه بُكُشِيْدِ. ^{۲۸} "پَسِ بَنِي لَاوِي اَز كُفْتِه
 مُوسِي اِطَاعَتِ كَدِ وِ دَمَزُو رُوزِ تَقْرِيْبًا سِه هَزَارِ نَفْرِ اَز قَوْمِ كُشْتِه شُد. ^{۲۹} بَعْدِ اَزُو مُوسِي دَ
 لَاوِيَا كُفْت: "اِمْرُوزِ شُمُو خُودِ رِه دَ خُداوَنْدِ وَقْفِ كَدِيْدِ، چُونِ حَتِي دَ خِلَافِ بَاچِه وِ بَرَارِ خُو
 بَالِه شُدِيْدِ. اَمَزِي خَاطِرِ اِمْرُوزِ شُمُو صَاحِبِ بَرَكْتِ مَوْشِيْدِ. ^{۳۰} "رُوزِ دِيْگِه شَيِ مُوسِي دَ قَوْمِ
 كُفْت: "شُمُو كُنَاهِ كُتِه كَدِيْدِ. اَلِي مَ سِرْبَلِه دَ حُضُورِ خُداوَنْدِ مَوْرُمِ؛ شَايِدِ بَتْنَمِ بَلْدِه كُنَاهِ
 شُمُو كِفَارِه كُنْم. ^{۳۱} "پَسِ مُوسِي دَ حُضُورِ خُداوَنْدِ رَفْتِ وِ كُفْت: "اَه خُداوَنْدَا، اِي مَرْدُمِ
 كُنَاهِ بَسِيَارِ كُتِه كَدِه، چُونِ اَوْنَا بَلْدِه خُوِيگِ خُدايِ طِلَايِي جُور كَدِه. ^{۳۲} وِ اَلِي مَ دَ پِيشِ
 اَز تُو عُدْرُو-وِ زَارِي مُونْمِ كِه كُنَاهِ اَزْوَا رِه بُبُخْشِي وِ اَكِه نَمُوبُخْشِي، نَامِ اَز مَرِه اَز كِتَابِ خُو

گُل کُو. ” ۳۳ پس خُداوند دَ مُوسَى کُفَت: ”کسی که دَز مه گُناه کده، نامِ اَزو ره از کِتَاب خُو گُل مُونم. ” ۳۴ آلی بورُو، قَوم ره دَ امزُو جای که کُفته بُودُم راهنمای کُو و ملایکه مه پیشلون تُو موره. لیکن دَ روزی که ما بازخاست مُونم، ما اونا ره بخاطرِ خطای ازوا جَزا میدم. ” ۳۵ پس خُداوند قَومِ اِسرائیل ره دَ بلا گِرِفَتار کد، چراکه اونا بلده خُو گوسله جور کدد، یعنی امو گوسله ره که هارون شکل ددد.

تِیاری بلده کوچ کدو از کوه سِینا

۳۳ بعد اَزو خُداوند دَ مُوسَى کُفَت: ”از اینجی کوچ کده بورُو و ای قَوم ره که از سرزمینِ مِصر بُرو اُوردی، طرفِ امزُو سرزمی هِدایت کُو که دَ اِبْرَاهیم، اِسحاق و یَعقُوب قَسَم خورده کُفتم که ’اُو ره دَ اولاده شُمو موبخشم. ’ ۲ ما یگ ملایکه ره پیشلون تُو ری مُونم تاکه کنعانیا، اَموریا، حِتیا، فِرِیزیا، حِویا و یبوسیا ره ازونجی بُر کنه. ۳ شُمو دَمزُو سرزمی که از شی شِیر و عَسَل جاری آسته بورید. لیکن ما قد شُمو نَمورم، چُون شُمو یگ قَومِ سرکش اَسْتید و اِمکان دَره که شُمو ره دَ بَینِ راه نابود کنم. ” ۴ وختیکه مردُم ای تورای بد ره شنید، اونا ماتم گِرِفَت و هیچ کس گوش-و-گانه خُو ره دَ جان خُو نکد، ۵ چُون خُداوند پیشتر دَ مُوسَى کُفَتد: ”دَ بَنی اِسرائیل بُگی که ’شُمو یگ قَومِ سرکش اَسْتید؛ اگه یگ لحظه ام دَ بَینِ شُمو بییم، امو وخت شُمو ره نابود مُونم. ’ آلی گوش-و-گانه خُو ره از جان خُو بُر کُنید تا بُفامم که قد شُمو چی کار کنم. ” ۶ پس بَنی اِسرائیل وختیکه از کوه

حوريب ربي شد، گوش-و-گانه خو ره از جان خو بر کد. ^۷ دمزو غيت موسی یگ خیمه ره میگرفت و او ره د برو دورتر از خیمه گاه میزد. او امو خیمه ره خیمه ملاقات نام ایشند و هر کسی که میخواست قد خداوند راز-و-نیاز کنه د برون خیمه گاه د جایی که خیمه ملاقات بود، مورفت. ^۸ وختیکه موسی طرف خیمه ملاقات برو مورفت، تمام مردم باله شده د دان خیمه خو ایسته موشد و از پشت موسی توخ موكد تا وختیکه موسی داخل خیمه موشد. ^۹ و امی که موسی د خیمه داخل موشد، ستون آور تاه آمده د دان خیمه ایسته موشد و خداوند قد موسی توره موگفت. ^{۱۰} وختی مردم ستون آور ره د دان خیمه ملاقات ایسته میدید، پگ شی باله موشد و هر کس د دان خیمه خو سجده موكد. ^{۱۱} اوخته خداوند قد موسی روی د روی توره موگفت، مثل که یگ آدم قد دوست خو گپ میزنه. بعد ازو موسی پس د خیمه گاه میمد و له دستیار جوان شی یوشع باچه نون، از منه خیمه بر نموشد.

موسی د حضور جلال خدا

^{۱۲} موسی د خداوند گُفت: "اینه، تو دز مه موگی که 'ای قوم ره ببر.' مگم مره نگفتی که کی ره قد ازمه ربي موکنی. علاوه ازی، تو دز مه گُفتی که مره د نام مینخشی و نظر لطف تو د بله مه آسته. ^{۱۳} پس آلی اگه نظر لطف تو د بله مه آسته، راه-و-طریق خو ره دز مه یاد بدی تاکه تو ره بنخشم. دمزی رقم نظر لطف تو د بله مه قرار میگیره. ای ام د یاد

تُو بَشَه که ای مردُم قومِ خود تُو یَه. ”^{۱۴} اوخته خُداوند دَ مُوسا گُفت: ”حُضُور مه قد تُو آسته و ما خاطر تُو ره جَم مُونُم. ”^{۱۵} و مُوسا بسم دَ خُداوند عرض کد: ”اگه حُضُور تُو قد مو نَبشه، مو ره از اینجی هیچ نَبَر. ”^{۱۶} پس چطور فامیده شنه که نظر لُطف تُو دَ بِلَه خود مه و ای قوم تُو آسته؟ آیا امزی فامیده نَموشه که تُو قد ازمو بوری و ما و قوم تُو، از پگِ قومای که دَ رُوی زمی آسته، فرق دَشته بَشی؟

^{۱۷} و خُداوند دَ مُوسا گُفت: ”امی کار ره ام بلده از تُو مُونُم، چراکه ما از تُو راضی آستُم و تُو ره خُوب مینَخشُم. ”^{۱۸} اوخته مُوسا گُفت: ”آی خُداوند، مَره بیل که بزرگی-و-جلال تُو ره بِنگرم. ”^{۱۹} پس خُداوند گُفت: ”ما تمام خُوبی خُو ره از پیش رُوی تُو تیر مُونُم و نام خُو یعنی «خُداوند» ره دَز تُو اعلان مُونُم. ما دَ بِلَه کسی رَحَم مُونُم که دَزُو رَحیم آستُم و دَ کسی دِلسوزی مُونُم که دَزُو دِلسوز آستُم. ”^{۲۰} او ادامه دده گُفت: ”مگم تُو نَمیتنی رُوی مَره بِنگری، چُون هیچ انسان نَمیتنه که مَره بِنگره و زنده بُمَنه. ”^{۲۱} بعد ازُو خُداوند گُفت: ”اینه، دَ نزدیکِ ازمه یگ جای آسته؛ دَ بِلَه امزُو سنگِ کُته ایسته شو. ”^{۲۲} وختیکه بزرگی-و-جلال مه از پالوی تُو تیر موشه، تُو ره دَ سُلَاحِ سنگِ کُته میلم و قد اَلِغِه خُو پُوت مُونُم تا وختیکه ازونجی تیر شُنم. ”^{۲۳} مگم دِست خُو ره باله مُونُم تاکه پُشت مَره بِنگری؛ لیکن رُوی مه دیده نَموشه. ”

بعد از او خداوند د موسیٰ گفت: ^۱ ”دو لوح سنگی مثل لوح های اولنه بلده خو تراش کو و ما د بله ازوا کلمه های ره نوشته مونم که د بله لوح های اولنه نوشته بود و تو اونا ره میده کدی. ^۲ صباح گاه خود ره تیار کده د بله کوه سینا باله بیه و د شیخی کوه د حضور ازمه حاضر شو. ^۳ هیچ کس قد از تو باله نیه و هیچ کس ام د تمام کوه دیده نشنه و گله و رمه ام دزی کوه نچره. ^۴ ” پس موسیٰ دو لوح سنگی رقم لوح های اولنه تراش کد و صباح گاه باله شده د بله کوه سینا رفت، امو رقم که خداوند دزو امر کده بود. او امو دو لوح سنگی ره د دست خو گرفته قد خو برد. ^۵ و خداوند د اور نازل شده قد ازو د اونجی ایسته شد و نام خو ره «خداوند» گفت. ^۶ خداوند از پیش روی موسیٰ تیر شده اعلان کد: ”خداوند! خداوند، خدای رحیم و پرفیض آسته، دیر خشم-و-قار، مگم پر از محبت و وفادار. ^۷ نگاه کننده رحمت بلده هزارها و بخشش کننده گناهها، شرارت ها و خطاها، لیکن مجرم ره هرگز بے جزا نمیله و بخاطر گناه آته گو از اولادا و از بچکیچای اولادا، تا پشت سیوم و چارم انتقام میگیره. ^۸ ” اوخته موسیٰ فوری روی د خاک افتد و سجده کده ^۹ گفت: ”خداوندا، اگه واقعاً نظر لطف تو د بله مه آسته، ما عذر مونم که تو ام قد ازمو بوری، چون ای قوم یگ قوم سرکش آسته. یا مولا، باز ام د پیش تو عذر-و-زاری مونم که گناهها و خطاهای ازمو ره ببخش و مو ره بحیث مال خو قبول کو. ”

خُدا قد بنی اسرائیل عهد و قول خُو ره تازه مونه

^{۱۰} و خُداوند گُفت: ”اینه، ما یگ عهد بسته مُونم. ما دَ پیشِ رُوی پگِ قَوْمِ تُو کارای عجیب ره انجام میدم که تا آلی ره دَ هیچ جای و دَ بینِ هیچِ مِلَّتِ دُنیا دیده نشده بشه. و تمامِ قَوْمِ که تُو دَ بینِ ازوا اَستی مینگره که خُداوند چی کارای ترسناک ره دَ پیشِ شُمو انجام میدیه. ^{۱۱} از احکامی که امروز ما دَز تُو اَمْرِ مُونم، اطاعت کُو. اینه، ما آموریا، کنعانیا، حِتیّا، فرِزبا، حویّا و یبوسیا ره از پیشِ رُوی تُو بُرِ مُونم. ^{۱۲} احتیاط کُو، دَ امزُو سرزمی که موری قد مردُمِ امزُو سرزمی عهد بسته نَکُو؛ نَشْنه که اونا دَ بینِ قَوْمِ تُو دام جور شنه. ^{۱۳} بلکه شُمو قربانگاه های ازوا ره چپه کده ستون های پرستشی ازوا ره میده کُنید و بُت های اَشیره ره خراب کُنید. ^{۱۴} بَغیرِ ازمه خُدایِ دیگه ره پرستش نَکُو، چراکه ما خُداوند اَسْتُم و نامِ ازمه «خُدایِ غیور» اَسته. ^{۱۵} فِکْرِ خُو ره بَگیر که قد مردُمِ امزُو سرزمی عهد بسته نَکنی، چراکه اونا از رُوی شَهوتِ دَ خُدایونِ خُو عِبادتِ مونه و دَ بُت های خُو قربانی مونه و از تُو دعوتِ مونه که قد ازوا یگجای شنی و دَ خوردونِ قربانی ازوا شریگ شنی. ^{۱۶} بعد از تُو دُخترونِ ازوا ره دَ باچه های خُو میگیری و دُخترونِ ازوا که دَ پشتِ خُدایونِ خُو موره، اونا باچه های تُو ره ام گمراه کده دَ بُتِ پرستی هِدایتِ مونه. ^{۱۷} بُت های ریختنده شده ره بلده خُو خُدایو جور نَکُو. ^{۱۸} عیدِ فطیر ره نگاه کُنید و مَدَتِ هفت روز نانِ فطیر بَخورید، اَمو رقم که دَز شُمو اَمْرِ کدیم. ای ره دَ وختِ مَعینِ دَ ماهِ اَیبِ پوره کُنید، چراکه شُمو دَ ماهِ اَیبِ از مِصر بُرِ شُدید. ^{۱۹} تمامِ اوّلباری های نَر از مه

مُوشه: اُولبَارِي هَاي نَرِ حَيَوَانَاتِ شُمُو ام، چي از گِلِه گاو بَشِه، چي از رَمِه گوسپو.
٢٠ لِيكِن دَ عَوَضِ اُولبَارِي خَرِ خُو بَايِد يِگ بَارِه فِدِيه بَدِيد و اگِه فِدِيه نَمِيدِيد بَايِد گَرْدُون
شي رِه مِيدِه كُنِيد. بَلَدِه تَمَامِ بَاچِه هَاي اُولبَارِي خُو بَايِد فِدِيه بَدِيد. هِيچ كَس دِسْتِ خَالِي دَ
حُضُورِ اَزْمِه حَاضِرِ نَشْنِه.

٢١ شَش رُوز بَايِد كَار كُنِي و دَ رُوزِ هَفْتَمِ بَايِد آرَامِ بِيگِيرِي؛ حَتِي دَ فَصَلِ قَلْبِه كَدُو و دِرُو
كَدُو بَايِد رُوزِ آرَامِ رِه نِيگَاه كُنِي. ٢٢ عِيدِ هَفْتِه هَا رِه بَرگَزَارِ كُنِيد، يِعْنِي عِيدِ نَوْبَرِ حَاصِلَاتِ
رِه اَز حَاصِلِ گَنْدَمِ. اَمچَنانِ عِيدِ جَمِ آوَرِي رِه دَ آخِرِ فَصَلِ دِرُو، هَر سَالِ نِيگَاه كُنِيد. ٢٣ سَالِ
سِيَه دَفْعِه پِگِ مَرْدَا-و-بَاچِه هَاي شُمُو دَ حُضُورِ مَوْلَا، خُداوند-خُدَايِ إِسْرَائِيلِ، حَاضِرِ شْنِه.
٢٤ مَا دِيگِه قَوْمِ هَا رِه اَز پِيَشِ رُويِ شُمُو دُتَلجِي مُونَمِ و سَرْحَدِ شُمُو رِه پَرَاخِ مُونَمِ و وختِيكِه
شُمُو هَر سَالِ سِيَه دَفْعِه دَ حُضُورِ خُداوند، خُدَايِ خُو حَاضِرِ مَوْشِيد، هِيچ كَس دَ قَصْدِ
گَرِفْتُونِ زَمِينِ شُمُو نَمِيِه.

٢٥ خُونِ قُرْبَانِي رِه قَدِ نَانِ خَمِيرِ مَيِه تُو دَزِ مِه تَقْدِيمِ نَكُنِيد و گوشتِ قُرْبَانِي عِيدِ پَصْحِ تَا
صُبْحِ بَاقِي نَمَنِه. ٢٦ بَهْتَرِينِ نَوْبَرِ حَاصِلَاتِ زَمِينِ خُو رِه دَ خَانِه خُداوند، خُدَايِ خُو بِيرِيد.
بُرْغَلِه رِه دَ شِيرِ آبِه شي پُختِه نَكُنِيد.

٢٧ بَعْدِ اَزُو خُداوند دَ مُوسَى كُفْت: "إِي تَوْرِه هَا رِه نَوِشْتِه كُو، چُون دَ مُطَابِقِ اَمزِي تَوْرِه هَا
مَا قَد تُو و قَوْمِ إِسْرَائِيلِ عَهْدِ بَسْتِه كَدِيم." ٢٨ مُوسَى چَلِ شَاوِ و چَلِ رُوزِ اُونجِي دَ پِيَشِ

خُداوند بُود؛ اُو نه نان خورد و نه اُو وُچی کد. اُو تورای عهد، یعنی ده حُکم ره دَ بِلِه لَوَح های سنگی نوشته کد.

نُورانی شُدون چِهَرِه مُوسیٰ

^{۲۹} وختیکه مُوسیٰ از کوه سِینا تاه میمد و دُو لَوَحِ سنگی ام دَ دِست شی بُود، پوستِ رُوی شی دَ سَبَبِ توره گفتو قد خُداوند نُورانی شُدَد (جَلَجَل مُوکد)؛ مگم خودِ مُوسیٰ از نُورانی شُدون جَلَجَل کدونِ رُوی خُو خبر نَدَشت. ^{۳۰} وختی هارون و بنی اسرائیل مُوسیٰ ره دید که رُوی شی نُورانی شُدِه (جَلَجَل مُونه)، اونا ترس خورد که دَزُو نزدیک شُنه. ^{۳۱} مگم مُوسیٰ اونا ره کُوی کد و هارون و تمام رهبرای قوم دَ پیشِ ازُو آمد و اُو قد ازوا توره گفت.

^{۳۲} بعد ازُو تمام بنی اسرائیل نزدیک شی آمد و اُو تمام احکامِ ره که خُداوند دَ بِلِه کوه سِینا دَزُو گُفتُد، دَزوا نقل کد. ^{۳۳} وختیکه مُوسیٰ توره خُو ره قد ازوا تامو کد، اُو دَ رُوی خُو رُوی بَند کش کد. ^{۳۴} مگم زمانیکه مُوسیٰ بلده توره گفتو دَ حُضُورِ خُداوند مورفت، اُو رُوی بَند خُو ره از رُوی خُو پس مُوکد، تا وختیکه از خیمه بُر مُوشُد. و غیتیکه اُو از خیمه بُر مُوشُد، امو چیزی که دَزشی امر شُدِه بُود، اُو ره دَ بنی اسرائیل نقل مُوکد، ^{۳۵} و بنی اسرائیل رُوی مُوسیٰ ره میدید که پوستِ چِهَرِه شی نُورانی شُدِه. پس مُوسیٰ تا زمانِ دُوباره رفتون خُو دَ حُضُورِ خُداوند، رُوی بَند ره بسم دَ رُوی خُو کش مُوکد.

۳۵ 'موسیٰ تمامِ جماعتِ بنی اسرائیل ره جم کده، دزوا گُفت: "اینی توره های آسته که خُداوند امر کده تا شُمو اونا ره اجرا کُنید:

۲' شش روز میتنید کار کُنید و روزِ هفتمِ بلده شُمو یگ روزِ مُقدَّس بشه، یگ روز، کاملاً بلده آرام و دمرسی کدو و تقدیم د خُداوند. هر کسی که دزوا روز کار کُنه، باید کُشته شُنه. ۳' د روزِ آرام د تمام خانه‌های شُمو آتش نباید روشو شُنه."

هدیه ها بلده جایگاهِ مُقدَّس

۴' موسیٰ د تمام جماعتِ بنی اسرائیل گُفت: "اینی توره آسته که خُداوند دز مه امر کده: ۵' از بین قوم خُو هدیه بلده خُداوند بگیری. کسای که از تی دل و د رضایت خُو هدیه بدیه، میتنه که ازی چیزا بیره: طلا، نُقره و برونز؛ ۶' چوغ لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رنگ و کتان نَرم و موی بُز؛ ۷' پوستِ سُرخ شُده قُوج و پوستِ نَرم-و-قیمتی، چپو درختِ اکاسی، ۸' روغونِ زیتون بلده چراغا، موادِ خوشبوی بلده روغونِ مَسح و بلده بُخورِ خوشبوی، ۹' سنگای عقیق و دیگه سنگای قیمتی بلده ایفود و سینه بندِ پیشوای بزرگ."

أسباب لازم بَلَدِه جایگاهِ مُقَدَّس

تمام آدمای لایق و دانادل از بین شُمو بییه و هر چیزی ره که خُداوند امر کده جور کنه:
جایگاهِ مُقَدَّس ره دَ شُمُولِ خَیمِه شی و پوش شی، چنگک ها و چپو های چارتراش شی،
پُشت‌بندا، سُنون ها و پایه های شی؛^{۱۲} صندوقِ شهادت و دِستک‌چیو های شی، جای
کِفاره یعنی سرپوشِ صندوق و پرده که مُقَدَّس‌ترین جای ره پُوت مونه؛^{۱۳} میز و دِستک‌چیو
ها و پگِ ظرفای شی و نانِ حُضورِ خُداوند؛^{۱۴} چراغدان بَلَدِه روشنی دَ شُمُولِ چراغا و
روغو و دیگه أسباب شی؛^{۱۵} قُربانگاهِ بُخورِ خوشبُوی و دِستک‌چیو های ازو، روغونِ مَسح
و بُخورِ خوشبُوی؛ پرده درگِه جایگاه؛^{۱۶} قُربانگاهِ قُربانی سوختنی و اُجاقِ برونزی ازو،
دِستک‌چیوها و تمامِ أسباب شی؛ حوض و پایه شی،^{۱۷} پرده های چاردیوالی حولی، سُنون
ها و پایه های ازوا و پرده درگِه حولی؛^{۱۸} میخ های جایگاه و میخ های چاردیوالی و
ریسپونای ازوا؛^{۱۹} کالا های بافته شده که بَلَدِه خدمت کدو دَ جایگاهِ مُقَدَّس پوشیده
مُوشه، یعنی کالا های مُقَدَّس هارون پیشوا و کالا های باچه های شی که اونا بَلَدِه خدمتِ
پیشوایی مُپوشه.

هدیه های مردُم و کارای اُستاد ها

بعد ازو تمامِ جماعتِ بنی اسرائیل از حُضورِ مُوسی رفت.^{۲۱} هر کس که دَ دل شی شور-

و-شوق پیدا شد و روح و روان شی او ره حرکت دد، او آمده بلده خدوند هدیه آورد و امو هدیه ها بلده جور کدون خیمه ملاقات و اسباب شی و امچنان بلده کالاهای مقدس استعمال شد. ^{۲۲} پس خاتونو و مردکو آمده از تی دل خو د رضایت خو حلقه های بینی، گوشواره ها، انگشتری ها، گردو بندها و دیگه چیزای طلائی خو ره آورد و د عنوان هدیه د خدوند تقدیم کد. ^{۲۳} و هر کسی که صاحب رخت لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رنگ و کتان و موی بز و پوست سُرخ شده قوچ و پوست نَرم-و-قیمتی بود، اونا ره آورد. ^{۲۴} و ام تمام کسای که هدیه نُقره و برونز آورد، او ره د خدوند تقدیم کد. و د پیش هر کس که چیو اکاسی پیدا شد، او ره بلده خدمت د خیمه آورد. ^{۲۵} پگ خاتونوی لایق و دنادل قد دستای خو پاشم میریشت و چوغ ریشته شده لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رنگ و کتان نَرم میورد. ^{۲۶} امچنان پگ خاتونوی که شوق و لیاقت دشت، موی بز میریشت. ^{۲۷} رهبرای قوم سنگای عقیق و دیگه سنگای قیمتی ره بلده ایفود و سینه بند آورد. ^{۲۸} اونا مواد خوشبوی و روغون زیتون بلده روشنی و بلده روغون مسح و بخور خوشبوی ام آورد. ^{۲۹} خلاصه، پگ مردکو و خاتونوی قوم اسرائیل که دل ازوا اونا ره تشویق کد، بلده تمام کارای که خدوند د موسی امر کدد، اونا د رضایت و خوشی دل خو بلده خدوند هدیه ها آورد.

استاد ها بلده کار جایگاه مقدس

^{۳۰} پس موسی د بنی اسرائیل گفت: ”اینه، خدوند بصلییل باچه اوری نوسه حور ره که از

طایفه یهودا آسته، اِنْتِخاب کده دَ نام کوی کد^{۳۱} و اُو ره از روح اِلْهِي پُر کده دَزُو حِکْمَت و عقل و دانایی و مهارت بلده هر کار هُنری دَد،^{۳۲} تاکه دَ طِلاَسازی، نُقره سازی و دَ کارای برونز قابل و ماهر بَشه.^{۳۳} اُو امچنان دَ کار سنگ تراشی، جواهر سازی، نجاری و حجاری و دَ رقم رقم کارای هُنری اُستایه.^{۳۴} خُداوند دَزُو و دَ اهلویاب باچه اَخِسامک از طایفه دان، اِستعدادِ تعلیم دَدون هُنر ره دَ دیگر و ام بخشید.^{۳۵} خُداوند دِلِ ازوا ره پُر از حِکْمَت کده تا اونا دَ هر رقم کارا مهارت دَشته بَشه، یعنی دَ نَقاشی، دِست دوزی و گلدوزی قد چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و دَ بافتون کتان نَرم و میده بافت؛ و ام تا توانایی جور کدون هر چیز ره دَشته بَشه.

۳۶ اِ بَصَلْئیل و اهلویاب و پگ اُستاد های که خُداوند دَزوا بلده جور کدون جایگاهِ مُقَدَّس اِستعداد و قابلیت دَده، خِدمت کنه و تمام کارا ره دَ مُطابِق اَمْرِ خُداوند انجام بَدیه.

شُرُوعِ کارِ جایگاهِ مُقَدَّس

^۲ پس مُوسى اِ بَصَلْئیل و اهلویاب و دِیگه آدمای قابل ره کوی کد، یعنی کسای ره که خُداوند بلده ازوا مهارت و دانایی دَده بُوَد و دَ دِلِ شی شور-و-شوق پیدا شُدَد که نزدیک اَمَدَه کار ره انجام بَدیه.^۳ اونا تمام هدیه های ره که بنی اسرائیل بلده خِدمت و جور کدون

جایگاهِ مُقَدَّسِ اُورده بُود، از دِسْتِ مُوسَى گِرِفْت و مُرْدَمِ هِر صَبَاح دَ رِضَايَتِ خُود خُو
 هِدِيه‌هَي دِيگِه دَ پِيشِ اَزُو اُورده رِي بُود. ^۴ پَس تَمَامِ اُسْتادِ هَي كِه مَشْغُولِ كَارِ جَايگَاهِ
 مُقَدَّسِ بُود، از سِرِ كَارايِ خُو دَ دِيَرِ مُوسَى اَمَد ^۵ و دَزُو كُفْت: ”مُرْدَمِ بَلَدِه اِنجَامِ دَدُونِ
 كَارِي كِه خُداوندِ اَمَرِ كَدِه، از ضَرْوَرَتِ كَدِه كَلُو مَوادِ مِيَرِه. “ ^۶ اُوخْتِه مُوسَى حُكْمِ دَدِ و اِي
 حُكْمِ دَ تَمَامِ خَيْمِه‌گَاهِ اِعلانِ شُد كِه مُوگُفْت: ”مُرْدَكُو و خَاتُونُو بَلَدِه هِدِيه‌هَي جَايگَاهِ
 مُقَدَّسِ دِيگِه هِيچِ كَارِ نَكْنِه. “ پَس قَوْمِ از اُورْدُونِ هِدِيه هَا قُوي شُد، ^۷ چِرَاكِه هِدِيه‌هَي
 مَوْجُودِ بَلَدِه جُورِ كَدُونِ جَايگَاهِ كِفَايَتِ مُوكَدِ و از حَدِّ اَمِ كَلُو بُود.

تَرْتِيْبِ كَارِ

^۸ تَمَامِ اَدْمَايِ مَاهِرِ و دانا كِه دَ كَارِ مَشْغُولِ بُود، بَلَدِه جَايگَاهِ دَه دانه پَرْدِه كَتانِ نَرَمِ و مِيَدِه
 بَا فْتِ رِه قَدِ چُوعِ هَي لاجُورْدِي، اَرغَوَانِي و سُرْخِ رَنگِ جُورِ كَدِ و دَ رُويِ پَگِ شِي عَكْسِ
 كِرُوبِي هَا دَ و سَبِيْلِه دِسْتِ دُوزِ لايِقِ گُلْدُوزِي شُد. ^۹ دِرَازيِ هِر پَرْدِه پِيَسْتِ و هَشْتِ تُوغِي و بَرِ
 شِي چَارِ تُوغِي بُود و تَمَامِ پَرْدِه هَا يِگِ اِنْدازِه بُود. ^{۱۰} اُونَا پَنجِ پَرْدِه رِه قَدِ يِگْدِيگِه شِي
 كُوكِ كَدِه يِگِ پَرچِه جُورِ كَدِ و پَنجِ پَرْدِه دِيگِه رِه اَمِ قَدِ يِگْدِيگِه شِي كُوكِ كَدِه يِگِ پَرچِه
 دِيگِه. ^{۱۱} دَ لَبِ پَرْدِه اَخِرِ پَنجِ پَرْدِه اَوَّلِ اُونَا بَتُونِي هَا از تَارِ لاجُورْدِي رَنگِ دُوخْتِ و دَ پَنجِ
 پَرْدِه دُومِ اَمِ رَقْمِ كَدِ. ^{۱۲} بَعْدِ اَزُو اُونَا پَنجَاهِ دانه بَتُونِي دَ لَبِ يِگِ تَخْتِه و پَنجَاهِ دانه
 بَتُونِي دَ لَبِ دِيگِه تَخْتِه جُورِ كَدِ، پَنجَاهِ پَنجَاهِ بَتُونِي كِه رُويِ دَ رُويِ يِگْدِيگِه بُود. ^{۱۳} اُونَا

امچنان پنجاه چنگکِ طَلایی تیار کد و دَ وسیله ازوا پَنج پرده اول ره قد پَنج پرده دوّم
وَصَل کد و پرده های جایگاهِ مثلِ یگ پرچه جور شُد.

^{۱۴} بعد ازو اونا چند پرده از موی بَز بافت تا یگ خیمه دَ بِلَه جایگاهِ مُقَدَّس بشه. جُمَلَه
پرده ها یازده بُود. ^{۱۵} درازی هر پرده سی توغی و بر شی چار توغی بُود؛ امو یازده پرده
یگ اندازه بُود. ^{۱۶} اونا پَنج پرده ره دَ یگدیگه شی کوک کده یگ پرچه جور کد و شَش
پرده دیگه ره ام یگ پرچه دیگه. ^{۱۷} بعد ازو اونا پنجاه بُتونی دَ لبِ پرده آخرِ یگ پرچه و
پنجاه بُتونی دَ لبِ پرده آخرِ پرچه دیگه جور کد. ^{۱۸} اونا بلده یگجای کدونِ خیمه پنجاه
چنگکِ برونزی ام جور کد تاکه خیمه یگ پرچه بشه. ^{۱۹} بعد ازو اونا بلده خیمه از پوستِ
سُرخ شُدِه قُوچ یگ پوش جور کد و دَ بِلَه ازو یگ پوشِ دیگه از پوستِ نَرم-و-قِیمَتی.

^{۲۰} بعد ازو اونا چیو های چارتراش ره از درختِ اکاسی بلده دیوالای جایگاه جور کد و اونا
ره شیخکی ایسته کد. ^{۲۱} درازی هر چیو چارتراش ده توغی و بر شی یگ و نیم توغی بُود.
^{۲۲} هر چیو چارتراش دُو دانه زبونکِ دَشت که دَ چیو چارتراشِ پالوی خُو جُفت موشُد. و
اونا تمام چیو های چارتراشِ جایگاه ره دَ امزی طریقه تیار کد. ^{۲۳} اونا امزو چیو های
چارتراش بیست دانه شی ره بلده طرفِ جنوبِ جایگاه جور کد ^{۲۴} و بلده تینه حصّه امزو
بیست چیو چارتراش چل پایه نُقرهیی ام تیار کد؛ دَ زیر هر چیو چارتراش دُو پایه بلده امزو
دُو زبونکِ بُود و دُو پایه دَ زیر چیو چارتراشِ پالوی شی بلده دُو زبونکِ ازو. ^{۲۵} بلده طرفِ

دوم جایگاه، یعنی طرف شمال شی، اونا بیست چپو چارتراش جور کد ^{۲۶} قد چل پایه نُقرهیی، یعنی دو پایه دَ زیرِ یگ چپو چارتراش و دو پایه دَ زیرِ چپو چارتراشی که دَ پالوی شی بُود. ^{۲۷} بلده پُشتِ جایگاه، طرفِ غَربِ اونا شَش چپو چارتراش جور کد. ^{۲۸} اونا امچنان دو چپو چارتراش بلده هر کُنچ پَسنه حِصّه جایگاه جور کد. ^{۲۹} امی دو چپو چارتراش کُنچ از زیر تا باله دَ یگدیگه خُو چسپیده بُود و دَ مَنه یگ حلقه سخت شُدُد. دو چپو کُنچ دیگه ام دَ امزی رقم جور شُدُد. ^{۳۰} پس دَ او طرف هشت چپو چارتراش قد شونزده پایه نُقرهیی بُود: دو پایه دَ تی هر چپو چارتراش.

^{۳۱} علاوه ازی اونا پُشتبند ها ره از چپو درختِ اکاسی تیار کد، یعنی پنج پُشتبند بلده چپو های چارتراشِ یگ طرفِ جایگاه، ^{۳۲} و پنج پُشتبند بلده چپو های چارتراشِ دیگه طرفِ جایگاه و پنج پُشتبند بلده چپو های چارتراش که طرفِ غَربِ دَ پَسنه حِصّه جایگاه یه. ^{۳۳} پُشتبندی که دَ غولِ چپو های چارتراش بُود، از سر تا آخِرِ دیوالِ خیمه تیر شُدُد. ^{۳۴} بعد ازو اونا پگِ چپو های چارتراش ره قد رُو کَشِ طَلایی پوشند و بلده محکم گِرِفتونِ پُشتبند ها اونا حلقه های طَلایی جور کد و پُشتبند ها ره ام قد رُو کَشِ طَلایی پوشند.

^{۳۵} اونا پرده داخلِ خیمه ره از کتانِ نرم و میده بافت قد چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ جور کد و عکسِ کِروبی ها ره دَ وسیله دستدوزِ لایق دَ رُو پرده گلدوزی کد. ^{۳۶} بعد ازو اونا چار ستون از چپو اکاسی بلده امزو پرده جور کد و اونا ره قد رُو کَشِ

طِلايِي پوشنده بَلدِه شی چنگک های طِلايِي و چار پایِه نُقرهیی تیار کد. ^{۳۷} اوخته یگ پرده بَلدِه دَرَوَزه خیمه از چُوغ های لاجوردی، آرغوانی و سُرخ رَنگ و از کتانِ نَرَم و مَیدِه بافت دَ و سِیلِه یگ گُلدوزِ لایق جور کد. ^{۳۸} و بَلدِه امزی پرده اونا پَنج سَتون ره قد چَنگک های شی جور کد و سِرِ سَتون‌ها و تِیرِ سِرِ سَتون‌ها ره قد رُوی کَشِ طِلايِي پوشند و پَنج پایِه شی ره ام از برونز تیار کد.

جور کدونِ صندوق

^{۳۷} بعد ازو بَصَلئیل صندوق ره از چپوِ آکاسی جور کد که درازی شی دُو و نیم توغی، بَر شی یگ و نیم توغی و بِلندی شی ام یگ و نیم توغی بود. ^۲ مَنه شی و برون شی ره قد رُوی کَشِ طِلايِي خالص پوشند و دَ گرداگرد شی یگ چُفتی طِلايِي جور کد. ^۳ او چار حلقه طِلايِي تیار کده اونا ره دَ چار پایِه صندوق سخت کد، یعنی دُو حلقه دَ یگ طرف شی و دُو حلقه دَ دیگه طرف شی. ^۴ بعد ازو دُو دِستک چپوِ دراز از درختِ آکاسی جور کد و اونا ره قد رُوی کَشِ طِلايِي پوشند ^۵ و امو دِستک چپوها ره دَ مَنه حلقه ها دَ دُو بَغَلِ صندوق تیر کد. اونا بَلدِه بُردونِ صندوق بود. ^۶ او «جای کِفاره» یعنی سرپوشِ صندوق ره از طِلايِي خالص جور کد که درازی شی دُو و نیم توغی و بَر شی یگ و نیم توغی بود. ^۷ اوخته او دُو مُجَسِمِه کِرُوبی ره دَ هر دُو سِرِ جای کِفاره از طِلايِي چکُش کاری شُدِه جور کد. ^۸ یگ کِرُوبی دَ یگ سِرِ جای کِفاره و دیگه شی دَ دیگه سِرِ جای کِفاره بود.

هر دوی شی ره قد جای کِفاره از یگ پرچه طَلّا جور کد. ^۹ بال های کِرُویا دَ بِلَه جای کِفاره واز شُدِه دَ بِلَه ازو سایه کُدد. رُوی های ازوا طرفِ یگدیگه و نظر های شی طرفِ جای کِفاره بُود.

جور کدونِ میزِ نانِ مُقدّس

^{۱۰} او میز ره ام از چپوِ آکاسی جور کد که درازی شی دُو توغی، بر شی یگ توغی و بلندی شی یگ و نیم توغی بُود. ^{۱۱} او میز ره قد طَلّای خالص پوشند و دَ گرداگرد شی یگ چُفتی طَلّایی جور کد. ^{۱۲} و یگ لَبکی دَ اندازه چار ناخو دَ گرد شی جور کده امو لَبکی طَلّایی ره باله تر از چُفتی دَ گرداگردِ میز گرفت. ^{۱۳} او چار حلقه طَلّایی بلده میز ریختند و حلقه ها ره دَ چار شینگِ میز، یعنی دَ پایه های شی سخت کد. ^{۱۴} حلقه ها نزدیکِ لَبکی بُود و مثلِ خانه بلده دِستک چپو های دراز دَ وختِ بُردونِ میز استعمال موشد. ^{۱۵} او دِستک چپو های دراز ره بلده بُردونِ میز از درختِ آکاسی جور کد و اونا ره قد رُوی کشِ طَلّایی پوشند. ^{۱۶} او امچنان ظرفای ره که دَ بِلَه میز ایشته موشد از طَلّای خالص جور کد، یعنی قاب ها و کاسه ها، و جام ها و پیله های ره که بلده ریختندونِ هدیه های وُچی کدنی استعمال موشد.

جور کدون چراغدان

^{۱۷} او چراغدان ره از طَلّای خالص و چکش کاری شده، جور کد. امو چراغدان، پایه و شاخه های شی، قد کاسه های گل، پُنْدُوق ها و بَلْگای گل پگ شی از یگ پرچه بود.

^{۱۸} از دُو بَغْلِ چراغدان شَش شاخه بُر شُدُد: سِه شاخه از یگ طرف شی و سِه شاخه از دیگه طرف شی. ^{۱۹} سِه کاسِه گلِ بادامی قد پُنْدُوق و بَلْگِ گلِ دَ شاخِه طرفِ راست و سِه کاسِه گلِ بادامی قد پُنْدُوق و بَلْگِ گلِ دَ شاخِه طرفِ چپ بود. امو شَش شاخه که از چراغدان بُر شُدُد عینِ چیز بود. ^{۲۰} و دَ خودِ پایه چراغدان چار کاسِه گلِ بادامی قد پُنْدُوق ها و بَلْگای گل شکل دده شُدُد. ^{۲۱} یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخِه اوّل که از دُو بَغْلِ چراغدان بُر شُدُد، یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخِه دوّم و یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخِه سوّم، یعنی دَ زیرِ هر شَش شاخِه که از چراغدان بُر شُدُد پُنْدُوق بود. ^{۲۲} شاخه ها و پُنْدُوق ها پگ شی از یگ پرچه طَلّای خالص و چکش کاری شده بود. ^{۲۳} بعد ازو هفت چراغ قد چراغ گُلْگَرک ها و پطنوس های شی از طَلّای خالص جور کد. ^{۲۴} او چراغدان و تمامِ اسباب شی ره از یگ وَزَنه طَلّای خالص جور کد.

جور کدون قُربانگاهِ بُخورِ خوشبوی

^{۲۵} بعد ازو قُربانگاهِ بُخور ره از چپو اکاسی دَ شکلِ چار کُنْج جور کد که یگ توغی

دِرازی، یگ توغی بر و دُو توغی بلندی دشت و شاخای شی قد خود شی از یگ چیو بُود.
 ۲۶ سر، چارطرف و شاخای شی ره قد طِلّای خالص پوشند و دَ گرداگرد شی یگ چُفتی
 طِلّایی جور کد. ۲۷ و دَ دُو طرفِ قُربانگاه دَ زیرِ چُفتی طِلّایی، دَ هر دُو گوشه شی دُو حلقه
 طِلّایی تیار کد که اونا جای بلده دِستک چیو های دِراز بُود و قد دِستک چیو ها که قد
 دِستک چیو ها قُربانگاه بُرده موشد. ۲۸ امو دِستک چیو های دِراز ره از دِرختِ اکاسی تیار
 کد و اونا ره قد رُوی کَشِ طِلّایی پوشند. ۲۹ بعد ازو روغونِ مُقدّسِ مَسَح و بُخورِ خالصِ
 خوشبوی ره دَ وسیله یگ عَطرساز جور کد.

جور کدونِ قُربانگاهِ بلده قُربانی های سوختنی

۳۸ اُو قُربانگاهِ قُربانی سوختنی ره از چیوِ اکاسی دَ شکلِ چارکُنج جور کد که پَنج
 توغی دِرازی شی، پَنج توغی بر شی و سه توغی بلندی شی بُود. ۱ اُو دَ چار کُنجِ ازو چار
 شاخ تیار کد که قُربانگاه و شاخای شی از یگ چیو جور شُد و تمامِ قُربانگاه ره قد
 رُوی کَشِ برونزی پوشند. ۲ بعد ازو تمامِ اَسبابِ قُربانگاه، یعنی سَطل ها، خاک اَنداز ها،
 کاسه ها، چَنگک ها و آتشدان ها ره از برونز جور کد. ۳ و بلده قُربانگاه یگ اُجاجِ برونزی
 ام تیار کد که تاهتر از لبِ قُربانگاه تا نیمِ بلندی شی جای-د-جای شُد. ۴ اُو چار حلقه
 برونزی ریختند که دَ چار کُنجِ اُجاجِ سخت شُد. اونا مِثلِ خانه بلده دِستک چیو های دِراز
 بُود. ۵ اُو دِستک چیوها ره از دِرختِ اکاسی جور کد و اونا ره قد رُوی کَشِ برونز پوشند ۶ و

امو دستک چپوها ره دَ مَنه حلقه های دُو بغلِ قُربانگاه تیر کد تاکه قد ازوا بُرده و اُورده شنه. خُلاصه، اُو قُربانگاه ره قد تَخته ها جور کد و مَنه شی خالی بُود.

^۸ بعد ازو حَوْض و پایه ها شی ره از برونز جور کد و امو برونز ره از آینه های برونزی خاتونوی که دَ دانِ درگه خَیمه مُلاقات خِدمت مُوکد، گِرفت.

جور کدونِ حَوْلِ جایگاهِ مُقَدَّس

^۹ بعد ازو چاردیوالی حَوْلِ ره جور کد:

طرفِ جَنُوبِ حَوْلِ پرده ها از کتانِ نَرم و مَیْده بافت که صد توغی دِرازی دَشت، گِرفته شد. ^{۱۰} امو پرده ها بیست سئون دَشت و بیست پایه برونزی، و چَنگک ها و پُشت بَند های سئون ها نُقرهیی بُود.

^{۱۱} و طرفِ شِمالِ شی پرده ها دَ دِرازی صد توغی بُود که بیست سئون قد بیست پایه برونزی دَشت و چَنگک های سئون ها قد پُشت بَند های شی از نُقره بُود.

^{۱۲} و طرفِ غَربِ شی پرده های پَنجاه توغی بُود که ده سئون قد ده پایه دَشت و چَنگک های سئون ها قد پُشت بند های شی نُقرهیی بُود.

^{۱۳} و طرفِ شَرقِ شی یعنی طرفِ آفتو بُرُشد پَنجاه توغی بُود.

^{۱۴} پرده های یگ طرفِ درگه پوزده توغی بُود که سه سئون و سه پایه دَشت. ^{۱۵} و

پرده های دیگره طرف درگه حولی ام پوزده توغی بود که سه ستون و سه پایه دشت .
یعنی پرده های ای طرف و او طرف شی یگ رقم بود .

^{۱۶} تمام پرده های چاردیوالی حولی از کتان نرم و میده بافت جور شُد. ^{۱۷} پایه های ستون ها از برونز بود، مگم چنگک ها و پشت بند های ستون ها از نُقره، و سر ستون ها قد نُقره پوشنده شُد. تمام ستون های چاردیوالی حولی قد پشت بند های نُقرهیی د یگدیگه وصل شُد.

^{۱۸} پرده دروازه چاردیوالی از کتان نرم و میده بافت قد چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ د وسیله یگ گلدوز لایق جور شُد. درازی شی بیست توغی و بلندی شی رقم پرده های چاردیوالی پنج توغی بود ^{۱۹} که چار ستون دشت و چار پایه برونزی، و چنگکا و تیرای پشت بند شی از نُقره بود و سر ستونا قد نُقره پوشنده شُد. ^{۲۰} تمام میخ های جایگاه و چاردیوالی حولی از برونز بود.

مواد و حسابِ جورِ کدونِ جایگاهِ مُقدّس

^{۲۱} اینی حسابِ موادِ جایگاه، یعنی جایگاهِ صندوقِ شهادتِ آسته که د امرِ موسی ثبت شد و لاویا خدمت کده د تی نظرِ ایتامار باچه هارون پیشوا امی کار ره انجام دد. ^{۲۲} بِصَلَّیْلِ باچه اوری و نوسیه حور از قبیله یهودا، پگ چیزای ره که خُداوند د موسی امر کدد، جور کد. ^{۲۳} دِستیارِ ازو اهلویاب باچه اخیسامک از قبیله دان بود. او د کارای نقاشی، طراحی

و گلدوزی قد چُوغِ اَرَعَوَانی و سُرخ رَنگ دَ بِلَه کَتانِ نَرَم و مَیِدَه بافتِ قَابِل و ماہِر بُود.

^{۲۴} تمامِ طِلّایِ که بَلَدَه پَگِ کارایِ جُور کَدونِ جاییگاهِ مُقَدَّسِ مَصَرَفِ شُد و طِلّایِ هَدیَه مَرْدُم بُود، بیست و نُه وَزَنَه و هفت صد و سی مِثقالِ دَ مُطابِقِ مِثقالِ جاییگاهِ مُقَدَّسِ وَزَن دَشت.

^{۲۵} و نُقرَه که از دَرکِ سرشُماریِ جَماعتِ جَم شُدَد، صد وَزَنَه و یَکِ هِزار و هفت صد و

هفتاد و پَنجِ مِثقالِ دَ مُطابِقِ مِثقالِ جاییگاهِ مُقَدَّسِ وَزَن دَشت. ^{۲۶} از هر مَرِدِ که عُمَرِ شی

بیست یا باله‌تر از بیست سال بُود و دَ سرشُماریِ حِسابِ شُد، فی نفر یَکِ بیقَع، یعنی نِیمِ

مِثقالِ نُقرَه دَ مُطابِقِ مِثقالِ جاییگاهِ مُقَدَّسِ جَم اُورِی شُد. و تعدادِ اَزوا شَشِ صد و سِیهِ هِزار

و پَنجِ صد و پَنجاهِ نفر بُود. ^{۲۷} بَلَدَه ریختونِ پایه‌هایِ خَیمَه مُقَدَّسِ و پایه‌هایِ سَتُونایِ پَرده

داخِلِ اَزو صد وَزَنَه نُقرَه بَلَدَه هر کَدَمِ اَزوا. ^{۲۸} و از یَکِ هِزار و هفت صد و هفتاد و پَنجِ

مِثقالِ نُقرَه چَنگِکِ هایِ سَتُون‌ها، پُشت‌بَندا و رُوی‌کَشِ بِلَه سِرِ سَتُون‌ها جُور شُد. ^{۲۹} برونزِ

هَدیَه شُدَه هفتاد وَزَنَه و دُو هِزار و چار صد مِثقالِ بُود. ^{۳۰} قَدِ امزُو مَوادِ برونزِ اُونا پایه‌هایِ

دَروازَه خَیمَه مُلاقاتِ، قُربانگاہِ برونزِی، اُجاقِ برونزِی و تمامِ سامانِ قُربانگاہِ رَه جُور کَد.

^{۳۱} امچُنانِ پایه‌هایِ چاردیوالیِ حَولیِ و پایه‌هایِ درگَه حَولیِ و پَگِ میخ‌هایِ خَیمَه و تمامِ

میخ‌هایِ گِردوبَرِ حَولیِ رَه امزُو مَوادِ برونزِ تیار کَد.

از چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ، اونا کالاهای بافتگی بلده

خدمتگاری جایگاهِ مُقَدَّس جور کد. اونا امچنان کالای مُقَدَّس ره بلده هارون تیار کد، امو

رقمیکه خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد. ^۲ ایفودِ پیشوا از طِلا و از چوغ های لاجوردی، ارغوانی

و سُرخ رَنگ و از کتانِ نَرم و میده بافت جور شُد. ^۳ اونا وَرَق های طِلا ره چکش زده بَرِیک

کد و دَ شکلِ تارای نازک بُرید تاکه دَ وسیله یگ دِست‌دوزِ لایق دَ بَینِ چوغ های

لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ دَ بله کتانِ نَرم کار شُنه. ^۴ اونا بلده ایفود دُو سرشانه‌یی

جور کد که دَ دُو شِنگِ ایفود بَند موشُد. ^۵ و بَند ایفود که دَ بله شی بسته موشُد، قد خود

ایفود از یگ رخت و یگ جنس بُود یعنی از تارِ طِلائی و از چوغ های لاجوردی، ارغوانی

و سُرخ رَنگ و از کتانِ نَرم و میده بافت جور شُد، فقط امو رقمیکه خُداوند دَ موسیٰ امر

کُدد.

^۶ و اونا دُو سنگِ عقیقِ آسمانی ره دَ قَابَک های طِلائی سخت کد و نام های باچه های

اسرائیل ره دَ رُوی ازوا نقش کد، امو رقم که یگ مَهرِ نَقش موشه. ^۷ بعد ازو اونا ره دَ بله

دُو سرشانه‌یی ایفود نَصب کد تاکه سنگ های یادگاری بلده بنی اسرائیل بَشه، امو

رقمیکه خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد.

^۸ او سینه-بند ره مثل ایفود وری از تارِ طِلائی و چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ

رَنگ و از کتانِ نَرَم و مَیِدِه بافت دَ وَسِیْلَه یِگ دِست دوزِ لایق جور کد. ^۹ اَو دَ شَکْلِ چار کُنچ
بُود و اَونا اَو ره دُو قَت کد که دِرَازی شی یِگ قَرِیش و بَر شی ام یِگ قَرِیش و دُو قَت
بُود. ^{۱۰} اَونا دَزُو چار قطارِ سَنگ نَصب کد: دَ قَطارِ اَوّل عَقِیقِ جِگری، یاقوتِ زَرَد و زَمَرُد؛
^{۱۱} دَ قَطارِ دَوّم فیروزه، یاقوتِ نِیلی و اَلماس؛ ^{۱۲} دَ قَطارِ سَوّم سَنگِ یِمانی، عَقِیقِ آوی و
لعلِ کَبُود؛ ^{۱۳} و دَ قَطارِ چارُم زَبَرَجَدِ زَرَد، عَقِیقِ آسمانی و یِشم. پَگ شی دَ قَابَکِ های
طِلاّیِ نَصب شُدُد. ^{۱۴} تَعَدادِ سَنگا دَ مُطابِقِ تَعَدادِ نام های باچِه های اِسرائیلِ دوازده سَنگ
بُود و نامِ هَر کُدَمِ ازوا دَ بِلَه یِگ سَنگ نَقش شُدُد، رَقمی که دَ مَهر نَقش مَوشه و هَر کُدَمِ
ازوا قَد نام خُو از یِکی امزُو دوازده طایفَه اِسرائیلِ نُمایندگی مَوکد. ^{۱۵} اَونا دَ بِلَه سِینه-بَند
زنجیرایِ بافته شُدِه ره رَقمِ رِیسپو اَلّی از طِلاّیِ خالِص جور کد. ^{۱۶} اَونا دُو قَابَکِ طِلاّیِ و
دُو حَلِقَه طِلاّیِ جور کد. پَس اَمُو دُو حَلِقَه ره دَ دُو لَبِ سِینه-بَند مَحکم کد. ^{۱۷} بَعد اَزُو
اَمُو دُو زنجیرِ طِلاّیِ ره دَ دُو حَلِقَه که دَ دُو لَبِ سِینه-بَند نَصب شُدُد، بَسته کد ^{۱۸} و دُو سَرِ
دِیگَه امزُو دُو زنجیرِ ره دَ دُو قَابَکِ نَصب کد، و اَمُو دُو قَابَکِ ره دَ دُو شانِه ایفود دَ پِیشِ
رُوی مَحکم کد. ^{۱۹} بَعد اَزُو اَونا دُو حَلِقَه طِلاّیِ دِیگَه جور کد و اَونا ره دَ دُو گوشَه سِینه-
بَند که دَ لَبِ طَرَفِ داخِلِ ایفود بُود، سَخَت کد. ^{۲۰} اَونا بَسمِ دُو حَلِقَه طِلاّیِ دِیگَه جور کد
و اَونا ره دَ تِینِه حِصّه سَرشانِهیی دَ پِیشِ رُوی ایفود، نَزدِیکِ دَرزِ شی کَم ذَرَه بالَه تر از بَندِ
ایفود سَخَت کد. ^{۲۱} بَعد اَزُو اَونا حَلِقَه های سِینه-بَند ره قَد یِگ فِیتَه لاجورِدی رَنگ دَ
حَلِقَه های ایفود بَسته کد تا که دَ بِلَه بَندِ ایفود قَرار دَشته بَشه و سِینه-بَند از ایفود جِدا
نَشنه، اَمُو رَقمِیکَه خُداوند دَ مَوسِی اَمَر کُدد.

^{۲۲} اَو امچنان پیرون ایفود ره مُکَمَل از چوِغِ لاجوردی رَنگ دَ و سِبیلَه یِگ تانِسته باف جور
کد. ^{۲۳} بلده جای سر شی، دَ غول، یِگ سُلَاح تیار کد و گرداگردِ جاغِه شی ره مِثلِ زِرّه
قیغ شده جور کد تا که پاره نشنه. ^{۲۴} دَ قِیغِ دامونِ پیرو اونا قد چوِغِ های لاجوردی،
اَرغوانی و سُرخ رَنگ و از تارای کتانِ نَرمِ تُوپِکِ ها دَ شَکْلِ اَنارِ جور کد. ^{۲۵} اونا امچنان
زَنگولَه ها ره از طِلاّی خالصِ جور کد و اَمو زَنگولَه ها ره دَ بَیْنِ تُوپِکِ های اَنارِ دَ قِیغِ
دامونِ پیرو اوزو کد؛ یعنی دَ گرداگردِ دامونِ پیرو دَ بَیْنِ هر دُو تُوپِکِ اَنارِ یِگ زَنگولَه اوزو
کد: ^{۲۶} یِگ زَنگولَه و یِگ تُوپِکِ اَنار، یِگ زَنگولَه و یِگ تُوپِکِ اَنار، دَ گرداگردِ دامونِ
پیرون که بلده خدمت کدو پوشیده موشد اوزو بود، اَمو رقمیکه خداوند دَ موسیٰ اَمر کدد.

^{۲۷} اونا بلده هارون و باچه های شی پیرونا ره دَ و سِبیلَه یِگ تانِسته باف از کتانِ نَرم،
^{۲۸} لُونگی ره از کتانِ نَرم، کوله های نُوربند ره از کتانِ نَرم و زیر پوشی ره از تِکِه کتانِ نَرم
و میده بافت جور کد. ^{۲۹} و کمر بسته ره از کتانِ نَرم و چوِغِ های لاجوردی، اَرغوانی و
سُرخ رَنگ دَ و سِبیلَه یِگ گلدوزِ لایق جور کد، اَمو رقمیکه خداوند دَ موسیٰ اَمر کدد.

^{۳۰} اَخْرِکار اونا نشانِ نیم تاجِ مُقدّس ره از طِلاّی خالصِ جور کد و اَمو رقمیکه یِگ حَکاک
انگشتی ها ره نقش مونه، اینی کلمه ها ره دَ رُوی شی حَک کد: «وَقَفْ شُدِه خُداوند.»
^{۳۱} و اونا اَمو نشان ره قد یِگ فِیته لاجوردی رَنگ دَ بَلَه لُونگی بسته کد، اَمو رقمیکه
خُداوند دَ موسیٰ اَمر کدد.

^{۳۲} پس پگِ کارای جایگاه یعنی خیمه مُلاقات تکمیل شد و بنی اسرائیل پگ چیزا ره امو
 رقم که خداوند دَ موسیٰ امر کدُ، دَ آخرِ رَسند. ^{۳۳} و اونا جایگاه ره پیشِ موسیٰ اُورد:
 خیمه و تمامِ اسباب شی ره قد چنگک ها، چپو های چارتراش، پُشت بندا، ستون ها و پایه
 های شی؛ ^{۳۴} پوش های پوستِ سُرخ شده قُوج قد پوش های پوستِ نَرم-و-قیمتی و پرده
 مُقدَّسترین جای؛ ^{۳۵} صندوقِ شهادت ره قد دِستک چپو های دراز و جای کفاره یعنی
 سرپوشِ صندوق؛ ^{۳۶} میز و تمامِ ظرفای شی ره قد نانِ حُضورِ خداوند؛ ^{۳۷} چراغدانِ طِلائی
 خالص ره قد چراغای قطار چینده شده و تمامِ اسباب شی و روغو بلده روشنی شی؛
^{۳۸} قربانگاهِ طِلائی، روغونِ مَسح، بُخورِ خوشبُوی و پرده درگه خیمه ره؛ ^{۳۹} قربانگاه
 برونزی ره قد اُجاقِ برونزی و دِستک چپو های درازِ ازو و دیگه اسباب شی؛ حوض ره قد
 پایه شی؛ ^{۴۰} پرده های چاردیوالی حولی ره قد ستون ها و پایه های شی؛ پرده درگه حولی
 ره قد ریسپونا و میخ های شی و پگِ اسباب شی بلده خدمت کدو دَ جایگاه یعنی خیمه
 مُلاقات؛ ^{۴۱} امچنان کالا های بافته شده ره بلده خدمت کدو دَ جایگاهِ مُقدَّس، یعنی کالا
 های مُقدَّس ره بلده هارون پیشوا و کالا ها ره بلده باچه های شی بخاطرِ خدمتِ پیشوایی.
^{۴۲} امو رقمیکه خداوند دَ موسیٰ امر کدُ، بنی اسرائیل تمامِ کارا ره عملی کد ^{۴۳} و موسیٰ
 تمامِ کارای انجام شده ره توخ کد و دید که اونا پگ شی ره دَ مُطابقِ توره خداوند پوره
 کده. پس موسیٰ اونا ره برکت دد.

۱۴۰ بعد ازو خُداوند دَ مُوسیٰ گفت: ^۲ "دَ روزِ اوّلِ ماهِ اوّل، جایگاهِ یعنی خَیمه

مُلاقاتِ ره ایستلجی کُو ^۳ و صندوقِ شهادتِ ره دَ اُونجی بیل و بعد ازو پردهِ مُقدَّستَرین
جای ره پیشِ رُوی شی اوزو کُو. ^۴ میز ره دَ خَیمه بَیر و اَسبابِ شی ره دَ بَله ازو دَ ترتیب
بِچی و چِراغدانِ ره ام داخلِ اُورده چِراغای شی ره برابر کُو. ^۵ قُربانگاهِ طَلائی ره بَلده
بُخورِ خوشبُوی رُوی دَ رُوی صندوقِ شهادتِ بیل و پردهِ درگه جایگاهِ ره اوزو کُو.

^۶ قُربانگاهِ قُربانی سوختنی ره پیشِ درگه جایگاهِ یعنی خَیمه مُلاقاتِ جای-د-جای کُو ^۷ و
حوضِ ره بَینِ خَیمه مُلاقاتِ و قُربانگاهِ بیل و دَ مَنه ازو آو شیو کُو. ^۸ گِرداگِردِ حَولی ره
پرده بَگیر و پردهِ درگه حَولی ره ام دَ جای شی اوزو کُو. ^۹ روغونِ مَسَحِ ره بَگیر و جایگاهِ
ره قد تمامِ چِیزای که دَ مَنه شی اَسته و قد تمامِ اَسبابِ شی مَسَحِ کده تقدیس کُو و او
پاک موشه. ^{۱۰} پس ازو قُربانگاهِ قُربانی سوختنی ره قد پَگِ اَسبابِ شی مَسَحِ کده قُربانگاهِ
ره تقدیس کُو و قُربانگاهِ بیخی مُقدَّس موشه. ^{۱۱} امچنانِ حَوضِ و پایه شی ره مَسَحِ کده
تقدیس کُو. ^{۱۲} بعد ازو هارون و باچه‌های شی ره دَ دانِ خَیمه مُلاقاتِ بَیر و اونا ره قد او
غُسلِ بَدی ^{۱۳} و هارون ره قد کالاهای مُقدَّس بُپوشن و او ره مَسَحِ کده تقدیس کُو تاکه او
بَحیثِ پیشوا مَره خدمت کُنه. ^{۱۴} اوخته باچه‌های شی ره بَیر و پیروناى ازوا ره دَزوا بُپوشن.
^{۱۵} اونا ره ام مَسَحِ کُو، امو رَقمیکه آته ازوا ره مَسَحِ کدی، تاکه اونا ام بحیثِ پیشوایو مَره
خدمت کُنه. مَسَحِ شُدونِ ازوا دَ مقامِ پیشوایی بَلده دایم اَسته و دَ تمامِ نسلِ های ازوا اِدامه

پیدا مونه. ”^{۱۶} و موسیٰ پگ چیزا ره امو رقم که خداوند دزشی امر کدد، دقیق امو رقم انجام دد.

^{۱۷} پس د ماه اول سال دوم، د روز اول ماه، جایگاه منظم باله شد^{۱۸} یعنی موسیٰ جایگاه ره باله کد: او پایه‌های شی ره شند و چپو های چارتراش شی ره محکم کد، پشت‌بند های ازوا ره بند و ستونای شی ره ایستلجی کد.^{۱۹} بعد ازو خیمه ره بله جایگاه آوار کد و پوش خیمه ره د سر ازو کش کد، امو رقمیکه خداوند د موسیٰ امر کدد.^{۲۰} او امو دو لوح شهادت ره د منه صندوق ایشیت و دستک‌چیو های دراز ره د حلقه های صندوق جای-د-جای کد و جای کفارہ یعنی سر پوش صندوق ره بله شی ایشیت.^{۲۱} بعد ازو صندوق شهادت ره داخل جایگاه آورد و پرده مقدسترین جای ره اوزو کده د پیش روی شی کش کد، امو رقمیکه خداوند د موسیٰ امر کدد.^{۲۲} او امچنان میز ره د خیمه ملاقات آورده طرف شمال خیمه برو از پرده که د پیش روی صندوق بود، جای-د-جای کد^{۲۳} و نان مقدس ره د بله شی د حضور خداوند ایشیت، امو رقمیکه خداوند د موسیٰ امر کدد.^{۲۴} او چراغدان ره داخل خیمه ملاقات روی د روی میز طرف جنوب جایگاه ایشیت^{۲۵} و چراغای شی ره د حضور خداوند روشو کد، امو رقمیکه خداوند د موسیٰ امر کدد.^{۲۶} او قربانگاه طلایی ره ام د خیمه ملاقات پیش روی پرده ایشیت^{۲۷} و د بله شی بخور خوشبوی ره سوختنده دود کد، امو رقمیکه خداوند د موسیٰ امر کدد.^{۲۸} بعد ازو پرده درگه جایگاه ره اوزو کد^{۲۹} و قربانگاه قربانی سوختنی ره پیش درگه جایگاه، یعنی خیمه ملاقات ایشیت و

د بِلَه شى قُرْبَانى سوختنى و هديه غَلَه-و-دانه ره تقدیم کد، اُمُو رَقْمِيكِه خُداوند دَ مُوسىٰ
 اَمْر كُدُد. ^{۳۰} بعد اَزُو حَوْضِ برونزى ره دَ مابینِ خَيْمِه مُلَاقَات و قُرْبَانگاه ایشْت و دَ مَنِه اَزُو
 بَلَدِه شُشْت-و-شوى آو شيو کد ^{۳۱} و مُوسىٰ، هَارُون و باچه‌هاى شى دِست و پايای خُو ره قد
 آو اَزُو شُشْت. ^{۳۲} هر وختیکه اُونَا دَ خَيْمِه مُلَاقَات داخِل مُوشُد و يا نَزْدِيکِ قُرْبَانگاه مِيَمَد،
 اوّل خود ره مُوشُشْت، اُمُو رَقْمِيكِه خُداوند دَ مُوسىٰ اَمْر كُدُد. ^{۳۳} بعد اَزُو چارديوالى ره دَ
 گِرْدَاگِرْدِ جايگاه و قُرْبَانگاه جاي-د-جاي کد و پَرْدِه درگِه حَوْلَى ره اوزو کد. دَمزى رَقْمِ
 مُوسىٰ کار ره تَكْمِيل کد.

جلالِ خُداوند

^{۳۴} پس اُورِ خَيْمِه مُلَاقَات ره پوشند و جلالِ خُداوند جايگاه ره پُر کد ^{۳۵} و مُوسىٰ نَتَنِسْت دَ
 خَيْمِه مُلَاقَات داخِل شَنه، چراکه اُورِ دَ بِلَه شى تاه شُدُد و جلالِ خُداوند جايگاه ره پُر کُدُد.
^{۳۶} دَ تمامِ سَفْرَاى بَنى إِسْرَائِيل، هر وختیکه اُورِ از بِلَه جايگاه باله مُوشُد، اُونَا کوچِ مُوکَد.
^{۳۷} ولے اگه اُورِ از بِلَه جايگاه باله نَمُوشُد، اُونَا تا روزِ باله شُدون شى ره کوچِ نَمُوکَد،
^{۳۸} چراکه اُورِ خُداوند از طَرَفِ روزِ دَ بِلَه جايگاه مَوْجُود بُوَد و دَ وختِ شَاوِ آتِشِ دَ بَيْنِ اُورِ
 و جُودِ دَشْتِ و دَ نَظَرِ پَگِ قَوْمِ إِسْرَائِيلِ دَ تمامِ سَفْرَاى شى معلوم مُوشُد.